

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 107

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 26 de novembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

4666

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam el debat sobre orientació de la política general del Govern en el dia d'avui, i en aquesta primera sessió començam amb la intervenció del president del Govern de les Illes Balears, Sr. José Ramón Bauzá, sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Fa poc més d'un any vaig comparèixer en aquest parlament per explicar l'acció del Govern des de la meva presa de possessió el mes de juny de l'any 2011. Ho vaig fer amb l'objectiu d'explicar-los que les coses començaven a canviar, des de la prudència, ja que era conscient que quedava molt de camí per recórrer, però també amb la certesa, ratificada amb les dades, que les coses estaven millor que abans.

Avui, senyores i senyors diputats, comparesc amb un objectiu semblant: estam millor que el mes de novembre de l'any 2012, i bastant millor que el mes de juny de l'any 2011, i els puc assegurar que estarem millor en el futur, i no faig referència a un futur llunyà, parl d'un futur pròxim, perquè el canvi continua avançant. El canvi, la millora, continua creixent sobre uns pilars forts i sans que el Govern ha posat en aquesta primera meitat de legislatura.

Que les coses estiguin canviat a millor no té ni com a únic ni com a més important actor el Govern. No seria cert afirmar avui aquí davant tots vostès que el Govern és el responsable únic del fet que les coses vagin millor. Els principals actors d'aquest canvi són els ciutadans de les Illes Balears, tots i cadascun d'ells, perquè amb el seu esforç han fet possible que avui les Illes Balears liderin la recuperació econòmica d'Espanya. Així que vull donar les gràcies a cada ciutadà de les nostres illes. Hem demostrat una vegada més que sabem estar units en els moments de dificultat, que sabem afrontar junts els reptes, que quan tenim objectius comuns aconseguim els nostres objectius sempre.

També vull dir a tots i a cadascun dels ciutadans de les Illes que aquest govern continuarà fent feina per defensar els seus interessos davant qui sigui i on sigui, perquè el seu esforç, l'esforç que hem fet tots dia a dia, sigui valorat i respectat justament.

Sé que habitualment els agraïments van al final, però abans de començar el repàs de la gestió d'aquest govern segons les diferents àrees de gestió vull fer dos agraïments més, perquè si no els fes ara, al principi de la meva intervenció, que és quan segurament tots vostès em seguiran amb més atenció, no seria just i potser qualcú no escoltaria. Vull donar les gràcies als empleats públics, a tots els que formen part de l'administració pública, ja sigui autonòmica, insular o local, ja que ells han hagut de suportar en primera persona moltes de les mesures que ha estat necessari adoptar per ajustar la despesa i per reorganitzar els serveis, d'acord amb els criteris de més eficàcia i també de més eficiència. Totes les decisions preses en aquest sentit han estat absolutament necessàries, les més fàcils i també les més difícils, inevitables per la situació existent. Gràcies a tots els funcionaris per la vostra comprensió, a tots els empleats

públics per la vostra dedicació, i sobretot per la vostra feina. Sou, sens dubte, un gran valor d'aquesta societat.

(Aplaudiments)

El darrer agraïment que vull fer en aquest inici de la meva intervenció està relacionat amb un fet desafortunat que es va produir l'estiu passat, un fet que ens va fer a tots molt de mal, que ens va fer sentir impotents, però del qual també hem de treure i aprendre qualque lectura positiva. Faig referència a l'incendi que va afectar Andratx i Estellencs, i altres municipis de la nostra Serra de Tramuntana. Enmig del drama i la desgràcia que suposà i que suposa que es cremi la nostra terra, una part de la Serra de Tramuntana, poguérem veure com tota la societat s'uní en la lluita contra el foc. Mostres de solidaritat, d'unió, de força davant l'adversitat, i moltes, moltes mostres d'agraïment a totes les persones que es jugaren la vida precisament per apagar el foc i defensar el que és de tots. Vull donar les gràcies al personal de l'IBANAT, la primera línia de la lluita contra el foc; admirable la valentia amb què defensau la nostra terra, que és el nostre principal patrimoni. I també vull donar les gràcies a tots els diferents cossos i forces de seguretat, Protecció Civil, Unitat d'Emergència de l'Exèrcit, a totes les administracions que hi han participat, i em deixaria qualcú. En definitiva, a tots, a tots, perquè tots varen fer feina d'una forma coordinada. De veres, moltes gràcies a tots.

(Aplaudiments)

Quan un pensa en els valors que ens fan estar segurs que les Balears sortiran de la crisi és inevitable pensar en els valors de les persones que habitam aquí, persones que aquest estiu durant l'incendi, sense que ningú no hagués demanat res, duien menjar per al personal que estava fent feina en l'extinció; persones que sense que ningú no hagués demanat res oferien ca seva per allotjar qui s'havia vist obligat a abandonar-la; persones que sense que ningú no hagués demanat res estaven disposades a donar-ho tot. Reconec molts d'aquests valors en la nostra societat, són valors que ens fan estar preparats per afrontar les adversitats, són valors que ens uneixen, que ens fan a tots forts, valors amb els quals és impossible no aconseguir els nostres objectius, si els objectius són comuns; valors que qualsevol societat triaria com a propis però que nosaltres, els illencs, els tenim, perquè allò que som com a societat ho construïm també tots cada dia.

És cert que tenc la intenció de comparèixer avui aquí per donar un missatge d'optimisme. Alguns pensaran fins i tot que tenc l'obligació d'avui ser optimista, que no tenc altra elecció, però els puc assegurar que si no tengués la certesa de fer-ho no ho faria. No venc aquí a donar uns missatges que demà o passat demà no tinguin validesa, no vénc a vendre il·lusions ni a construir castells enlaira; no vénc, no, no vénc a fer retxes dins l'aigua ni a fer volar coloms, comparesc per explicar simplement realitats contrastables. Parlaré sempre de fets contrastables.

Vénc a demostrar des de postures realistes que aquest govern està aconseguint els seus objectius; que proposarem un gran canvi, un canvi que va obtenir el suport de la majoria i que aquest, aquest canvi, s'està produint, un gran canvi.

Cada vegada que dic que les coses estan canviant, que estan millorant, també record que encara ens queda molta feina per fer; que quan dic que les coses estan millorant no dic ni vull dir que estigui ja tot fet; òbviament hi ha molt per fer, queda molt per millorar. Pens en les moltes persones que necessiten que les coses millorin, pens en totes elles. Vull dir a les persones que es troben sense feina i a les seves famílies, que sofreixen directament les conseqüències de la important crisi econòmica que estam patint, que aquest govern fa feina, i no descansarà fins que canviar aquesta situació. És un objectiu prioritari per a tots nosaltres que aquestes persones arribin a reincorporar-se al món laboral. Millorar les seves vides és la nostra prioritat. Vull dir-los que estam en el camí correcte, que poden tenir esperança. La feina ben feta dóna sempre els seus fruits i continuarà donant-los.

No venguérem a solucionar les coses d'un dia per l'altre a través d'un miracle, venguérem a solucionar les coses fent feina i essent valents per afrontar molts importants i necessaris canvis estructurals. L'única referència és l'interès general, amb un projecte de vocació reformista, compromès amb la transparència, amb la determinació ferma de regenerar la forma de fer política, fins i tot preparats per prendre decisions tan impopulars com necessàries, i per assumir també les seves conseqüències, per descomptat unes conseqüències més fàcils d'assumir per a algú que pensa en les pròximes generacions i no pensa ni en els vots ni en les pròximes eleccions, per a algú que no creu en la política de cara a la galeria, i sobretot molt menys en la política a curt termini.

En ocasions, quan parlem de política, hi ha qui diferencia entre unes àrees que afecten persones i altres àrees que pareix que no afecten persones. No compartesc ni puc compartir aquesta visió. No els vull plantejar en aquest debat parlar de persones fent referència a sanitat o serveis socials; ni parlar d'altres coses més abstractes referint-se a economia o hisenda. No crec, francament, en aquesta divergència a l'hora de parlar de persones. Tenc i crec que tot, absolutament tot allò que feim, afecta les persones. Tan important és que la nostra sanitat pública sigui bona, que ho és i molt, com que ens quadrin els números per poder garantir la sanitat. Sense la gestió correcta i responsable dels serveis públics novament hauríem de posar en perill la sostenibilitat del sistema, i això, senyores i senyors, no ha de tornar a passar.

Per evitar-ho hem pres moltes mesures. Hem afrontat moltes reformes, perquè partíem d'un gran consens: les coses no podien continuar igual, i no poden tornar a passar uns fets similars com els que es visqueren i s'estan vivint durant aquesta situació de crisi, i sobretot com hi hem arribat. El canvi era i és un encàrrec de la majoria de la societat de les Illes Balears. Les pròximes generacions no han de suportar una nova caiguda del sistema. Des de la responsabilitat hem de fer tot el possible, des del sentit comú, per assegurar que no tornarà a passar novament, que no posarem en risc el manteniment del nostre sistema. És una feina que hem de fer tots junts, sense excepció; a Formentera, a Menorca, a Eivissa i a Mallorca. Tots, tots junts sense excepcions, hem de construir el futur de la nostra terra.

Abans d'entrar en matèria vull referir-me també a un tema que em preocupa. Les meves conviccions democràtiques són molt profundes. Per això sempre en la meva carrera política he apostat pel diàleg i he estat disposat a doblegar-me a les opinions d'altres quan ha estat necessari. Així ha passat en aquesta legislatura en algunes ocasions. Però precisament la meva profunda creença en els valors de la democràcia fa que no pugui acceptar postures de força, davant les quals no em doblegaré mai, perquè tenen com a finalitat impedir que aquest govern compleixi amb els seus compromisos. Atempten contra la democràcia, contra la decisió majoritària de la majoria sobirana decidida a les urnes.

(Aplaudiments)

És feina de tothom sanear l'esperit democràtic que respira aquesta sala, i jo vull ser el primer en aquesta tasca. Per això deman el mateix respecte a les nostres idees i als nostres compromisos que tenim nosaltres a les idees i als compromisos dels altres, ni més ni menys.

(Remor de veus)

No estarem d'acord en moltes coses, per ventura en molt poques, però estic convençut que sí estam d'acord en, com a mínim, una cosa, que és que tots els que avui som presents aquí volem el millor per a aquesta terra i per als seus ciutadans. Discrepem. Discrepem tot el que faci falta i en els marges que ens dóna el joc democràtic, però respectem, respectem els valors de la democràcia, de les decisions de la majoria, tant de les decisions preses per part del Govern com de les opinions que s'emeten per part de l'oposició. Els puc assegurar sense cap risc d'equivocar-me que els ciutadans ho agrairan. D'aquesta manera serem millors servidors públics. Al cap i a la fi, és per això pel que som aquí, per res més.

He dit abans que després dels agraïments i d'unes reflexions que considerava oportunes iniciaria un repàs de l'acció d'aquest govern d'acord amb les diferents àrees de gestió. Es tracta d'explicar el que hem fet i què farem, i sobretot el perquè del que feim i del que també farem.

Com saben vostès, el passat 2 de maig vaig anunciar una remodelació del Govern. Un dels canvis va ser la creació de la Conselleria de Família i Serveis Socials. La posada en marxa està basada en la voluntat d'aquest govern de reforçar els serveis que són més necessaris en la conjuntura actual.

A causa de la situació financera d'aquesta comunitat, el primer pas va consistir a prendre les mesures restrictives necessàries. Entre aquestes, adoptar una estructura organitzativa que prioritzava l'optimització dels recursos, per la qual cosa l'àrea de Benestar Social i Família es va integrar conjuntament amb Salut. L'objectiu era clar: reduir el dèficit i afrontar els pagaments, que per a nosaltres era el prioritari.

Un d'aquests pagaments preferents, precisament, va ser el de les entitats que atenen les persones amb discapacitat. Ja s'han pagat més de 12 milions d'euros dels que estaven pendents. De la mateixa manera que eren moments difícils per a tots els ciutadans, també ho han estat per a aquestes entitats. Han hagut de fer un esforç addicional impossible de quantificar per la nostra societat, i a causa de la situació econòmica heretada, el sector, en els moments de molta feina, ha hagut d'afegir una trava com és viure una situació financera injusta.

Una vegada superats els problemes financers més greus, ha arribat el moment de potenciar aquest àmbit social i donar-li un àmbit, una àrea de gestió pròpia. Hem passat d'un pressupost de 107 milions d'euros l'any 2011, als 138,55 milions d'euros aquest any 2014, un 30% més. És una dada que no ho diu tot. La nostra política social no ha de ser millor únicament per augmentar el pressupost que dedicam a aquesta àrea, però crec que sí és un indicatiu clar del compromís i la sensibilitat d'aquest govern amb els que necessiten més ajuda.

Hi ha qui per ventura va pensar quan començarem la legislatura que seria ver això que al Partit Popular no li agrada la política social. N'hi havia, els ho puc assegurar, que ho deien. Esper que aquest govern els hagi demostrat durant aquest temps que hi pot haver partits amb la mateixa sensibilitat, però no amb més. Poden comptar amb nosaltres. Poden confiar en la gestió d'aquest govern, perquè si és cert que hem fet un esforç important, no és menys cert que sabem que el vertader esforç és el que han fet i el que estan fent molts de ciutadans de les nostres illes. Per això estam i continuarem estant al seu costat.

Un dels grans projectes que té el Govern en aquesta matèria és la creació del Consorci únic. L'objectiu és que aquest organisme suposi una major i millor coordinació entre les diferents administracions a fi d'aconseguir una millora en l'eficàcia i en la prestació dels serveis. Es constituirà el conveni d'adhesió per part del Govern i els consells. Els serveis socials de les Balears continuaran essent públics. No es minvaran competències a la resta d'administracions. No va en contra dels treballadors ni pretén empitjorar les seves condicions laborals. No s'augmentarà el nombre d'alts càrrecs. No hi haurà nous copagaments o més tarifes. El consorci serà, especialment, fruit del sentit comú. El que feim per separat les diferents administracions, ho farem d'una manera conjunta amb els beneficis que això comporta. I sobretot amb un gran benefici per als ciutadans, ja que no hauran d'anar d'una finestra a una altra de les diferents administracions, amb el que suposa això en estalvi de temps i d'esforç. Tot quedarà centrat en una figura única: el Consorci.

Quant a dependència, tots sabem que la llei de l'any 2006 va néixer amb un objectiu positiu i lloable, però que ha quedat totalment desvirtuat. Malauradament no hi havia una planificació real ni un finançament adequat. Les previsions s'han superat de manera desmesurada. El juny de 2013, quan encara falten dos anys per a l'aplicació completa de la llei, hi ha una desviació de gairebé el 30% respecte de la previsió que es va fer l'any 2007. Això mateix ha provocat que s'hagin generat unes expectatives que no s'han pogut complir, i que siguem en aquest cas les comunitats autònomes les que hem hagut de fer un esforç pressupostari extraordinari i donar la cara davant el ciutadà. I ho feim. Per a nòmina de dependència s'hauran dedicat, fins a finals de l'any 2013, 41.000.000 euros, una xifra

rècord. Mai no s'havien destinat tants de recursos econòmics a aquest concepte en aquesta comunitat. Respecte de l'any 2011 suposa un increment d'un 27,6%.

Per a aquest Govern les prestacions de dependència han estat una prioritat perquè sabem que les persones dependents requereixen d'aquest esforç de l'administració per garantir-los el recurs o la prestació econòmica pertinent. N'és una prova que actualment tenim en el sistema més beneficiaris de la Llei de dependència que mai, amb un total de 10.512 persones. Només al llarg d'aquests primers 11 mesos de l'any l'increment de persones beneficiàries del sistema és del 12%, i el creixement es produeix a totes les Illes.

De cara al futur l'objectiu marcat és potenciar els recursos de dependència existents, coincidint amb les necessitats dels ciutadans. En aquesta línia, s'ampliarà la cartera de serveis i això permetrà reduir en un 13% la llista d'espera per optar a una plaça en una residència. El Govern destinarà enguany més de 26 milions d'euros a les persones dependents de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera: places residencials i de centres de dia mitjançant convenis amb els consells, els ajuntaments i les mancomunitats. Això significarà un 15% més que l'any 2011. El Govern destina enguany un total de 16,2 milions d'euros per a les persones amb discapacitat, concretament per al manteniment de places diürnes i residencials mitjançant els convenis amb els consells. Són 429 places per a persones amb discapacitat a totes les Illes Balears finançades pel Govern, 300 a centres de dia i 129 a residències.

S'ha aconseguit reduir la llista d'espera per a les valoracions de discapacitat a menys de la meitat de temps. En conseqüència, s'ha reduït el temps d'accés a les prestacions que els corresponen precisament per aquesta discapacitat esmentada. El mes de juny de l'any 2011 la llista mitjana d'espera estava entre 7 i 9 mesos; ara tan sols són 2 mesos. Feim feina també per incrementar les places per a persones amb discapacitat a centres de dia, residencials, centres ocupacionals i habitatges tutelats. Per a això s'ha pressupostat un 24% més que l'any passat.

Així mateix, enguany hem triplicat el pressupost destinat a garantir les prestacions bàsiques per a les persones. El 2013 s'ha incrementat la dotació destinada a les rendes mínimes d'inserció un 152%. Els ciutadans han pogut sol·licitar la Targeta Bàsica, que permet accedir a articles de primera necessitat a les persones amb rendes més baixes; la convocatòria d'enguany ha estat dotada amb un import d'1,4 milions d'euros.

L'Estratègia d'inclusió social de les Illes Balears s'està preparant juntament amb Càritas i la Creu Roja. Desenvoluparem, en aquest cas, una sèrie de línies d'actuació per reforçar les actuals, garantint que es cobreixin les necessitats bàsiques i l'autèntica integració de les persones en situació d'exclusió dins la societat.

Donam suport a les entitats i institucions que fan feina en l'àmbit de l'Atenció Primària, amb una gran i única convocatòria de subvencions oberta per un valor de 2,5 milions d'euros, mig milió més que l'any passat, i amb diverses línies per facilitar l'important tasca que duen a terme amb les persones que hi han d'acudir.

Però el suport a la família ha de seguir també uns patrons estratègics. Per això els vull anunciar que presentarem el Pla integral de suport a la família per ordenar els recursos existents, veure quines línies d'ajuda són més necessàries i oferir els recursos més adequats adaptats a la situació actual. L'objectiu és que quedin cobertes les necessitats bàsiques de totes les famílies.

Una de les àrees que es veurà més impulsada en aquest darrer tram de legislatura és la dels menors. S'han fet millores importants a pesar del dèficit de 900.000 euros que ens vàrem trobar a la Fundació S'Estel. Hem finalitzat la reforma d'Es Pinaret, que permet més places, i també els vull anunciar que obrirem un nou centre educatiu per a internaments.

Estam desenvolupant també el IV Pla estratègic d'igualtat amb un eix d'actuació principal: la lluita contra la violència de gènere, la no-discriminació i la igualtat. En aquest sentit i en aquest apartat vull fer un incís, ja que ahir es va celebrar el Dia Internacional de l'eliminació de la violència contra la dona. Des d'aquí el meu màxim refús i condemna a totes les formes de violència que, en les seves múltiples manifestacions, atempten contra la dona simplement pel fet de ser-ho. La violència és una violació greu dels drets humans i la mostra més gran de discriminació contra les dones. Hem de seguir lluitant per involucrar tota la societat en la protecció i l'educació dels menors i joves per prevenir conductes violentes i garantir el seu benestar. L'Institut Balear de la Dona seguirà ajudant les dones que necessiten atencions especials. Per primera vegada després de cinc anys consecutius de davallada pressupostària, l'Institut incrementa el 2014 el seu pressupost, concretament un 2,7%.

La millor política social que pot fer qualsevol govern és la creació de llocs de feina. Així les persones poden desenvolupar la seva llibertat i autonomia personal sense haver de dependre de l'administració. És el que aquest equip de govern fa des del primer moment. Els vull posar uns exemples clars d'aquesta nova forma de gestionar les polítiques socials. Per exemple, les clàusules socials en la contractació. És hora de reconèixer l'excel·lent feina que fan les entitats socials. Es farà feina en la implantació de clàusules socials en els procediments de contractació que dugui a terme el Govern, sense oblidar l'estalvi que suposa la feina conjunta entre entitats socials i sector públic.

Recentment hem iniciat la modificació de la Llei de serveis socials. Ho hem fet a petició del tercer sector. Aquesta modificació permetrà establir un règim de concert diferenciat en el règim contractual que doni estabilitat i tranquil·litat a les persones a qui es presta aquest servei. Per exemple, històricament els serveis dirigits a persones amb discapacitat han estat prestats per entitats socials, però la redacció actual de la llei aprovada per l'anterior pacte de progrés impedeix que aquestes entitats tinguin accés a optar a prestar aquests serveis. Per tant, la canviarem per donar resposta a aquesta demanda del sector, una resposta elaborada conjuntament amb ells. S'ha obtingut el consens de tots els grups parlamentaris per

aconseguir dur a terme la modificació de la llei, cosa que vull agrair a tots els grups parlamentaris perquè ens permetrà avançar en la tramitació precisament en aquesta cambra.

En polítiques d'immigració aquest govern continua fent feina per garantir la cohesió social amb mesures que millorin els processos d'acollida, sobretot la integració social i laboral dels immigrants, facilitant la igualtat d'oportunitats i l'accés als serveis públics. Les Balears continuen essent la comunitat autònoma amb més proporció de ciutadans estrangers, però en els darrers anys les dades registren un canvi de tendència en la població estrangera a les Illes. El nombre d'estrangers residents es redueix després de molts d'anys de creixement. Ens trobam, per tant, davant una nova realitat social i econòmica, i actualment l'anomenada "segona generació del col·lectiu immigrant" és la que requereix més atenció i resposta a les demandes d'integració que es plantegen. Com a eix prioritari, i entenent que són els portals d'entrada de qualsevol ciutadà i de la població immigrada, signam convenis amb les entitats locals per dur a terme projectes i actuacions en matèria d'integració en aquest cas per un import d'1,3 milions euros. Aquestes institucions coneixen millor que ningú la realitat dels seus municipis; per això poden aplicar programes específics que facilitin la integració social a cada un dels municipis de les nostres illes.

És indubtable que la conjuntura econòmica ha afectat tots els sectors. Les polítiques de cooperació no han estat una excepció. No obstant això, hem prioritzat l'actuació directa de les institucions i els actors de la cooperació en el desenvolupament dels països del sud i en l'acció humanitària, per damunt d'altres actuacions probablement necessàries però no prioritàries. Així s'ha recollit en el Pla anual de Cooperació de 2013, que ha marcat l'execució de les estratègies, els objectius i les actuacions en matèria de cooperació al desenvolupament. Vull destacar com a novetats principals del Pla de Cooperació la posada en marxa d'una nova línia d'ajuda, un programa dirigit a immigrants extracomunitaris que es troben en una situació d'especial vulnerabilitat, que volen retornar voluntàriament al seu país d'origen i no disposen de mitjans econòmics per fer-ho. El Govern no pot donar l'esquena a aquesta situació, i davant la sol·licitud de diferents col·lectius, com associacions d'immigrants, entitats, consells..., hem posat en marxa aquest programa pilot dotat de 400.000 euros i que es gestionarà, en aquest cas, a través d'un conveni amb la Creu Roja. També feim feina en un pla pilot de codesenvolupament, basat en el retorn voluntari, en aquest cas fonamentat en la capacitació professional dels individus que permeti la seva integració en el món laboral als seus països d'origen.

Els vull parlar ara de sanitat, i el primer que vull dir és que el nostre gran projecte, el projecte estrella en aquesta matèria per a aquesta legislatura, és la sostenibilitat del sistema. Ni més ni menys, la sostenibilitat d'un sistema que estava en risc.

(Alguns aplaudiments)

Segons el darrer baròmetre sanitari elaborat pel ministeri, els ciutadans de les Illes Balears puntuen amb un 6,65 el funcionament de la sanitat, una puntuació per damunt de la mitjana nacional. Quant a l'Atenció Primària, el 92,12 dels balears considera que l'atenció rebuda ha estat molt bona o bona, novament per damunt de la mitjana nacional. Respecte de l'atenció rebuda a la consulta de l'especialista, el 89,47% considera que ha estat bona o molt bona, també per damunt de la mitja nacional. No vull que ningú entengui que el que dic és que això sigui mèrit d'aquest govern. És mèrit dels professionals, dels professionals del nostre sistema sanitari, que fan una tasca extraordinària, i de ningú més; professionals que amb el seu indubtable esforç garanteixen la sostenibilitat del sistema. I és fonamental, els ho puc assegurar, és fonamental aconseguir aquesta sostenibilitat. Tenim una sanitat pública extraordinària, és un servei bàsic en el nostre model social. Així que les meves paraules únicament pretenen donar valor a la feina d'aquests professionals i al seu esforç.

Seguesc amb dades que reiteren el que acab de dir. S'ha reduït un 8,55 el nombre de pacients pendents d'una intervenció, i un 13,32% la llista d'espera de consultes amb l'especialista. En el primer semestre de l'any hem aconseguit aturar la tendència a l'alça de les llistes d'espera, i reduir tant el nombre de persones pendents d'una operació com de consultes amb l'especialista. S'ha tret més rendiment a les sales d'operacions, cosa que ens ha permès operar més persones amb el mateix nombre de sales d'operacions i d'especialistes.

Ara s'ha fet una passa més en la gestió de les llistes d'espera amb la derivació d'activitat de consultes, intervencions quirúrgiques i estades hospitalàries. Des de la Conselleria de Salut s'ha creat el marc jurídic per integrar els hospitals privats sense ànim de lucre, com és el cas de Sant Joan de Déu i la Creu Roja, a la xarxa hospitalària pública. La integració d'aquests centres permetrà ampliar els serveis sanitaris públics i posar-los a disposició de tots els ciutadans. S'ha de tenir en compte, a més, que encara que en l'exercici de la sostenibilitat del sistema al llarg d'aquest any s'ha fet una passa endavant en la posada en marxa de nous serveis, també s'ha de donar rellevància precisament a aquesta definició. Faig referència a la Unitat de cures pal·liatives pediàtriques, primera unitat d'aquestes característiques que es crea a Balears i que se suma a les de Madrid, Barcelona, València i Màlaga. I també a la d'urologia pediàtrica de Son Espases; serà una unitat de referència a les Illes i donarà assistència a tota la població pediàtrica, calculada al voltant d'uns 170.000 nins.

El nou hospital de Can Misses, a Eivissa, es posarà en marxa el juny de l'any que ve. És la major infraestructura sanitària prevista en aquesta legislatura. El nou projecte incorpora millores assistencials proposades pels mateixos serveis mèdics. A diferència del projecte inicial, la nova modificació preveu un espai de 500 metres quadrats destinat al servei de radioteràpia, amb un búnquer inclòs, una reivindicació històrica que evitarà haver de traslladar els pacients a l'Hospital Universitari Son

Espases i que començarà a funcionar el setembre de l'any 2014. Aquest servei de radioteràpia oncològica també es posarà en marxa a Menorca el desembre de l'any 2015, perquè, a diferència d'Eivissa, s'ha d'iniciar la construcció del búnquer.

S'ha aconseguit reduir el cost de la concessió del nou hospital de Can Misses en 33 milions d'euros, i és important que faci una referència a aquest punt: una reducció de 33 milions d'euros, que per exemple es pot comparar amb l'increment del cost de la concessió de Son Espases en 280 milions d'euros en l'anterior legislatura. Són simplement diferents formes de gestionar.

(Aplaudiments)

La nostra forma de gestionar és la que ens ha duit a posar en marxa la Central de compres, mai posada en marxa. Suposa que a partir d'ara existeix una única política de compres, no una per cada gerència, com passava fins a la data. Això suposarà un estalvi aproximat de 7 milions en la compra centralitzada de productes durant el primer any de funcionament, un altre exemple d'eficàcia.

La implantació d'un nou model perquè el pacient sigui atès en el recurs assistencial més adequat al seu procés mèdic suposa també un impuls a l'atenció sociosanitària. Així, Son Llätzer gestiona els llits sociosanitaris de l'Hospital Joan March, i Son Espases els de l'Hospital General i el Psiquiàtric. Això, simplement això, la coordinació de la gestió, ha suposat en el cas de l'Hospital Joan March s'hagi atès un 69% més de pacients.

Un altre dels focus en què s'ha actuat amb especial dedicació és la prevenció. Conscients que una actuació a temps és qüestió de salut i és fonamental, s'ha posat en marxa per primera vegada la prova ràpida de detecció del VIH a les farmàcies.

Vull acabar aquest apartat dedicat a salut mostrant-los la meva enorme satisfacció per un fet que hem presentat recentment, del qual els he parlat fa uns minuts. Em referec a la posada en marxa d'un servei de radiologia oncològica a Eivissa i a Menorca. La satisfacció que vaig sentir en anunciar-ho serà únicament superada per la satisfacció que sentiré el dia que, primer a Eivissa, el desembre de l'any 2014, i després a Menorca, un any després, es tractin els primers pacients. I els vull demanar a tots, a totes les formacions polítiques, un compromís amb aquest projecte. Si es mira això amb ulls d'un economista ja els puc avançar que no sortiran els comptes. Això s'ha de mirar amb ulls de justícia social. Vostès, els mallorquins, s'imaginin que els mallorquins malalts de càncer haguessin d'agafar un avió cap a Menorca o cap a Eivissa per rebre el tractament que es necessita?

(Remor de veus)

No ho podem imaginar; idò això és el que ha passat fins avui a Menorca i a Eivissa.

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

Demana als partits de l'oposició compromís per assegurar el servei, siguin quines siguin les circumstàncies, i és un compromís de veure aquest assumpte com una qüestió de justícia, perquè si es veu així els comptes sortiran i la política no es farà.

Aquest govern continua apostant per l'esport. Continuem donant suport als esportistes amb ajuts per als desplaçaments entre les illes, als quals destinam 1.100.000 euros. Per ventura pot parèixer poc, però em poden creure, és molt i és del millor que podem fer en aquesta matèria. Volem acostar l'esport i els nostres esportistes a tota la societat. Potenciam el Centre d'Interpretació de l'Esport per donar a conèixer la riquesa de la nostra cultura esportiva i vetllar per la correcta conservació, catalogació i difusió del patrimoni esportiu de la nostra comunitat.

A l'inici de la legislatura hi havia un gran consens sobre la necessitat d'un gran canvi. Pareixia que tothom sabia que era necessari aprimar l'administració, reduir la despesa pública, i també que si volíem un futur millor havíem de canviar l'educació. No importa que els recordi quina posició ocupa la nostra comunitat en aquesta matèria. Ni el sistema d'immersió era el culpable de tots els mals ni l'aplicació del tractament integral de llengües solucionarà tots els problemes de cop. Però tenim la convicció que un sistema que garanteixi que al final de la formació els alumnes puguin dominar les nostres dues llengües oficials i l'anglès, serà clarament millor per a tots alumnes. Perquè no fa falta que els recordi que la gran majoria d'aquests estudiants en acabar la seva formació aniran a un mercat laboral cada vegada més exigent, més global i més competitiu, en el qual no només el coneixement sinó del domini de l'anglès serà absolutament imprescindible. Aquest canvi era inajornable, no hi havia més remei, s'havia de començar sí o sí. Des de la seva acceptació hauríem de centrar el debat en com millorar el sistema, no en com impedir aquest sistema.

El tractament integral de llengües es va materialitzar a través d'un decret que es va publicar l'abril de 2013, després de dos anys de feina en els quals es va estudiar la seva viabilitat i es va dissenyar el procés d'implantació i el seu contingut. El nou sistema educatiu, basat en l'equilibri, equilibri de llengües, s'ha implantat enguany al primer curs de segon cicle d'infantil, és a dir, els 3 anys; a primer, tercer i cinquè de primària, i a primer d'ESO. D'aquesta forma, la seva implantació es farà de forma progressiva en els anys successius fins que es completi en tots els cicles educatius.

La posada en marxa del projecte plurilingüe respon al compromís amb l'excel·lència educativa, estructurant els alumnes com a eix vertebrador del sistema educatiu. Els alumnes són els veritables protagonistes del sistema educatiu. És una acció estratègica dins aquest nou ordre de prioritats educatives. L'aprenentatge de les nostres dues llengües cooficials, el castellà i el català propi de les Illes Balears, amb les seves modalitats, així com una llengua estrangera, l'anglès, suposarà un gran avanç per a tots els nostres alumnes.

L'anglès s'ha convertit en llengua vehicular de comunicació a escala mundial. La implantació d'aquest projecte és irrenunciable, i ja fa molts d'anys que arribam tard. La universalització de l'aprenentatge de l'anglès a les aules consagra l'aposta per la igualtat d'oportunitats de tots els alumnes, més enllà de la seva condició econòmica o social, resultant una implantació progressiva que determina un equilibri lingüístic demanat i demanat per una inqüestionable majoria de la nostra societat.

Els resultats del sistema educatiu actual, a la vista de les qualificacions obtingudes pels nostres alumnes a les proves comparatives internacionals, els informes PISA, demostren que la seva implantació als centres educatius ha estat un fracàs absolut. Les nostres illes estan al cap d'Europa en termes de fracàs escolar, amb un 39%, i d'abandonament escolar, amb un 36,70%. L'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu elabora en aquests moments unes proves de nivell de competència en comunicació lingüística als alumnes de primer, tercer i cinquè de primària. Es comprovarà el nivell que tenen els nins i s'analitzarà la situació de partida i l'efecte del canvi d'aquest nou projecte educatiu que és el trilingüisme. La nostra vocació és avaluar, hem d'avaluar com estan els nins per saber fins on hem d'arribar. És l'única manera que els canvis puguin donar els resultats positius.

Estic absolutament convençut que un futur amb garanties per als nostres alumnes necessita altesa de mires i l'adopció de decisions fermes en el present. La formació del professorat és vital per desenvolupar un projecte tan important. Està en funcionament el Pla de formació del professorat en llengües estrangeres. Recull, com una de les seves quatre línies prioritàries, l'ensenyament de i en llengües estrangeres. Aquest pla oferirà a través de la xarxa dels sis centres de professors existents una oferta formativa variada, de qualitat i funcional per garantir que el professorat adquireixi la capacitat d'utilitzar la llengua anglesa eficaçment, amb fluïdesa i amb precisió com a mitjà de comunicació en situacions de la seva vida professional, dins la seva aula i en el seu centre, i de la vida quotidiana com a mitjà d'expressió personal.

A més, el Govern ha obert les matriculacions a les escoles oficials d'idiomes per a totes les persones que necessitassin impartir classes en una llengua estrangera, especialment l'anglès. S'han eliminat les llistes d'espera, i s'han organitzat diferents cursos en els centres de formació del professorat en anglès per a aquells docents que necessitin impartir matèries específiques en aquesta llengua. Per al curs que ve s'han preparat uns cursos d'anglès gratuïts adreçats als professors de centres públics i privats concertats i als inspectors educatius.

D'altra banda, els auxiliars de conversa donen reforç als professors de llengua estrangera mitjançant activitats escolars orals amb tots els alumnes, una feina que contribueix a millorar i reforçar la seva comunicació en llengua estrangera, en anglès. El nombre d'auxiliars de conversa ha augmentat considerablement, ja que ha passat de 35 auxiliars de conversa a un total de 124 auxiliars que faran feina des de l'octubre fins al maig de 2014 amb alumnes de prop de 300 centres educatius.

Quant a escolarització, la prioritat des de l'inici de legislatura ha estat donar resposta a les necessitats històriques, especialment pronunciades a Eivissa, amb la construcció de tres centres nous, i en menor mesura a Mallorca, amb dos centres, i també a Menorca. I una vegada resoltes aquestes necessitats, la conselleria s'ha centrat en les necessitats de millora de centres i en actuacions sobre temes de seguretat i supressió de barreres arquitectòniques. La inversió total en infraestructures escolars des de l'inici d'estiu fins a finals d'any és de 27,5 milions d'euros.

Però l'educació va molt més enllà de les aules. Creim que és fonamental apostar per la pràctica a empreses a través dels programes de formació dual captant noves empreses que ajudin els nostres alumnes a relacionar la formació amb la feina. Això permet que els estudiants de formació professional puguin exercir de forma simultània el seu procés formatiu i la seva primera ocupació; no és res nou, s'implanta als països més civilitzats i més emprenedors d'Europa. Això permet que els estudiants -torn repetir- puguin apostar també per aquest nou futur directe, i d'altra banda també apostam per la mobilitat del professorat i per la col·laboració dels centres educatius en l'àmbit internacional a través de programes educatius de cooperació internacional amb fons europeus.

Com veuen vostès, ens preocupa l'educació en tot el seu procés. La col·laboració del Govern amb la Universitat està donant els seus fruits, des de les noves titulacions, entre les quals vull destacar la doble titulació d'Administració i Direcció d'Empreses i Dret, fins a l'esforç que feim per mantenir les beques d'allotjament amb l'objectiu de fomentar la integració dels nous estudiants de la Universitat de les Illes Balears en la vida acadèmica des del campus universitari; facilitant també l'accés als estudis universitaris a persones amb dificultats econòmiques i contribuint a superar les barreres de mobilitat causades per la insularitat i la distància entre el domicili dels alumnes i el campus universitari.

Vull parlar ara de cultura. Entenem que el foment de la cultura, el suport als nostres artistes i la promoció de les nostres arts, música i cultura popular és una tasca que no pot i no es pot fonamentar en el desenvolupament exclusiu del concepte de la subvenció. Davant la difícil conjuntura econòmica s'han hagut de cercar alternatives que fessin possible el manteniment de programes culturals; fins i tot la viabilitat d'una cosa tan important per a tothom com la mateixa orquestra simfònica. No obstant això, i gràcies en molts de casos a la col·laboració privada, hem pogut mantenir, desenvolupar i fins i tot crear iniciatives per acostar la cultura a tothom. Com a exemple m'agradaria citar simplement dos casos: les Converses Literàries de Formentor o el programa d'activitats "Viu la Cultura".

Respecte dels àmbits relacionats amb la música, les arts escèniques, la cultura popular i el sector audiovisual, es té per objectiu la projecció exterior i es materialitza a través de la participació en fires i festivals, i el suport en el desplaçament dels artistes i creadors per exhibir la seva obra més enllà de la nostra comunitat.

Quant a la promoció i difusió de les arts plàstiques, vull destacar Sa Llonja: des de l'acabament de les obres de restauració s'ha iniciat una sèrie d'actuacions que, d'una banda, permeten recuperar l'edifici i, de l'altra, el seu ús com a escenari per a exposicions relacionades amb les arts plàstiques, amb noms d'alta talla i de referència mundial com és el cas de Fabrizio Plessi, Bernadí Roig o Toni Cragg.

Al llarg d'aquesta legislatura, conflueixen al calendari la celebració de nombroses efemèrides relacionades amb personatges cèlebres; bé oriünds de les Illes Balears -tercer centenari del naixement de fra Juníper Serra, 700 aniversari de la mort de Ramon Llull o el primer centenari del naixement de Marià Villangómez-, o bé vinculats pel seu llegat a la nostra terra, com és el primer centenari del naixement de l'Arxiduc Lluís Salvador l'any 2015.

El Govern va anticipar el protagonisme que Juníper Serra havia d'adquirir l'any 2013 a propòsit de la celebració del tercer centenari del seu naixement, i va expressar el seu compromís d'impulsar un esdeveniment commemoratiu per retre-li homenatge i redescobrir el vertader valor de la seva figura i el seu llegat històric i cultural. Ha significat un exercici de responsabilitat institucional envers un dels nostres millors ambaixadors dins l'escena nacional i internacional. L'Any Juníper Serra ha permès establir les bases per desenvolupar un nou producte turístic cultural, per intensificar les relacions comercials amb els Estats Units, des del punt de vista de la internacionalització, de la inversió estrangera, i per promoure la nostra cultura pròpia.

I precisament com a eix vertebrador de la nostra cultura, com a mitjà vertebrador i de cohesió d'aquesta cultura pròpia, hem fet feina des del primer any de govern per cercar alternatives que facin viable el manteniment de la televisió i de la ràdio autonòmiques. I ho hem fet apostant per un model de gestió directa d'IB3. Som conscients de la dificultat que planteja mantenir aquest model de gestió. Això no obstant, creim que és l'únic que garanteix la sostenibilitat de les empreses audiovisuals de les nostres illes. El Govern continua amb el compromís de mantenir un sector audiovisual a les Illes, cosa que implica garantir la radiotelevisió autonòmica, fer-la sostenible i solvent. És a dir, fer efectiu el dret dels ciutadans d'aquestes illes a rebre una informació independent, verídica i plural.

Els vull recordar les xifres amb què ens trobarem en arribar al Govern, perquè les xifres són realment alarmants. Dels 88,3 milions pressupostats l'any 2010, realment es varen gastar no 88,3 sinó 96 milions d'euros. Enguany complirem els pressuposts assignats de tan sols 30 milions d'euros, i malgrat la reducció del pressupost, tan sols una tercera part, les audiències han pujat, una mostra més de l'excel·lent gestió que es du a terme.

Seguint en aquesta matèria vull fer referència a la Llei audiovisual de les Illes Balears. Es tracta d'una llei consensuada amb el sector audiovisual que suposarà, sens dubte, una impagable promoció turística que ajudarà a la reactivació econòmica i a la desestacionalització, i com a conseqüència, també, a la creació de nous projectes empresarials i a la generació de llocs de feina. També canviem les polítiques de desenvolupament amb vista a créixer en el nostre propi mercat i també a l'exterior.

Ara em toca parlar d'Europa, això de què tothom parla però ningú no sap la importància del fet.

(Remor de veus)

En primer lloc vull destacar la importància clau que tenen en aquests moments les negociacions que es duen a terme sobre el marc financer de la Unió Europea per al període 2014-2020, en què es determinarà el repartiment dels fons europeus, i en les quals, com tots vostès saben, tots, i aquestes illes, ens jugam molt.

D'ençà que l'octubre de 2011 la Comissió Europea va presentar les seves propostes legislatives sobre la política de cohesió duim a terme una intensa tasca de negociació, tant davant les institucions europees com davant el Govern d'Espanya per acostar les nostres propostes. Feim feina activament per defensar el reconeixement d'un tractament específic i d'uns instruments financers determinants per a les Illes, i perquè contribueixin a pal·liar els desavantatges i els costos addicionals derivats del fet insular. No sol·licitam cap tipus ni tractament de privilegi, però sí un tracte just i específic per a les regions insulars, que afavoreixi suprimir les disparitats regionals i els obstacles al desenvolupament derivats de les seves limitacions geogràfiques naturals permanents i estructurals. La nostra finalitat és assegurar un desenvolupament equiparable al de la resta de territoris europeus i reforçar la competitivitat de l'economia local i regional.

En aquest context, i amb vista a reforçar la nostra posició i capacitat d'influència a escala europea, acabam d'assumir la presidència de la Delegació Espanyola en el Comitè de les Regions. Estic convençut que es tracta d'una plataforma idònia per obtenir les aliances i els suports necessaris per a la defensa dels nostres interessos davant les institucions europees. El nostre objectiu és aconseguir que Brussel·les ens tracti d'una manera específica, un tractament específic i compensador, semblant a la resta de regions ultraperifèriques.

I per a la nostra comunitat tenia una rellevància especial canviar la política agrària i la tramitació dels ajuts europeus. Ara, els nostres agricultors i ramaders veuen com el pagament d'aquests ajuts compromesos, tant els directes d'Europa com els cofinançats, es perceben de manera regular i es gestionen amb celeritat. De fet, ja és el segon any que som una de les primeres comunitats autònomes d'Espanya a tramitar els pagaments. Enrere queda l'ostracisme a què es va relegar el sector per part de l'anterior executiu.

Però no només és el nostre deure agilitar aquestes tramitacions; hem d'aconseguir augmentar el finançament de la política agrària comuna. La necessitat de veure compensats els inconvenients que té la insularitat per al sector agroalimentari és un fet fonamental per garantir el nostre camp i les nostres explotacions agràries. Però canviar les polítiques de suport al sector no només implica demanar ajuda, perquè aquí queda molt per fer. Hi feim feina, ordenant la normativa per simplificar-la o adaptant-la al dinamisme amb què evoluciona la nostra indústria agrària i pesquera. D'aquesta manera, l'aprovació de la primera llei de pesca permetrà regular l'activitat en tot el seu procés, i aquesta llei de pesca es veurà complementada també per una futura llei agrària. L'objectiu de totes dues és aconseguir un important impuls a tot el sector. Aquestes dues lleis, la llei de pesca i la llei agrària, seran realitat l'any que ve.

(Alguns aplaudiments)

I també es fan passes relatives, rellevants i necessàries per a la regulació sobre l'ordenació del territori. Per primera vegada en la seva història les Illes Balears disposaran d'una regulació integral de la normativa urbanística. La llei de l'ordenació i ús del sòl, en plena tramitació parlamentària, substituirà una dotzena de normes disperses i permetrà tenir un marc clar de referència, una llei que cerca el màxim consens. Des de l'inici del procés d'elaboració d'aquest projecte de llei s'hi han involucrat la societat civil, les administracions públiques i els diferents partits perquè aportin les seves propostes per tal de solucionar problemes que s'arrosseguen des de fa molts d'anys, dècades. Volem la simplificació i la racionalització del planejament, de la gestió i de la disciplina urbanística. És una llei que prioritza les actuacions de regeneració urbana, en detriment d'aquelles altres que pretenen la transformació de sòl rústic en urbà. Aquesta llei no suposa ni una passa enrere en la protecció del sòl rústic.

I si parlem d'ordenació i planejament, ha estat prioritari per a aquest govern analitzar en profunditat la gestió del nostre recurs més bàsic: l'aigua. És necessari aconseguir l'equilibri entre el bon estat ecològic i la satisfacció de la demanda. El mes d'agost passat, el Consell de Ministres va aprovar el nou Pla hidrològic de les Illes Balears, en substitució del vigent des de l'any 2001, és a dir, des de fa 12 anys. Va rebre un gran suport tant al Consell Balear de l'Aigua com al Consell Nacional de l'Aigua. És més proteccionista que el pla anterior. Desenvolupa una important estratègia en matèria d'inversions hidràuliques fins a l'any 2027.

I respecte d'aquestes inversions vull ressaltar el gran esforç que es fa a pesar de la delicada situació econòmica en la qual ens trobam. Enguany, s'hauran licitat 15 milions d'euros, tant en obres per a depuració i dessalatge com en la millora de la xarxa de sanejament de diferents municipis. Per a l'any que ve, l'esmena als Pressuposts Generals de l'Estat per a actuacions en matèria de depuració per un import de 74 milions d'euros ens permetrà fer-nos càrrec de la construcció de noves depuradores, necessàries per garantir el tractament de les aigües residuals. Realitzar inversions com les que els he esmentat, que realment són necessàries, no hagués estat possibles si no tenguéssim la credibilitat que demostra el fet de gestionar amb eficiència i d'haver apostat per la sostenibilitat en altres àrees.

Un exemple d'això és la forma com hem canviat les polítiques de transport. Amb menys pressupost, Serveis Ferroviaris de Mallorca i el Consorci de Transports traslladen ara més viatgers amb tren i amb autobús que l'any 2010, amb menys pressupost. Avui, el tren i el transport per carretera estan garantits, i ens hem enfrontat amb realisme a la zona degradada del projecte del pacte Manacor-Artà amb una via verda que serà realitat l'estiu que ve, un itinerari de 28 quilòmetres integrat al paisatge. Un itinerari de 28 quilòmetres integrat en el paisatge, una aposta pel turisme actiu, que repercutirà, ben segur, positivament en la dinamització econòmica i social de la comarca del Llevant.

A més, els anunci també que el sector del transport tindrà la seva pròpia normativa autonòmica l'any que ve.

(Aplaudiments)

Fa uns quants dies, el Consell Balear de Transports va informar favorablement sobre l'esborrany i es tenen en compte les aportacions del sector. A més de regular el transport de viatgers en les diferents modalitats, incidirà d'una manera especial en la planificació de les infraestructures per garantir que les de certa envergadura estiguin perfectament justificades partint dels paràmetres de demanda, de cost i, sobretot el més important, de manteniment del servei.

Quant a política d'habitatge, els canvis són també evidents, el nostre objectiu ha estat i és facilitar el lloguer dels pisos lliures gestionats per l'IBAVI als col·lectius amb menys recursos. Parlem de 200 famílies que han pogut beneficiar-se de lloguers a 150 euros. I també parlem de les 306 famílies que s'han beneficiat de la interrupció de la interposició de demandes per falta de pagament.

Canviem la forma d'entendre la protecció del nostre patrimoni natural. Fomentem l'ús públic dels nostres espais naturals i finques públiques com a millor garantia de la seva conservació, perquè només des del coneixement del nostre patrimoni i de les seves meravelles serà possible impulsar una vertadera consciència de respecte i cura del nostre entorn natural. A més de fer feina en matèria de sensibilització, per part nostra, feim els deures, i l'any que ve s'aprovaran els primers plans de gestió on es recullen les mesures de conservació dels espais protegits per la Unió Europea per un període de sis anys.

A Formentera, la reforma de la Llei de costes ha tengut en compte l'especial configuració de l'illa, una reivindicació històrica. I hem dedicat un interès especial a trobar solucions per a la conservació de la posidònia.

D'altra banda, fem feina en l'ordenació, l'ús i la gestió dels recursos naturals de la Serra de Tramuntana, de Ses Salines d'Eivissa i Formentera i de Cabrera, a través de la modificació dels respectius PORN.

I també, també vull parlar especialment dels nostres boscs, ocupen un 45% del nostre territori. Per millorar la gestió d'una cosa tan important per a tothom, abans d'acabar l'any aprovarem el Pla forestal de les Illes Balears, un pla mai no aprovat i absolutament necessari, sobretot per a les illes de Menorca, Mallorca i Eivissa.

(Alguns aplaudiments)

Un pla forestal que vendrà acompanyat pel IV Pla de lluita contra incendis forestals. El Pla forestal pretén ser el document de referència de la política forestal a les Illes Balears. Actualment, la nostra comunitat autònoma és l'única que no disposa d'un pla d'aquestes característiques. Els objectius principals són clars: d'una banda, equilibrar les múltiples funcions dels boscs amb la satisfacció de les diferents demandes ambientals, econòmiques i socials; i d'una altra banda, proporcionar el marc territorial i estructural necessari per aconseguir una activitat forestal competitiva. I, finalment, facilitar processos viables cap a nous models d'economia verda.

Quant a la gestió forestal, és evident que enguany no ha estat un any fàcil per mor de l'incendi que va afectar la nostra estimada Serra de Tramuntana, un incendi que des del primer moment va ser qualificat pels tècnics com "fora de capacitat d'extinció", per les condicions climàtiques i orogràfiques. Un incendi que en estimació superava més de 5.000 hectàrees, i que, gràcies al major operatiu coordinat mai a les Illes Balears en un esdeveniment així, va tenir un balanç final de 2.335 hectàrees. L'excel·lent coordinació entre totes les administracions en la gestió de l'emergència va ser un exemple de professionalitat, que s'ha d'esmentar. Actuar ràpidament davant el desastre natural ens fa superar-nos i sobretot fa destacar la feina d'un gran equip per aconseguir-ho.

Després de dos anys de govern i havent arribat a l'equador de la legislatura, ens queda molt de camí per fer, però les coordinades han canviat, per això hem creat dues conselleries per gestionar polítiques socials i d'impuls econòmic.

Som capdavanters en l'aplicació de moltes de les reformes que es duen a terme per part de l'Estat. Ens enfrontàvem a reduir la despesa desmesurada d'una administració que havia anat creixent sense cap tipus de control, un esforç titànic en totes les àrees, i amb celeritat en la reducció d'empreses públiques. És una realitat que actualment hi ha 113 empreses públiques menys, cosa que ha suposat un estalvi anual de 352 milions d'euros.

(Aplaudiments)

Fent la mateixa feina.

Hem aconseguit ajustar la despesa i mantenir els serveis essencials amb un pla estratègic de funció pública, basat en la reestructuració dels recursos humans i al mateix temps s'ha fet un esforç per a la millora estructural de les condicions laborals. Com a exemple, els recordaré realitats que varen ser promeses durant molts d'anys i que totes quedaren simplement en això, en promeses. I ara puc afirmar amb satisfacció que encapçalam des de les Balears, a tota Espanya, totes les reformes en matèria administrativa que s'han fet i que eren necessàries: la realització de la primera auditoria de recursos humans, la primera a tota Espanya; el Decret de teletreball; la firma del quint conveni col·lectiu; la tramitació del Decret d'horaris especials; el de mobilitat interadministrativa o el concurs de trasllats, que s'ha convocat per primera vegada en quatre anys perquè els funcionaris puguin promocionar-se o simplement canviar de lloc de feina.

A més, canviem d'una vegada l'embolic administratiu amb què es trobava el ciutadà, gestionant amb l'únic objectiu de la simplificació administrativa, fer les coses més fàcils per a la burocràcia administrativa als nostres ciutadans. El Decret de simplificació documental servirà perquè tots els ciutadans facin els seus tràmits directament des de ca seva.

La Llei d'activitats possibilitarà que el 90% de les activitats es puguin iniciar presentant, simplement, una declaració responsable. De la mateixa manera, la firma d'un conveni entre el Govern, els consells insulars i l'Ajuntament de Palma evitarà que els ciutadans hagin de presentar la mateixa documentació a totes les finestretes per tres vegades contínues.

(Aplaudiments)

La reforma de l'administració no es pot limitar als òrgans del Govern. Totes les institucions públiques s'hi han d'implicar.

He convidat els grups de l'oposició -i avui torn a convidar-los- perquè ens asseguem i analitzem en profunditat una proposta seriosa i realista, que inclou la reducció del nombre de diputats al Parlament i el canvi del sistema de retribucions actual per un sistema de dietes.

(Aplaudiments)

Els torn a convocar perquè parlem d'aquest tema.

Senyors diputats, es pot fer la mateixa feina amb menys persones a aquesta cambra, ja no depèn d'aquest govern reduir el nombre de diputats i el canvi del sistema.

(Remor de veus)

Sumant les dues reformes proposades l'estalvi aconseguit per legislatura seria de quasi 12 milions d'euros, i això, senyors, no és per riure, o almenys a mi no em fa riure.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Efectivament, són canvis de mentalitat, ens hi vam comprometre, una altra manera de gestionar, com també ho és la nostra aposta per la llibertat, i per això els parlaré respecte de les institucions i del patrimoni de tots.

Els parlaré de la Llei de símbols, una llei sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears per regular una matèria que no ho estava. L'objectiu, molt senzill: aclarir l'ús de símbols oficials i com es poden utilitzar en els immobles o mobles afectats pels sectors públics. La seva finalitat és evitar confusions als ciutadans i, el més important, respectar els seus drets constitucionals, perquè els edificis públics han de representar l'interès general amb objectivitat i no han de recollir ni acollir mostres polítiques que representen just una part de la societat, i no poden utilitzar-se com a plataforma de manifestació de cap ideologia política.

(Aplaudiments)

Hem canviat també la gestió dels recursos, cercant l'equilibri financer i la consolidació fiscal. Com he dit en moltes ocasions, i ho torn a repetir perquè consider que és molt important, no podem, no hem d'oblidar d'on venim, de quin és el nostre punt de partida. Quan aquest govern va iniciar el seu camí va tancar l'any 2011 amb un dèficit del 4,19%, una xifra que gairebé quadruplicava el màxim permès per l'Estat. En només un any, el dèficit es va reduir fins a l'1,8% del Producte Interior Brut, situant-nos en nivells de l'any 2006, abans de començar aquesta crisi.

El dèficit de 2012 va posar de manifest l'important esforç col·lectiu duit a terme per l'administració i, especialment, pels ciutadans per equilibrar els comptes públics; un esforç que s'ha traduït en el major ajust econòmic de la història de la nostra comunitat autònoma. Tots sabem que aquests resultats no s'haurien aconseguit sense prendre mesures dures i dràstiques, però també s'ha de reconèixer que s'ha aconseguit duent a terme una gestió més eficient. Una estructura sobredimensionada i no coordinada havia anat provocant una despesa irracional i desmesurada. Per això, l'eficiència i l'eficàcia eren criteris d'aplicació obligada i immediata a l'administració pública. Complir el dèficit significa complir els compromisos de pagament d'aquest govern; significa no conduir al tancament centenars d'empreses; complir el dèficit significa no sentenciar a l'atur milers de treballadors; complir el dèficit significa més confiança en els mercats; complir el dèficit significa un menor tipus d'interès, i això es tradueix en un major estalvi per als ciutadans. I així podria continuar enumerant moltes altres conseqüències positives precisament del compliment del dèficit.

Per a aquest any 2013 el Consell de Política Fiscal i Financera va atendre les dues grans reclamacions del Govern de les Illes Balears: establir un dèficit asimètric i inferior al que es va assolir l'exercici anterior. D'aquesta manera, les Illes Balears tindrà un objectiu de dèficit per a aquest any de l'1,47%. I els vull assegurar i anunciar que enguany, aquestes Illes Balears, el 2013, compliran l'objectiu de dèficit.

(Alguns aplaudiments)

El Govern sempre ha defensat que tenir un major objectiu de dèficit no és cap alegria, perquè més dèficit significa més endeutament, però és necessari mentre no es reformi un sistema de finançament que, recordem-ho, és injust amb les nostres Illes. Per això, el Govern ha reclamat, reclama i reclamarà un sistema que, com a mínim, situï les Illes Balears anualment a la mitjana de finançament per habitant. Amb el sistema actual som la segona comunitat autònoma que més aporta, però en els lliuraments a compte estam en la tretzena posició en els ingressos per transferir en l'exercici corrent, i només dos anys després que s'equilibri el sistema. Aquest injust desequilibri ens obliga a acceptar un marge de dèficit més gran mentre es procedeix a aquesta reforma.

Per solucionar-ho, una cosa per la qual lluitarem fins que faci falta, el Govern entén que la reforma del sistema de finançament s'ha de basar en diversos aspectes: el primer, aprofundir en la cessió de capacitat normativa a les comunitats autònomes i donar més seguretat als seus ingressos, sense que depenguin de lliuraments a compte o futures liquidacions que no s'ajusten als cicles de les economies autonòmiques. El sistema actual, com sempre he dit, és massa complex i poc transparent.

D'altra banda, procedir a una major descentralització dels ingressos que es correlacioni amb el fet que les autonomies són les que gestionen les grans competències de l'estat del benestar.

A més, s'han de determinar de forma correcta els costos uniformes de la prestació dels serveis públics essencials. És veritat que el Fons de garantia dels serveis públics essencials permet un anivellament parcial entre les comunitats, preservant el principi d'ordinalitat, però la introducció del Fons de suficiència ho trastoca novament tot i provoca un greu perjudici per a les nostres illes. De fet, es pot recordar que el sistema actual no cobreix, ni de bon tros, la despesa de les Illes Balears en sanitat, educació i serveis socials, que era això el que precisament pretenia. Tot això s'ha d'emmarcar en un esforç de solidaritat que tots estam disposats a fer.

El Govern de les Illes Balears, per tant, té molt clar que vol continuar essent solidari amb la resta de comunitats autònomes, però considera just que es modifiqui el sistema de finançament actual per no continuar essent una de les regions més perjudicades de tot l'Estat. En aquest sentit, el Govern considera molt positiu que el debat sobre la reforma del sistema ja sigui i estigui avui en dia damunt la taula. Al llarg de 2014 es concretaran les modificacions necessàries gràcies al profund estudi de totes les dades necessàries, com les balances fiscals, que es publicaran el mes de desembre, o la reforma fiscal per a tot l'Estat, que està previst que es presenti el primer trimestre de l'any que ve.

Aquest govern va assumir també, com a un dels seus primers compromisos, aturar el deute comercial que tenia amb els seus proveïdors, xifrat en més de 1.600 milions d'euros, pendents de pagament als nostres proveïdors. S'havia de posar fi a la situació d'anys d'impagaments que llastrava la continuïtat i el creixement de les empreses, que són els vertaders motors del creixement econòmic de les nostres illes. La primera actuació era baixar el dèficit de 1.116 milions, i en un any es va reduir passant de 1.116 milions d'euros tan sols a 476 milions d'euros, la qual cosa va suposar 645 milions menys d'endeutament.

És fer trampa agafar les xifres del Banc d'Espanya només referides a deute bancari i amagar els 1.600 milions d'euros que es devien a proveïdors i institucions de la nostra comunitat, això és fer trampa. Amb la quantitat esmentada el deute real a 30 de juny de 2011 era realment de 6.032 milions d'euros. Perquè, senyores i senyors, tot suma, el que devem als bancs, però el que devem a les empreses a les quals no volien pagar, tot suma.

(Aplaudiments)

En el període 2007-2011 l'increment del deute de les Illes Balears va ser del 253%, vàrem passar de 1.798 milions a 4.560 milions, el deute més gran, l'increment més gran de la història amb menys temps. Això -recordem-ho- sense comptar la motxilla dels proveïdors, mentre que des del 30 de juny de 2011 el deute només s'ha incrementat en els dèficits incorreguts més, òbviament, el pagament dels 900 milions d'euros que s'havien de pagar als proveïdors.

I és que un dels motius pels quals s'ha incrementat el deute és que el Govern ha transformat el deute comercial que tenia amb els proveïdors en deute financer. Hem de pagar, no només podem computar -torn a repetir- el deute financer, el deute amb els bancs, també hem de sumar el deute comercial, el deute amb les empreses. Idò aquest govern ha fet una unificació transformant el deute comercial en deute financer. Aquesta passa era imprescindible, absolutament necessari per posar fi als impagaments del Govern als proveïdors, que -torn repetir- superaven els més de 1.600 milions d'euros. Aquests proveïdors no podien continuar suportant el finançament de les polítiques públiques a costa simplement de no cobrar.

Més dèficit significa més endeutament, i mentre es liquidin els pressuposts de la comunitat amb dèficit, l'endeutament continuarà pujant. L'única manera de reduir l'endeutament és equilibrar els comptes, i això és el que demostra i fa aquest govern. S'ha de recordar que fins ara s'han pagat més de 900 milions d'euros a través dels dos plans de pagament a proveïdors ja implantats. Hi ha el tercer en marxa, amb el mateix objectiu que els anteriors, que és aturar l'alta morositat de l'administració pública amb els ciutadans i les empreses. Els pressuposts de la comunitat autònoma per a 2014 destinen el 25% del total de la despesa al deute públic, amb un creixement del 21% com a conseqüència de la necessitat de donar resposta, a més, als 200 milions d'euros d'amortització dels bons patriòtics emesos l'any 2011 per part de l'anterior pacte de govern. És d'una irresponsabilitat extrema demanar que no es pagui el deute.

(Aplaudiments)

Demanar que no es pagui als bancs, però el més irresponsable és que aquest pagament és per pagar aquests ciutadans que varen optar a comprar bons patriòtics que l'anterior govern va posar a la seva disposició, i ara hi ha qualcú que no vol que paguem els ciutadans i que no anem als bancs per pagar els ciutadans.

(Aplaudiments)

El Govern no comparteix la política d'inversions que preveu el projecte de pressuposts generals de l'Estat i que deixava de nou les Illes Balears a la cua de les inversions estatals, amb 74 milions d'euros, el 0,8% total de la inversió territorialitzada per a l'any 2014. Formular un projecte comú per a Espanya significa pensar en totes les parts del país, en totes, a l'hora de planificar inversions. Per això aquest govern ha negociat i continua fent-ho amb el Govern espanyol per rectificar les lamentables xifres d'inversió previstes. En aquest sentit, l'esmena presentada pel Partit Popular suposarà una inversió afegida de 74 milions d'euros per a obres hidràuliques. Amb aquesta esmena, les Balears es col·locaran a 74 euros de la mitjana estatal en inversió territorialitzada, més a prop que mai en la història de les Illes Balears, més a prop que mai de la mitjana d'inversions territorialitzades.

Voldria destacar i deixar clar que les inversions estatals a la nostra comunitat baixen en menor mesura que en el conjunt d'Espanya, un 5,7%, davant el 7,1% de la mitjana.

(Remor de veus)

I que augmenta la participació de les Illes en relació amb el total, passam del 0,7% al 0,8%. Però també és cert que la comunitat autònoma continua essent tractada injustament, enfora de la mitjana d'inversions, i no deixaré de repetir-ho i de dir-ho mai.

Ara bé, s'han de recordar algunes xifres: l'any 2008, l'1,1% de la inversió territorialitzada va correspondre a les Illes Balears, el 2008, 1,1; el 2009, l'1,2%; el 2010, el 0,9%; el 2011, amb el govern del Sr. José Luis Rodríguez Zapatero, va ser de l'1,1%, amb 211 milions per davall la mitjana, els pitjors pressuposts de la història de les Illes Balears, i no ho dic jo, ho diuen les dades. L'any 2012 la inversió territorialitzada va ser de l'1,1%. Aquest any 2013, amb 168 milions d'euros, s'ha elevat 1,5 milions d'euros. I aquestes són les xifres que no es diuen, però aquestes són les vertaderes realitats de les xifres que afecten les Illes Balears.

(Aplaudiments)

El projecte de pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2014 recull, a més, un increment a la partida per a les bonificacions del transport aeri. I consignen, en un apartat diferent del d'inversions, recursos per donar resposta als antics convenis de carreteres pendents de pagament. Així, inclouen els 90,3 milions d'euros corresponents al conveni de carreteres de l'any 1998, un deute del Govern central amb les Illes Balears que aquest govern, aquest govern ha aconseguit que es pagui. Una injecció de doblers que pertanyia als ciutadans de les Illes Balears i que ha generat tants dubtes i tantes crítiques per part de l'oposició, idè són aquí, 90,3 milions d'euros són aquí, s'han aconseguit i una vegada més aquest govern ha demostrat que es dedica a fer molta feina i a parlar i fer poques coses que no s'han de fer.

(Aplaudiments)

Quant al projecte de pressuposts generals de la comunitat per a 2014, aquests pressuposts tenen per objectiu consolidar el creixement econòmic de les Illes Balears, mantenint el procés de reformes estructurals i reforçant els serveis públics essencials que formen part i defineixen l'estat del benestar. Són, per primera vegada a la història, per primera vegada a la història, pressuposts consolidats, ja que inclouen l'Íbssalut i l'Agència Tributària de les Illes Balears. El pressupost per a l'any 2014 arriba als 3.875.069,60 euros, amb un increment del 7,7% respecte de l'any passat, que permetrà, en un escenari de recuperació econòmica, complir els compromisos en matèria de dèficit, l'1% del PIB i deute, i al mateix temps fa un èmfasi especial en els serveis socials i en les inversions que donen un valor afegit als principals sectors productius de les Illes Balears, com és el cas de la depuració o el dessalatge d'aigües o també les energies renovables.

En aquest sentit s'ha de destacar, d'una banda, que el 80% de la despesa no financera es destina a sanitat, educació i serveis socials i que la Conselleria de Família i Serveis Socials experimenta una pujada del 7,24%. Així mateix, s'ha de subratllar que la partida d'inversions reals puja un 9,26%, i que la promoció econòmica suposa un 13% del total del pressupost d'aquestes illes.

S'ha parlat molt de les inversions estatutàries. Aquest govern, a diferència de l'executiu del pacte, el qual va ignorar el problema, desenvolupa una intensa activitat de gestió per resoldre, mitjançant una solució planificada en el temps i ajustada a les limitacions pressupostàries del moment actual, l'execució de les actuacions previstes en el marc dels convenis d'inversions estatutàries en col·laboració amb l'Estat.

(Remor de veus)

Així com també amb les diferents institucions executores dels projectes. L'objectiu final d'això és arribar a acords perquè la comunitat autònoma no es vegi obligada a retornar, a tornar un sol euro a l'Estat dels fons transferits i no executats ni en temps ni forma, aquelles famoses inversions silencioses, que intentem justificar per no tornar a l'Estat el que qualqu es va gastar i després va dir que ni ho veia.

(Aplaudiments)

D'una banda, justificar a l'Estat les quantitats ja executades, les ja executades fins al moment, devers 100 milions d'euros, sense esperar a l'acabament del termini establert per a la seva justificació. I, de l'altra, negociar la firma d'addendes als convenis de col·laboració en matèria d'inversions estatutàries per prorrogar els terminis d'execució, de justificació i de vigència; reprogramar les actuacions objecte de finançament i redistribuir el crèdit establert entre les actuacions per facilitar la justificació de la despesa. És a dir, aquest govern fa feina per justificar tot allò que es pugui justificar i no haver de tornar a l'Estat -torn a repetir- el que es va gastar i que no hi ha manera ni tan sols de justificar amb projectes executats.

Els vull dir també, en l'àmbit de la reforma de l'administració a la qual faig referència, que era necessària, era molt necessària, ja ho era l'any 2007, quan ja tocava per llei i no es va fer, però avui encara ho és més, aprovar la nova Llei de finançament de consells, sobre cinc grans coordinades: una, respondre a dèficits estructurals de finançament dels consells amb un marc normatiu igualment estructural que asseguri el finançament de les competències que exerceixen. A aquest efecte s'ha incrementat el compromís pressupostari en un 19% passant de 184 milions d'euros a 212 milions.

Segon, eliminar els convenis de finançament de les grans competències pròpies dels Consells de manera que el finançament de les competències esmentades no depengui de la voluntat d'una conselleria d'un govern de torn, sense necessitat de justificació de l'exercici de les competències que puguin tenir d'acord amb l'autonomia dels mateixos consells.

Tercer, que la llei doni estabilitat als ingressos en funció de les variables de repartiment objectives i pugui permetre als consells participar en els increments d'ingressos que pugui tenir també la pròpia comunitat.

Quart, que es garanteixi el principi de suficiència de mínims que preveu l'Estatut i la possibilitat d'evolució dinàmica d'aquest model.

I quint, que les esmentades variables objectives de repartiment siguin revisades cada quatre anys perquè no succeeixi el que ha passat en aquesta ocasió i així es pugui adaptar el finançament al cicle econòmic de cada moment.

En aquest sentit els vull anunciar que convocarem els pròxims dies el Consell Financer Insular per tal d'aprovar, en el si de l'òrgan esmentat, la Llei de finançament de consells insulars a l'efecte d'iniciar la seva tramitació.

(Aplaudiments)

Després de l'enorme esforç fet en termes d'equilibri financer, enguany hem apostat, mitjançant una reestructuració de l'organització del Govern, per la gestió de les polítiques de foment de l'ocupació. Així, el Govern va crear la Conselleria d'Economia i Competitivitat, que ha recollit el testimoni de les activitats iniciades i està desenvolupant intensament l'estratègia d'impuls a la reactivació econòmica.

Aquest govern és molt a prop del petit comerç, ofereix facilitats de finançament, col·labora estretament amb la societat de garantia recíproca ISBA per bonificar diferents línies de finançament dirigides a petites i mitjanes empreses i a emprenedors. Les dades són absolutament significatives: fins al 31 de juliol ISBA ha permès la creació de 557 llocs de feina, el doble que l'any passat, i la creació de més de 100 empreses; a més de permetre el manteniment de gairebé 26.000 llocs de feina a través de les empreses avalades precisament per la Societat Recíproca, amb l'aval també del Govern.

S'han creat, a més, nombrosos beneficis fiscals per afavorir la creació d'empreses: beneficis fiscals en l'Impost sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials oneroses, documents notariaus, sobre la renda de les persones físiques i deducció de 1.800 € per la realització d'inversions en

empreses de nova creació, per esmentar tan sols alguns exemples. L'objectiu d'aquesta deducció és facilitar que les empreses de nova creació es puguin finançar mitjançant la participació de les persones que hi inverteixin. Amb aquest mateix objectiu hem centrat els nostres esforços a aconseguir bonificacions de la Seguretat Social per a empreses dedicades a activitats turístiques que contractin fixos discontinus avançant en la desestacionalització de l'economia de les Illes. Ha tingut efectes francament positius sobre la contractació i ens impulsa a continuar fent feina amb l'administració central per aconseguir que es mantengui, i fins i tot intentem que s'ampliï als mesos de febrer i novembre, és a dir, als extrems de la temporada turística.

Un altre dels nostres eixos bàsics per implantar polítiques de col·laboració amb les empreses per al seu desenvolupament és el Pla d'internacionalització, posat en marxa durant l'any 2012 en col·laboració amb l'ICEX i també amb les cambres de comerç. El principal objectiu d'aquest pla és fomentar aquesta internacionalització de la nostra economia i donar suport a les empreses que vulguin fer una feina, una projecció a la seva acció exterior.

Enguany hem fet dos viatges oficials, en aquest sentit: un al Marroc, i un altre a Sud-Amèrica, concretament a Xile i a Uruguai, als quals ens han acompanyat nombrosos empresaris de la nostra comunitat. Es tracta d'una passa més en la col·laboració publicoprivada per la qual hem apostat des del principi, des del començament de la legislatura. És imprescindible per continuar liderant la recuperació econòmica d'Espanya obrir camí als nostres empresaris perquè millorin la seva presència en altres mercats, mercats estrangers. Els hem d'ajudar a aconseguir-ho, a trobar totes les garanties, l'estabilitat i la col·laboració necessàries perquè puguin fer-ho. Les empreses participants en els dos viatges han estat principalment dedicades al sector d'infraestructures, serveis turístics, tecnològics i de consultoria de l'àmbit turístic.

D'altra banda, amb el Pla de dinamització del petit i mitjà comerç pretenem incentivar el comerç de proximitat, fer-lo més competitiu i implantar el model comercial més adequat per a cadascun dels municipis. I hem tingut en compte el caràcter turístic de la nostra comunitat i l'esforç per la desestacionalització declarant noves zones de gran aflluència turística, demanades pels mateixos municipis, la qual cosa permet la flexibilització d'horaris comercials en els seus municipis.

I, de nou, els parlaré de canvis en diferents normatives. No són capritxos, capritxos d'un govern a cop de decret, són, senzillament, aplicació del sentit comú per dotar la nostra comunitat de més seguretat jurídica en diversos àmbits, en els quals les normes estaven desfasades, o, simplement, no existien. Hi havia una demanda absolutament necessària i imperiosa per part de la invasió privada perquè aquests canvis es produïssin.

Elaboram una nova llei de comerç que s'inspira en més simplificació administrativa; també, una nova llei de joc com a marc de referència i un suport legal a la normativa existent, modificant també la Llei de cooperatives. I els anuncii que ja feim feina també en el nou Decret d'artesanía per regular les normes existents en aquesta matèria que ve des de l'any 1985, és a dir, des de fa 28 anys, i que derivarà posteriorment en una llei d'artesanía, que definirà i emmarcarà d'una vegada aquesta activitat en el segle XXI, amb una clara distinció entre el vessant del sector productiu i l'artesanía no professional.

I és d'un gran interès per a aquest govern, hi té molt d'interès, aclarir la normativa existent, i si em permeten, m'aturaré un moment en la futura llei d'ordenació del sector miner. Serà una llei que permetrà la recuperació del territori afectat per les pedreres obertes, abandonades fins ara, i de les futures. Volem consensuar-la al màxim, i s'han recollit propostes de millora de tot tipus. Ha de quedar clar que aquesta llei d'ordenació del sector miner no permetrà l'obertura de noves pedreres en zones protegides. Les Balears es convertiran amb la futura llei en una de les primeres comunitats autònomes que regula les mines pròpies, així com també pedreres, salines, brolladors i instal·lacions geotèrmiques. Entre les novetats, també vull destacar que serà obligatòria, obligatòria la restauració de totes les excavacions.

I també d'altra banda, estam desenvolupant una estratègia en matèria d'energia que implica incentivar les polítiques d'estalvi energètic, amb la contractació coordinada del subministrament i l'aposta per inversions productives en el marc de les energies renovables. Els avanç que el pròxim dia 4 de desembre es presentarà el Pla d'energies renovables, una eina bàsica per establir el marc de creixement i desenvolupament en el camp, precisament, de les energies renovables; cercarà el màxim consens amb els diferents grups polítics i representants de la societat. Aquest pla, aquest pla d'energies renovables és absolutament fonamental i prioritari. Les energies renovables suposen una línia econòmica de futur que reduirà el cost energètic per a les empreses i també protegirà el nostre medi ambient. S'ha de recordar que la nostra estructura geogràfica pateix un sobrecoast de generació energètica, que es reduirà amb aquest pla, el qual comportarà la futura modificació de Pla director d'energia.

(Aplaudiments)

Aquest pla es veurà complementat pels beneficis del règim especial per a les energies renovables per a les Illes Balears. El Govern central redactà una la Llei, la 1/2012, per la qual totes les tarifes renovables quedaren suspeses per a noves instal·lacions, les Balears en seran una excepció i això suposarà que les renovables puguin ser rendibles aquí, en el nostre arxipèlag, afavorirà la implantació de noves inversions, per tant, a les nostres illes.

En resum, no tan sols es potenciaran les energies netes, sinó que també es promourà un sector aturat a les Illes i es generaran noves inversions d'activitat econòmica. En matèria d'infraestructures energètiques, la inversió prevista per part de l'Estat ascendeix a 1.088 milions d'euros. L'objectiu és que les Illes deixin de ser un sistema elèctric aïllat i s'integrin en el sistema energètic peninsular. Així s'aconseguirà el doble objectiu de garantir la seguretat del subministrament i també, el

més important, rebaixar els costos de producció. Un sistema aïllat, com és el nostre, produeix l'electricitat molt més cara i a més mediambientalment de forma ineficient.

Enguany s'inicia l'execució de la interconnexió elèctrica Mallorca-Eivissa i la programació prevista per a 2014 inclou una nova connexió Mallorca-Península i noves connexions Eivissa-Formentera, Mallorca-Menorca i Mallorca-Eivissa, i la interconnexió d'una de les zones més crítiques: Eivissa amb Sant Antoni de Portmany. A més, estam desenvolupant la xarxa de transport i distribució de gas natural i impulsam també la modernització de la central de generació tèrmica a l'illa de Formentera, a efecte de garantir el seu subministrament.

Com els comentava abans, la creació de la Conselleria d'Economia i Competitivitat només fa mig any responia a l'objectiu de desenvolupar les accions de foment de l'ocupació d'una forma molt més directa. I la primera tasca que ens plantejàrem va ser la confecció d'un Pla d'ocupació per definir un diagnòstic, actuacions, terminis i recursos.

Idò bé, amb l'objectiu d'aconseguir el màxim consens ja hem presentat l'esborrany de la nostra estratègia d'actuació, és un esborrany obert i per això els primers a ser convocats han estat els sindicats, les patronals i les representacions polítiques. De fet, la Mesa sectorial i social tripartida és un òrgan fonamental per desenvolupar eficientment i eficaçment aquest pla d'ocupació. Els vull recordar que es va constituir fa un any i està formada pel Govern, les patronals i els sindicats. S'erigeix com l'òrgan central de participació institucional en l'àmbit de l'administració econòmica i laboral; encara que també hem potenciat altres òrgans de consulta com el Fòrum Balears Competitiva, un laboratori d'idees en la recerca de solucions conjuntes entre la societat civil i el Govern, dirigides a aconseguir una competitivitat més alta en l'economia de les Illes Balears.

El Pla d'ocupació persegueix, com no podia ser d'una altra manera, el manteniment de llocs de feina i la creació d'ocupació. A través de l'execució de reformes estructurals de creixement, l'objectiu és la millora de l'ocupació i l'augment de la generació, qualitat i estabilitat de l'ocupació. La promoció de la igualtat d'oportunitats, el foment de l'esperit emprenedor, la generació d'ocupació en àrees i sectors específics i la facilitació del finançament d'emprenedors i empresaris són altres objectius també d'aquest projecte, projecte clau en el qual són necessàries la implicació i la participació de tots. Inclou un total de 208 accions i està dirigit especialment a joves, majors de 45 anys, dones, persones amb discapacitat i amb risc d'exclusió social. Parteix d'una dotació econòmica inicial de 500 milions d'euros.

Una gran part de les seves accions es desenvoluparan des del Servei d'Ocupació del Govern, el SOIB, que apostarà per la formació dels aturats. I hem canviat, també, la forma d'entendre la gestió política des de departaments estancs, si el nostre objectiu és la creació d'ocupació, que ho és, el pla d'acció que desenvolupam no s'entendria tampoc sense una aposta ferma per la ciència, per la innovació i també per la tecnologia i l'emprenedoria.

Totes les dades que he mencionat fins ara són una realitat que deixa clar -torn repetir- que qualque cosa canvia i canvia per a bé i, com no pot ser d'una manera, he de fer referència al motor de la nostra economia: el turisme. Com he manifestat al principi de la meua intervenció, som conscients que les causes d'aquest inici de recuperació obeeixen a múltiples factors, però precisament en matèria turística creim que la gestió desenvolupada aquests dos darrers anys des de l'administració pot haver influït notablement a través de polítiques diferents i adaptades al moment en què avui ens trobam. L'exemple més clar ha estat l'aposta pels canvis normatius en l'ordenació, la planificació, la promoció, el foment, la disciplina i la qualitat en la prestació dels serveis turístics a través de la nova Llei general turística.

Només els indicaré algunes dades econòmiques des de la seva aprovació, poques, però importants: s'han presentat més de 170 projectes de reforma, amb una previsió d'inversió de més de 200 milions d'euros i la generació directa de més de 3.500 llocs de feina.

(Aplaudiments)

S'han sol·licitat més de 2.000 nous habitatges de vacances a Mallorca. Des de 1984 fins a 2012 es van donar d'alta aproximadament 5.500, ara, en un sol any s'han donat d'alta 4.000 nous habitatges, la qual cosa pot suposar un potencial de 12.500.000 noves pernотacions i la creació directa de més 500 llocs de feina. L'augment de categoria d'establiments turístics -s'han tramitat més de 200 augments de categoria- suposarà la creació de 500 nous llocs de feina i una inversió de més de 50 milions d'euros. El 43% del total de les inversions en les compravendes d'hotels que s'han produït a tota Espanya, el 43% s'ha produït aquest darrer any a les nostres Illes.

I l'altre exemple en els canvis de normativa ha estat el Decret llei de mesures urgents de caràcter turístic i d'impuls de les zones turístiques madures, precisament per impulsar de forma urgent l'activitat econòmica, la diversificació de l'oferta turística i el foment de la qualitat. Canviar la gestió sempre suposa canviar els plans, com és el cas també de la reforma de la Platja de Palma. Tots sabem que el pla anterior apostava per grans obres públiques i les expropiacions, ara apostam per facilitar la inversió privada i la reconversió, és una gran diferència. El Pla de modernització i qualitat impulsarà millores per part de tot tipus d'establiments i oferta complementària. I els parl de plans concrets, amb terminis concrets i inversions reals.

Respecte del Palau de Congressos, vull dir que és una infraestructura amb la qual estam compromesos des del principi, perquè és necessari per a un segment turístic molt important i per això cercarem i trobarem la manera de finalitzar-lo.

El Pla integral de turisme és un altre exemple de canvi de plantejament de la promoció turística que s'havia de realitzar. La planificació s'anticipa i es consensua amb el sector privat i amb les comissions insulars, que coneixen millor que ningú la promoció de les seves illes. I el més important, els resultats són analitzats en finalitzar cadascun per programar aquelles accions que es considerin més eficients i eficaces per a la consecució dels objectius prevists.

Hem prioritzat la racionalització de la despesa, paradoxalment ens trobam que les ingents quantitats destinades a promoció d'èpoques passades no es tradueixen en un increment de l'arribada de turistes, no és així. Així, el pla d'acció promocional de l'any 2013 s'ha duit a terme amb una inversió pública total de 2,7 milions d'euros, amb un preu mitjà per acció d'un 68,3% inferior, quasi un 70% inferior a l'any 2011.

(Aplaudiments)

I una qüestió que tampoc no és menor, l'estalvi de la despesa de la presència de les Illes Balears s'ha reduït en més d'un 70%.

(Alguns aplaudiments)

I també en l'àmbit municipal vull fer una menció especial del que significa el Consorci de borsa de places. En dos anys s'han regularitzat un total de 3.579 places, que suposaran uns ingressos de més de 16 milions d'euros, que s'hauran d'invertir obligatòriament en zones turístiques madures i generaran, en aquest cas, més de 400 llocs de feina. Una dada clau: el 2009 es varen regularitzar 76 places; el 2009, 76 places; el 2013, enguany, 1.526 places.

(Alguns aplaudiments)

Una altra realitat és ja el traspàs de les competències en matèria de promoció turística als consells insulars de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. Així es torna a complir el compromís adquirit en la tercera sessió de la Conferència de Presidents i cada illa tindrà la possibilitat de gestionar, planificar i executar la seva pròpia promoció.

(Alguns aplaudiments)

Permetin-me ara parlar-los d'un eix vital per al nostre mercat turístic: la connectivitat. Sense tenir gairebé competències, perquè gairebé no tenim competències, no defallim en el nostre objectiu de fer sentir la nostra posició, ja que consideram que és un dels pilars perquè el motor de la nostra economia no s'aturi. Es constata que la temporada turística és cada vegada millor. Enguany, el 2013, els registres de passatgers als tres aeroports han batut rècords històrics. Si bé l'augment de l'estacionalitat als tres aeroports fa que hàgim d'enfocar els nostres esforços als quatre mesos de temporada baixa.

Hem posat en marxa un pla per recuperar el turista nacional i millorar la connectivitat amb altres destinacions nacionals. Però són moltes més les mesures en les quals feim feina per impulsar i millorar la connectivitat aèria, com millorar l'OSP insular, i un exemple d'això va ser la posada en marxa en temps rècord de l'OSP Menorca-Madrid, amb la qual cosa es va respondre a una històrica reivindicació dels menorquins.

Les nostres reivindicacions en la gestió aeroportuària van donant resultats, encara que -torn a repetir- ens queda en aquesta matèria molt per fer. Per primera vegada s'ha modificat la Llei estatal de seguretat aèria per incloure conceptes molt importants per a nosaltres, com són el de passatger en connexió o el d'aeroport estacional. Per primera vegada s'ha aconseguit que en el marc de les taxes aeroportuàries s'inclouin el que hem denominat bonificacions per als mesos vall, les bonificacions de noves rutes i les bonificacions i l'augment de descompte per als passatgers en connexió. Així i tot, el Govern considera que és el moment de fer una passa més i incloure en els pressuposts generals de l'Estat l'augment de les bonificacions per a temporada baixa d'un 50% per a Eivissa i Menorca, en atenció a la doble insularitat que pateixen, i d'un 30% per a Palma, i així ho hem sol·licitat.

En diferents ocasions, el Govern ha manifestat la seva aposta per la cogestió aeroportuària amb la creació de l'Autoritat Aeroportuària de Balears, organisme que permetria la coparticipació tant de les institucions de les Illes Balears com dels agents socials i econòmics en la presa de decisions. Una petita passa en aquesta direcció ha estat la creació del Comitè de coordinació. Convé recordar que en els quatre anys anteriors el Comitè Regional de Coordinació Aeroportuària de Balears no es va convocar ni tan sols una vegada en quatre anys. Els mateixos objectius que ens guien per millorar la coordinació en la gestió aeroportuària i la connectivitat ens marquen la ruta també en les polítiques de transport marítim i connectivitat marítima.

Hem aconseguit una reivindicació històrica per al sector nàutic balear: l'eliminació de l'impost de matriculació d'iots destinats al xàrter amb eslores superiors a 15 metres.

(Aplaudiments)

L'eliminació d'aquest impost, sens dubte, a part de ser absolutament demanat per part del sector, farà més competitives les Illes Balears en aquest segment de negoci tan competitiu.

D'altra banda, i amb l'objectiu de ser referent per la qualitat dels nostres ports els anunciï que feim feina en la modificació de la Llei de ports, cosa que significarà la substitució dels plans directors de cadascun per un Pla general director de tots els ports autonòmics.

Hem apostat també per la promoció del turisme de creuers. Enguany els ports de les Balears varen ser la segona destinació dels passatgers de creuers de tota Espanya fins a l'agost, amb quasi un milió de passatgers. Als cinc ports de les Illes varen recalcar entre gener i agost 435 vaixells. Respecte de l'any passat el nombre de creuers s'ha incrementat a les Illes un 11%, i s'ha passat de 645 a 319 vaixells que han fet escala a tots els ports, en els ports del Govern l'any passat hi va haver 13 escales i enguany es preveu que siguin 15. Amb les dades anteriors, actualment les Illes Balears se situen darrere Barcelona en volum de creuers i passatge; i Palma, com a quart port de creuers de la Mediterrània darrere Barcelona, Civitavechia i Venècia.

(Alguns aplaudiments)

Tampoc no s'ha d'oblidar la feina que es fa perquè tant Ciutadella com Sant Antoni siguin classificats com a ports Schengen, i podrien arribar a ser els primers ports autonòmics a tota Espanya, precisament, que tenguessin aquesta qualificació.

Senyores i senyors diputats, disculpin si m'he allargat més del que feia comptes, aquest debat es fa una vegada a l'any i crec que era oportú entrar en segons quins detalls per analitzar l'estat real de la nostra comunitat. He intentat exposar-los amb dades i fets que les coses van millor, que hi ha motius per a l'optimisme, que aquest govern fa moltes coses bé. No ho fa tot malament, com segurament escoltarem a la represa del debat, si ho estiguéssim fent tot malament, moltes de les coses que passen, senzillament no passarien.

(Remor de veus)

I les dades que jo he donat no les donaria.

(Aplaudiments)

Així que els deman que pugin a aquesta estrada a aportar solucions, a debatre i a defensar els seus punts de vista, però no a continuar amb el no a tot.

Des de l'oposició es pot aportar molt més que un no a tot, els ho asseguro. I si se senten responsables, almenys en part, de les dificultats que tots vivim, raó de més per fer un esforç major per construir i ser part de la solució que volem tots. Sé que ens queda molt per fer i tenim la determinació, els ho puc assegurar, de fer-ho; ens esforçarem encara més per escoltar la societat, a explicar les nostres decisions, a fer que se sàpiguen els perquè de tot el que feim, perquè tot té una explicació.

Però permetin-me que, per acabar, sabent que hi ha molt per fer, torni llançar un missatge d'optimisme, perquè el fet que quedi molt per fer no ens ha d'impedir veure que hi ha moltes coses que de ver han millorat. Estam canviant les coses, les estam millorant i ho estam fent entre tots. Ara anam, definitivament, pel bon camí, i no ho feim tot sols, perquè a una tasca tan important hi hem d'empènyer tots, i la ciutadania de les Illes Balears, amb els seus esforços, sacrifici i dedicació, estan i ens fan estar a l'alçada dels millors.

Moltes gràcies a tots.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Se suspèn la sessió fins a les cinc i quart, en què hauran transcorregut quatre hores. Fins avui horabaixa.

LA SRA. PRESIDENTA:

(Inici d'intervenció no enregistrat)

... Ara la intervenció del Grup Parlamentari Socialista per un temps de trenta minuts. Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Presidenta. Diputades i diputats, ciutadans i ciutadanes que assisteixen...

(Se senten veus de fons que diuen: "no sent el micro", "el micro"...))

Presidenta... -ara, molt bé-, presidenta, diputats i diputades -deia-, ciutadans i ciutadanes que assisteixen a aquest debat i que el segueixen a través dels mitjans de comunicació. President del govern, després del seu discurs en el que ha narrat l'acció administrativa dels seus consellers absolutament al marge de la realitat, tenc l'honor de pujar en aquesta tribuna per compartir el que viuen moltes famílies, el que viu la nostra societat. I el que viu la majoria de la societat és un calvari. Pitjor que fa un any, molt pitjor.

I per això, en primer lloc, com moltes persones que també es demanen el mateix, jo li deman que expliqui a la ciutadania que està fent vostè, la primera figura de Balears, vostè personalment, per les nostres illes, per la gent que cerca feina, per la sanitat i l'educació, pels treballadors i la classe mitjana.

Jo li deman que expliqui a la ciutadania el futur que vol per aquestes illes si el que ens proposa és renunciar a fer escoles, a fer hospitals, a les inversions estatutàries, al règim especial de les Illes Balears. Quin país vol, president, si vostè el desfà, si el fa a bocinets?

Què està fent, president, a part de dividir aquesta terra i la seva gent? Perquè, president, vostè ha parlat dues hores i no ha dit ni una paraula de la històrica manifestació de 100.000 persones, ni de la vaga de docents, ni de la manifestacions de defensa de la cosa públic, ni de la mobilització contra la LOMCE. No ha dit ni una paraula dels impostos verds que vostè va haver de retirar fa uns mesos, ni de la pujada d'imposts. No ha dit ni una paraula de les famílies que viuen en el llindar de la pobresa, ni de les 106.000 persones que no tenen feina amb les que vostè es va fer fotos en campanya electoral. Ni una paraula als joves, al futur de la nostra terra, Sr. President.

Hem perdut una oportunitat de país, per cercar consensos, per dialogar, però vostè ha decidit que no té temps per un conflicte sense precedents. I això ens fa pensar que vostè no ha dedicat ni un minut a aquest conflicte, ni als problemes de la gent.

President, amb els seus silencis, en legítim demanar-se si vostè s'ocupa dels problemes reals dels illencs.

Ho ha dit aquest matí. El poble de les illes va actuar unit, des de la solidaritat contra al major incendi que hem patit en decennis a la Serra de Tramuntana. Una lliçó de la gent, i per això li deman què ofereix vostè a la societat d'aquesta comunitat per treballar des de la unió, des de l'orgull del que som, què està fent per la nostra gent i per aquestes quatre illes que conformen la nostra comunitat? En què ha aconseguit posar d'acord a tots els illencs, en dos anys i mig?

Des de la seva elecció com a president de les Illes Balears han passat dos anys i mig. En els pobles, a les ciutats, arreu de les quatre illes, el sentiment del país és que vostè no ha complit l'expectativa per la qual va ser votat, la del president que resoldria la crisi, i ho faria des del diàleg. El sentiment és que vostè no és el president al costat de les persones sense feina que va dir que seria. Ni el dels acords i els pactes que va prometre. Ni el que havia de regenerar la vida política. President Bauzá, vostè no és el president que va prometre a la ciutadania que seria. Ha mentit, i avui és un home aïllat de la societat, del país, del dolor i del patiment infringit durant gairebé 900 dies de retallades.

Fa mesos que el president no visita una escola pública a les illes, fa mesos que participa a més actes públics a fora que a casa nostra, que esquiva actes institucionals com el de l'inici de curs universitari. I això deixa un gust d'un president que ja ha fet tot el que havia de fer. Més pròxim al passat que al present, amb majoria parlamentària, sí; però incapaç de guanyar-se la majoria social. Una ombra del president que va dir que seria, que demostra la seva debilitat amb la incapacitat d'arribar als pactes d'estat que va anunciar.

Un president autoritari, pare de normatives que imposen enlloc d'acordar, com la Llei de símbols, el Decret del TIL o la Llei de funció pública, totes amb un rebuig social i amb data de caducitat, l'any 2015.

(Aplaudiments)

Havia de ser la legislatura de la recuperació econòmica, president, i som al final d'un dels períodes més conflictius -socialment i institucionalment parlant- dels trenta anys d'autonomia, que celebrem aquest any en el pitjor moment del nostre autogovern i del que vostè no n'ha fet ni una mínima referència.

Havia de ser la legislatura del diàleg, del consens, i per això va fer un gest amb el canvi de govern del mes de maig. Un govern nou de trinca, de set a nou consellers, amb dos objectius: diàleg i impuls a l'economia. Amb el canvi de govern van caure els tres impostos verds. Però en això va quedar el canvi. Perquè en sis mesos no hi ha hagut cap altre canvi, ni en diàleg social, ni en impuls econòmic.

I jo li vull dir, president, que hi ha altres maneres de governar. Allò difícil en majoria absoluta és governar per tothom. I els illencs han de saber que hi ha altres formes de fer. Primer, amb diàleg, des de la força de la gent, dels agents socials, de les forces vives d'aquesta comunitat, que té moltes potencialitats. Som una gran comunitat quan treballam junts, quan sumam. Però el Govern és el que ha de liderar, president.

I li vull dir que ara és un moment per prendre nota, engrescador, perquè la ciutadania està mostrant el camí d'una comunitat autònoma que cerqui el consens, el diàleg, la pau social.

Segon, amb la concertació. Sí, president. Falta posar a tots els agents socials i econòmics per trobar solucions polítiques pel futur del país. I aquest matí no n'hem vista cap.

Tercer. Sense sacrificar ningú, sense deixar ningú pel camí. Volem una comunitat sostenible, certament, però l'hem de construir des de la cohesió social, no des de la precarietat. I darrer, mirant el futur, president. I el futur passa per un gran pacte social.

I jo més tard li faré propostes per concertar un gran canvi de model per aquesta comunitat, propostes polítiques de futur, en positiu, no actes administratius.

Sempre hem dit que de la crisi en sortirem, la clau és saber com. I la seva recepta és clara, utilitzar la crisi econòmica per crear una societat de la precarietat social, econòmica i laboral, dinamitant la cohesió social i empobrint les famílies, retallant drets socials, laborals i llibertats.

Quan es treuen conclusions dels gairebé dos anys i mig de govern, tots hem entès que el PP no tenia la clau per acabar amb els problemes dels ciutadans. Ha succeït el contrari. La seva gestió, a Madrid i a Balears, ha agreujat les dificultats i n'ha afegit de noves. I s'ha fet també evident que hi ha dues polítiques antagòniques per plantar cara a aquesta gran depressió que en el conjunt d'Espanya ha provocat gairebé 6 milions d'aturats.

I ho han fet, senyors del Partit Popular, escudant-se en programes electorals que han resultat ser paper banyat, construïts des de la mentida. Ens va mentir el Partit Popular a Madrid quan van assegurar que les pensions no baixarien. Ens van mentir a Balears quan es va dir que l'educació seria objecte d'un gran consens i d'acords d'estat. Ens van mentir amb la promesa de baixar l'IVA turístic. I quan les mentides han sortit a la llum, ha estat l'hora de l'autoritarisme, de la censura prèvia. La ràdio televisió pública IB3 s'ha convertit en l'eina del govern dirigida per un exsenador del PP, han imposat un delegat del govern a Formentera, òrgans reconeguts a l'Estatut com el Consell Econòmic i Social i de consulta com el de la Joventut han estat eliminats.

S'han dictat 24 decrets lleis fent servir aquesta sala a cada ple com un espai de filibusterisme polític, no hi ha diàleg institucional amb les forces polítiques i la concertació social ha desaparegut. I ara sabem que el Govern es dedica a fer una purga ideològica dels funcionaris. Un govern que fins i tot fa lleis com la de símbols per controlar l'ordre públic a les escoles, una norma més pròpia del fanatisme ideològic de qui ens dirigeix que d'una societat democràtica.

Fanatisme ideològic, per una banda, i per altra banda un retorn a les polítiques que ens van dur fins aquesta crisi. Perquè aquest és un dels elements que distingeixen també el seu executiu. Vostè defensa l'austeritat per superar la crisi, però al mateix temps torna al model del passat.

El del ciment no és el model del futur, i vostès l'han tornat a convertir en una de les seves prioritats. Amb la Llei Company, que permet incorporar urbanitzacions que havíem protegit, com Muleta; amb una llei del Sòl que legalitza obres executades en rústic i un decret llei de Platja de Palma que permet urbanitzar Ses Fontanelles; amb la llei de costes estatal que posa en perill la urbanització de zones com Sa Canova a Artà o Ses Feixes d'Eivissa; fins i tot han fet trampes per poder construir un hotel a Sa Ràpita.

Aquest és el balanç de dos anys: precarietat i desigualtat, mentida i autoritarisme. I és que des del mes de juny i del novembre de 2011, les nostres vides han canviat a pitjor. I ho dic a contracor, perquè m'agradaria poder compartir amb el president que hem fet esforços junts per sortir, com diu el PP, del túnel. Però no és així, el que està succeint és que a la nostra societat les desigualtats s'accentuen. Vivim en la societat de la precarietat, on neixen conceptes com els dels treballadors pobres: treballen, però no poden arribar a final de mes. És cert que l'atur baixa, però la precarietat puja perquè la crisi ha atomitzat el treball, que es fracciona, s'escurça i es paga pitjor.

La societat, especialment la classe mitjana i la classe treballadora, perd poder adquisitiu. Un ciutadà, guanyi molt o guanyi poc, sofreix més pressió fiscal, paga més impostos, directes i indirectes. Ha pujat l'IVA, l'electricitat, l'IBI, i amb el cèntim sanitari pagam la benzina més cara d'Espanya.

Molts de treballadors tenen feina, president, però no poden viure perquè els costos salarials han baixat. El mes passat, un de cada dos contractes es va fer per menys de tres mesos i 2 de cada 10 contractes han estat inferiors a set dies aquest estiu. La reforma laboral de 2012 del Sr. Rajoy ha enviat a milers de treballadors al carrer sense drets o els ha reconvertit en autònoms per seguir treballant per a les mateixes empreses, de forma externalitzada. En un moment d'excel·lent conjuntura turística, la temporada s'ha escurçat, amortitzant llocs de treball, rebaixant salaris tot i fer més hores de feina. I amb les reformes de Rajoy, les prestacions són més baixes, les condicions més dures, els drets més escassos.

El Partit Popular en el Congrés dels Diputats acaba d'aprovar la reforma de les pensions, que suposa una pèrdua de poder adquisitiu per als pensionistes, que a més són els que estan pagant una gran part de les retallades a la sanitat de les illes. Més de 10 milions d'euros ha recaptat el Govern amb el copagament sanitari. Els majors, i més si estan malalts, són els grans perdedors.

El futur és l'educació, i si hi ha un pilar que no haurien d'haver tocat sense consens, és aquest. La crisi ha estat el camuflatge idoni, l'excusa d'un atac a la igualtat d'oportunitats, a l'autonomia dels centres, a la qualitat de l'ensenyament, als docents, a la llengua pròpia. President, tothom està a favor de combatre el fracàs escolar, a favor de fer reformes, de millorar la qualitat, de combatre amb recursos un dels problemes més grans que tenim. Per això hem invertit en escoles. Sabem quin és el diagnòstic i les mesures que s'han d'aplicar

I sempre hem estat a favor d'augmentar les competències lingüístiques. Tot pare i mare i tot docent està a favor que els seus fills aprenguin l'anglès, i per això vam ser pioners en la introducció d'una tercera llengua en el primer pacte de progrés i per això vàrem eixamplar les seccions europees fins a 200 centres.

(Aplaudiments)

En el sector educatiu, el primer és el diàleg, el consens, els acords. I cap mesura d'aquest govern en matèria educativa no s'ha fet amb el suport dels sectors implicats. I sense consens és impossible construir autopistes de l'educació. Sense consens, el TIL només es pot derogar.

President, en el pitjor moment, s'han pres les pitjors decisions, i s'ha fet en el sector més important per un país, el sector que construeix ciutadans i ciutadanes crítics i lliures. Si volia disminuir el fracàs escolar, no podia retallar més de mil professionals. No ho podia fer disminuint els programes i activitats de suports als infants amb necessitats i dificultats. No havia d'augmentar les ràtios, reduir les beques escolars i menysprear els docents.

Si l'educació s'ha convertit en l'escenari d'una guerra ideològica, una guerra més silenciosa té lloc a la sanitat, motivada per un model de cobertura privada mentre es retallen a la pública recursos, inversions i personal. L'objectiu és simple: convertir la salut en un producte de mercat, no en un servei públic. Ja ens ho va dir el conseller d'Hisenda la setmana passada.

Les conseqüències les pateixen els malalts, els usuaris de la Sanitat han vist empitjorar el servei, i l'Hospital d'Inca n'és una prova. Les retallades pressupostàries han posat per davall de la mitjana per càpita de l'Estat, a poc més de 1.000 euros per habitant, han acomiadant més de 1.200 treballadors sanitaris, i les llistes d'espera, digui el que digui el president, han passat de 51 dies a més de 108 dies d'espera, 100.000 persones estan en llistes d'espera president, 100.000 persones.

Decrets com el 16/2012, que és un canvi de model en la nostra sanitat, eliminen la protecció a l'atenció universal i ha generat l'exclusió de 20.000 persones a les quals han retirat la targeta sanitària. Les seves decisions condicionen l'atenció sanitària. La mort d'Alpha Pam sempre, sempre ens ho recordarà.

S'ha obert la porta a la gestió privada d'un dret fonamental, el dret a la salut. Mirin el recent cas de la radioteràpia d'Eivissa, el Govern ha anunciat la seva implantació, però la deixarà en mans privades, com ho vol fer a Menorca. Tot per satisfer els responsables de la seva explotació, que necessiten quadrar comptes, fer diners, no oferir un servei públic. I, Sr. President, m'agradaria que em contestàs, és cert que igual que succeeix amb la radioteràpia han estat negociant la privatització dels hospitals d'Inca i de Manacor?

President, avui ens anuncia un pla de família mentre exclou 10.000 persones en dependència moderada i en tenim 5.000 que esperen per una ajuda. I en dos anys i mig no han concertat cap plaça nova per discapacitats. Quines són les seves prioritats, Sr. President?

Els que governen han empitjorat l'estat del país i han obligat fins i tot a milers de joves a partir fora de les nostres fronteres. Perdem talent, el millor de la nostra història. I els que queden tenen el consol de les taxes universitàries més cares. Fins a un 150% per segones i terceres matrícules. L'objectiu, excloure, negar la igualtat d'oportunitats als que no poden pagar, per tornar a la societat de classes, a una societat on l'Estat deixa de ser la clau per corregir el desequilibri social i les desigualtats.

Una crisi que també ha passat factura als ciutadans pel fet de viure a un territori insular. Un dels gran problemes és ser un ciutadà global a les nostres illes. És quasi més fàcil i més barat comprar per Internet un vol a Nova York que anar a Barcelona des de Menorca o Eivissa per viatjar, per estudiar, per fer negocis, per atraure més turistes, per crear ocupació, i ja no diguem de Formentera.

La crisi, la fallida de companyies, la competència de l'AVE han convertit altres destinacions més accessibles en preu, mentre que les nostres illes han perdut competitivitat precisament per la baixada de freqüències i la pujada dels bitllets fins a un 30%. Això ens resta competitivitat global i afecta la vida de les persones, i ho hem de corregir conjuntament.

La crisi i les polítiques del PP ens han llevat connectivitat, però sobretot ens han fet menys competius. I això té encara menys sentit quan comptam amb una joia de la corona en matèria d'infraestructures aèries -els aeroports de les illes- que ni poden ser privatitzats, ni retornen els beneficis suficients als ciutadans pel que generen al llarg de l'any. President, estam davant una de les preocupacions més importants dels sectors claus de la indústria i dels serveis de Balears, i vostè no n'ha dit una paraula. Li deman un front comú per evitar la privatització dels nostres aeroports.

Hem perdut competitivitat, i han deixat de fer polítiques pel 90% del teixit comercial i industrial de les Balears, que són un dels vertebradors de la nostra economia. Aquest govern s'ha aliat amb les grans superfícies comercials, ha liberalitzat el sector i ha deixat de banda en el pitjor moment als que necessitaven més suport. Miri el cas de Palma, 2.000 comerços han tancat en els darrers anys. A Menorca s'han perdut 700 llocs de feina lligats a la indústria en els darrers anys. I aquest matí ens anuncia una llei de comerç sense consens. Per fer què, Sr. President?

Senyores i senyors diputats, aquest balanç del que avui és la nostra comunitat després de dos anys i mig de retallades és fruit de les polítiques del Partit Popular, una comunitat que sofreix, però resisteix gràcies a la seva gent, gràcies al seu turisme, als seus empresaris, als seus treballadors. Som un gran país, però l'hem de construir mirant el futur, no des de les retallades.

El futur passa pel creixement i la inversió, no per la precarietat, i els socialistes tenim un model basat en l'economia social del mercat, a on l'Estat redistribueixi, corregeixi, iguali, permeti a tothom jugar amb les mateixes cartes. Sabem què és la factura d'una crisi, també hem governant, però mai no la gestionariem com vostès. Mai. Li vull dir, president, hi ha marge per construir un altre país, sense el cinisme d'haver de donar les gràcies a persones a les que vostè ha acomiadat i posat en el carrer.

(Aplaudiments)

Les polítiques del Partit Popular sacrifiquen persones, i és cert que nosaltres hem demanat sacrificis, però mai, mai no estarem a favor de sacrificar persones. Com he dit amb les meves primeres paraules, qui hagi escoltat el president Bauzá ha escoltat un discurs que qualsevol família de les illes trobarà molt poc ajustat a la seva realitat diària.

El president ha parlat de la recuperació després dels sacrificis als quals jo m'he referit fa uns minuts. Estic convençuda que la resposta de qualsevol família és que no la veu. A quina recuperació és referèix, president? Avui una llar de Balears és probable que tenguí almenys un dels seus membres a l'atur. Si tenen un familiar major, sabran que estan pagant pels medicaments uns 30 euros de mitja mensual, gairebé un 5% de la seva pensió, sempre i quan els passin a retirar. Avui sabem que un de cada cinc pensionistes no retira tots els seus medicaments perquè no els pot pagar.

Si és un fill el que està a l'atur -un de cada dos aturats és jove-, és molt probable que sigui un interí, un treballador de la construcció, una persona del sector serveis o una persona que ha treballat per empreses que han hagut de tancar, com Orizonia. Amb probabilitat, abans de perdre la seva feina, li van rebaixar el sou, va haver de treballar més hores, el van passar a autònom, i avui compta els dies que li manquen per acabar la prestació d'atur. I sap per què els compta? Perquè quan pensa en què passarà quan acabi l'atur, tremola. Perquè fa temps que no sap el que vol dir la paraula "feina", perquè sent que està vivint més a prop d'un procés d'exclusió social que d'un procés de reinserció laboral.

President, l'hem sentit parlar aquest matí de la recuperació de les xifres, dels indicadors, de les expectatives, dels mercats. Hi ha indicadors macroeconòmics que van millor. I jo me n'alegr, Sr. Bauzá, però aquesta millora no s'ha traslladat a les famílies. La realitat no és la d'un suposat creixement, és la de persones que guanyen menys que fa un any, que tenen menys recursos per al més important de les seves vides, els seus fills, joves que puguin millorar, anar a la universitat, trobar una feina millor que la seva, que pugin gaudir d'un futur digne.

La realitat de moltes d'aquestes famílies, de molts de joves, de moltes persones de més de 55 anys, no és la de les xifres d'aquest matí, no és el deute públic o el dèficit; és d'una realitat que mostra que un 40% de famílies no pot anar de vacances ni una setmana a l'any; que hi ha 25.600 famílies sense una sola persona que treballi; que és molt probable que sigui una de les famílies que estan en el 20% de les que tenen moltes dificultats per arribar a finals de mes.

El final del túnel hi ha poques famílies que el vegin. El president és un dels únics. Dels únics que ho veuen. I li he de dir, president, perquè en un moment de crisi, en un moment de manca de treball, vostè en compatibilitza dos, que, per cert, li donen molt bon rendiment. Per això ens parla de recuperació, perquè vostè no sap el que viu la gent.

Amb les seves retallades, vostè i el seu partit han posat en perill el futur, les esperances i el benestar de milers de famílies que avui estan pitjor. Cada vegada que surt una enquesta com la de l'INE, cada vegada que UNICEF o la Xarxa d'Inclusió Social publiquen dades que demostren que la distribució de la riquesa cada vegada és més desigual, això, la nostra societat, no s'ho pot permetre, perquè una societat desigual, és una societat abocada al fracàs col·lectiu.

M'indigna que en nom de la recuperació del Partit Popular moltes persones hagin perdut la seva feina, que hi hagi nins que no tenen ni un dinar com toca al dia. M'indigna com els treballadors del sector turístic fan més hores però perden prestacions durant l'hivern per la reducció de la temporada. M'indigna que puguem rescatar els bancs i no les persones que segueixen perdent els seus habitatges per no poder pagar la hipoteca. I m'indigna que els treballadors de Cemex de Lloseta no tinguin altre remei que acceptar una rebaixa del 25% en els seus salaris per evitar el tancament.

Li he de dir, president, que se'm romp el cor amb el que està fent a l'educació pública, i amb el que faran amb la LOMCE; amb el que han fet amb les seves retallades. Els infants, els més fràgils, no mereixen ser moneda de canvi de la seva política de retallades.

Senyors del Partit Popular, no es pot parlar de recuperació quan una família, una sola, veu que el seu fill amb necessitats especials deixa de tenir el suport escolar que havia tengut fins ara en nom de la reducció del dèficit.

(Aplaudiments)

Dos anys després, saben què demostren els governants del Partit Popular? Insensibilitat amb la gent. Fa més de dos anys que governen i no vivim millor. I si comparem les xifres en relació amb el 2011, ni en creació d'ocupació, ni en creixement econòmic, ni en deute, ni en inversió vostès no han millorat els indicadors. Ho han fet amb el dèficit, cert, però a canvi no han millorat el benestar de les persones.

Senyores i senyors, en trenta anys d'autonomia mai no havíem viscut un conflicte social de la magnitud del que vivim des del principi de la legislatura. I això es tradueix avui en rebuig. I el símbol del rebuig és el TIL, l'ADN d'aquest govern, el d'un govern autoritari que imposa sense escoltar i criminalitza qui no pensa com ell; un ADN en la manera de governar que mai no s'havia viscut, de gran tensió social.

El govern actual ha actuat de forma contrària a allò que sembla obvi, i és que en temps de crisis s'ha de cercar la suma, el consens, la pau social. Balears té avui un conflicte social que no existia el 2011, que ens resta energia i recursos per combatre la crisi. Vist amb perspectiva, el país ha perdut el pas que hem marcat junts aquests darrers trenta anys, i el Govern ha perdut el lideratge institucional, polític, econòmic i social.

Quan un president d'una comunitat asfixia voluntàriament la cultura, el seu partit aplica un IVA cultural del 21% o fa guerres contra l'Orquestra Simfònica o ignora acadèmiques com Carme Riera; quan un president margina sectors com el cinema i l'audiovisual, o menysprea artistes com Toni Catany, és que no ha entès el país, no el lidera ni el pot representar. I no el lidera perquè en dos anys aquest govern no ha estat capaç de proposar ni un conveni en matèria d'inversions estatutàries. Més de 800 milions han deixat d'arribar a Balears que haguessin pogut ser eines potents per inversions en medi ambient, en tecnologia, en infraestructures per a la comunitat autònoma.

I aquest matí hem viscut un nou capítol de renúncia del nostre autogovern. El president ha renunciat públicament als 2.800 milions d'euros que es van acordar la legislatura passada. I ens haurà d'explicar, president, per què, per què, perquè zero euros en inversions estatutàries i a la cua d'inversions per habitant, 66 euros per càpita en el 2014 són molt mals resultats, Sr. President, són molt mal gestors, però sobretot són mals polítics.

Senyores i senyors, el rebuig a les polítiques avui és una nova forma de lideratge social. I aquest lideratge des dels moviments socials, des de la mobilització col·lectiva, vol clarament un canvi. I el vol perquè sent que el govern ha tocat la columna vertebral del país, des de la llengua a l'educació, des de la sanitat al finançament, i que no ha demanat opinió, cap consens ni acords amb ningú. La societat eivissenca, menorquina, formenterena i mallorquina ha recordat que els canvis de model i de societat s'apliquen sempre i quan les fem tots junts, no des de la imposició.

En aquests mesos, la societat civil ha donat una lliçó a la política, als polítics. Ha romput amb el discurs de la crisi i de l'austeritat, creant una il·lusió col·lectiva, demostrant que hi ha alternatives a les retallades de drets i llibertats, en sanitat i educació, en polítiques socials i dependència. Els socialistes n'hem pres nota. A la gent li importa la política, i ha decidit defensar el que és de tots, i ho ha fet de forma majoritària. No està disposada a acceptar imposicions, que no hi hagi diàleg. Els que exercim la política hem d'estar a l'alçada, entendre com s'exerceix el govern en el segle XXI.

Demana al Govern responsabilitat arribats al tram final de la legislatura. No menyspreïn el que vivim, no és normal. No és normal reduir al no-res el marc institucional que garanteix la Constitució i l'Estatut. No és normal no escoltar a ningú. No és normal en dos anys posar a tothom en contra.

Els partits i els governs, quan deixen de ser la veu de la societat, deixen de tenir sentit, perquè o són la veu de la societat o no són res. Els ciutadans voten cada quatre anys i ens fiscalitzen a diari, i quan ho troben necessari, surten al carrer, amb tanta o més visibilitat que les accions del mateix govern. Quan això succeeix, un president ha de respondre, ha de donar la cara, no pot mirar cap a una altra banda, no es pot convertir en un passatger en trànsit que deixa la maleta dels problemes a Balears.

Senyors del PP, a Balears hi ha hagut un punt d'inflexió, un crac social i institucional, que demana canvis a la seva manera de fer, de defensar Balears, de dialogar amb la societat a la que representen, un desig de canvi amb un horitzó, el 2015.

Senyores i senyors diputats, president, una gran majoria de la nostra societat se sent més identificada amb el color verd i amb el que representa que amb la rebaixa del dèficit. I això és un signe cabdal de que la societat té més esperança en les seves possibilitats que en els indicadors dels mercats, perquè diu al Govern que per molt que retallin, el futur és seu. I, sobretot, que el batallaran perquè sigui el més paregut al que han somniat.

Els socialistes som conscients de la demanda que existeix en la nostra societat dos anys després de govern del Partit Popular, aquí i a Madrid. I volem respondre a la gent amb una proposta clara, de país i de futur. Des del primer dia, els socialistes hem fet oposició a aquestes polítiques de retallades i d'austeritat que no han duit la recuperació, sinó més depressió social.

Sr. President, hi havia marge per fer altres polítiques. Els hem proposat defensar a Espanya una reforma constitucional que ens faci avançar cap a un estat federal, un estat que permeti a les Illes Balears el lloc que li pertoca en finançament, en competències, en autogovern. Ens han dit que no. Els hem proposat una reforma fiscal profunda fent pagar als que més tenen i als que més contaminen, i ens han votat en contra. Els hem proposat la demanda conjunta de millores en inversions per part del Govern d'Espanya i ens han dit que no. Els hem proposat treballar conjuntament per presentar a les Corts Generals un nou règim especial que compensi els desavantatges de la insularitat i ens han votat en contra. Amb tot això hi havia marge per mantenir les polítiques socials, per fer inversions, per posar en marxa el Pla d'ocupació i de pobresa que els hem demanat des del principi. Propostes que són un contracte amb la ciutadania per reactivar l'economia, mantenir el benestar, garantir els drets socials i les nostres llibertats. I que vostès han rebutjat.

Són mesures que segueixen vigents, i que segueix oferint avui al govern. Faci com quan ha rectificat en diverses ocasions, com en el cas dels impostos verds, el tancament d'hospitals, l'impost del patrimoni o amb l'anunci ahir que reobriran dues oficines d'atenció a les víctimes que vostès tancaren, obri-les totes de nou, Sr. President, les dones víctimes de la violència de gènere li ho agrairan.

(Aplaudiments)

President, fa més de dos anys que fem propostes. Demostrí que el partit del no no és el seu. Demostrí el que diu amb fets, no només amb paraules.

Nosaltres som un partit que defensa el que reconeix l'Estatut i la Constitució, des dels nostres valors, les arrels en les quals creim, que són les d'un model de societat en la qual la igualtat d'oportunitats és la base pel progrés d'un país. Per preservar aquest camí que hem escrit junts en els darrers trenta anys hem anat presentant propostes concretes. Ara és el moment de fer una passa més.

President, li propòs anar una passa més enllà en el model de comunitat autònoma, de benestar i per a les nostres properes generacions. President, li propòs blindar els pilars del benestar i del futur d'aquesta comunitat, blindar de les retallades l'educació, la sanitat i les polítiques socials.

(Aplaudiments)

El futur passa per la cohesió social i pel coneixement. I la proposta dels socialistes és que per retallar el nostre futur es necessiti una majoria qualificada, que calgui un consens majoritari de la societat. Per això treballarem en una llei que desenvolupi el corpus de drets socials que recull l'Estatut de 2007 en els articles 16 i següents, on es recull el dret a la salut, a l'educació, a la dependència i el dret al treball i a l'ocupació.

I si volem preservar els pilars del benestar, també hem de fer un pacte de comunitat per fer de la recerca, la investigació i la innovació un dels eixos del creixement de la nostra comunitat.

Aquestes són dues propostes de present i de futur. L'oferim a tots els grups de la cambra, i fa part d'un paquet d'iniciatives que hem anat presentant en aquests dos darrers anys.

Senyores i senyors diputats, la política és una eina al servei de la societat i del progrés. Aquests mesos he parlat amb centenars de persones que volen canviar les coses, que han sortit als carrers, que s'han mobilitzat de forma històrica a Balears. I per això el meu partit, el meu grup parlamentari es posa al seu servei, al d'una ciutadania exemplar, que ha sortit al carrer per dir "basta" en diverses ocasions, però especialment el passat 29 de setembre.

El lideratge social és a fora, a la societat, i compartit, a les xarxes. Els socialistes hem entès aquest canvi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Vaig acabant, Sra. Presidenta.

Hem entès el canvi que s'ha produït a les nostres illes. I per això el partit que represent vol oferir una alternativa, un paquet de propostes per al futur, vol estar al servei del canvi, al servei d'una societat que vol viure millor en el seu municipi, a la seva ciutat, a cada una de les illes de la nostra comunitat autònoma.

Ens posam al servei del desig de canvi des dels valors de la llibertat i la democràcia, de la recerca de la igualtat i de la cohesió social, al servei del nostre país. Al servei d'un país com hi estigué un escriptor que morí molt jove, Bartomeu Rosselló-Pòrcel, del qual enguany hem celebrat el centenari del seu naixement. Escriví un magnífic poema d'enyorança i orgull de la nostra terra: "Tota la meva vida es lliga a tu, com en la nit les flames a la fosca", deia el poeta.

Jo també me'n sent orgullosa, del nostre poble. M'agradaria que vostè, Sr. President, prengui les seves decisions des del respecte a la nostra història, a la nostra identitat i al futur que volem construir junts.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara, si no vol intervenir el president, per al Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de trenta minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, avui matí ens ha dit que anam per bon camí, i és cert que un dia o l'altre sortirem d'aquesta crisi, però avui la realitat ens diu que tenim un país amb greus dificultats socials i econòmiques. I fins i tot els titulars dels diaris d'aquestes darreres setmanes li lleven la raó, Sr. Bauzá.

La setmana passada firmàvem un pacte balear per a la infància tots els grups presents en aquesta sala, bé idò, un 11% d'infants de Balears viu en la pobresa, una de cada cinc famílies no arriben a final de mes, en plena temporada turística hem tengut més de 105.000 persones a l'atur, 78.000 de les quals sense cap prestació, un país que veu com els seus joves han d'emigrar per trobar feina, només l'any passat 3.500 joves varen partir, quatre famílies desnonades de casa seva cada dia.

Les seves polítiques d'austeritat han provocat prescindir de milers de professionals formats i preparats, aquests a qui vostè, per cert, avui matí ha agrait la seva feina. Els agraeix la feina, però n'ha tret 1.200 professionals a sanitat, 400 a serveis socials i 1.000 a educació. Tenim el pressupost de sanitat i de serveis socials per habitant més baix de totes les comunitats autònomes, destinam a educació només un 2,8% del producte interior brut, lluny de la mitjana espanyola, que és del 4,7, o de la mitjana europea, que és del 5,3%.

Les pensions a Balears estan un 10% per sota de la mitjana espanyola i la renda dels ciutadans de Balears no ha deixat de baixar des de l'any 2000.

I tot això succeeix amb un sistema de finançament que enfonsa les Illes Balears, sigui amb Aznar, sigui amb Zapatero, sigui amb Rajoy. Cada any l'aportació que feim els ciutadans de Balears és equivalent a un 14% del nostre producte interior brut. La xifra acumulada des de l'any 1986 és d'un 364% del nostre producte interior brut.

A més, l'Estat no compleix amb els compromisos adquirits amb les Illes Balears, en un moment de crisi i de política de retallades l'Estat ens deu més de 1.500 milions d'euros en inversions estatutàries i en convenis.

I davant això, Sr. Bauzá, en lloc d'exigir al Govern espanyol que ens tracti justament va a Madrid a fer capades. Vostè posa la seva carrera política i els seus interessos personals dins el Partit Popular per davant de les necessitats dels ciutadans de Balears, perquè la prioritat del president Bauzá és José Ramón Bauzá.

I ho hem vist molt clarament amb els pressuposts del Govern de Rajoy per a 2014, uns comptes que novament discriminen les Illes Balears i en els quals per segon any consecutiu només ha aconseguit introduir una esmena que no compromet cap quantitat a l'Estat. L'any passat per les carreteres, digui el que digui, els 90 milions d'euros no han arribat a dia d'avui; i enguany per les depuradores, 74 milions d'euros, que ja el mateix Partit Popular de Canàries li ha dit ben clar que no tenen consignació econòmica. I li han aplaudit, per aquestes miserables inversions l'han aplaudit, Sr. Bauzá.

Davant aquesta situació social i econòmica, què necessitaria el país?, què hauríem de tenir? Hauríem de tenir un president conscienciat dels problemes de la ciutadania, un president que cercàs el consens, que lluitàs contra la fractura social, un president que volgués ser el president de tothom, un president que no fos submís amb el Govern central, que prioritzés a la seva agenda allò que afecta els ciutadans de Balears, un president que escolti, que no es converteixi en un il·luminat com aquells dirigents que es creuen en la possessió absoluta de la veritat i que acaben convertint una majoria absoluta en una dictadura absoluta.

Què més necessitaria el país? Un president que posàs les bases per a un model econòmic més just, que governàs per a tots els sectors econòmics, i no només per a uns pocs, que assumís les dificultats de les famílies i de les empreses.

Tenim tot això que necessitam? És evident que no. El que tenim és un president que ha passat de tenir una còmoda majoria electoral a perdre la majoria social. El que tenim és un president que va prometre llibertat i confiança i que ha donat repressió i mentides. Sr. Bauzá, vostè prometé baixades d'imposts, prometé autopistes de l'educació, prometé seguretat jurídica, prometé regeneració política, prometé lluitar contra l'atur, se'n recorda del que va dir? Jo en seré el responsable. Se'n recorda? Prometé grans pactes d'estat en educació, en turisme, en economia, en gestió del territori. Què se n'ha fet, de totes aquelles promeses?

Li recordaré les seves frases textuais sobre educació quan era candidat, va dir: "promouré un pacte per l'educació, vull una educació on la figura del professor sigui reconeguda", escolti bé, escolti bé, "la llengua no és el debat de l'educació, intentaré

arribar al màxim d'acords possibles amb la resta de formacions polítiques encara que alguns dels meus em critiquin".

Vostè ha enganat tothom, els seus votants i tots els ciutadans i ciutadanes d'aquest país. Aquest candidat, que es fotografiava amb una parella d'aturats a casa seva a Lluçmajor, per fer-se responsable de la seva situació, ha donat lloc a un president egoista, insensible, desubicat, il·luminat. La promesa de seguretat jurídica s'ha traduït en un president que és capaç de burlar en només dues hores una resolució judicial que anava contra les seves polítiques, aquesta és la seguretat jurídica que ha ofert als ciutadans.

La promesa de grans pactes socials ha acabat en un enfrontament educatiu sense precedents a les Illes Balears, amb manifestacions multitudinàries contra les seves polítiques com la que es va viure a les quatre illes el passat 29 de setembre; 100.000 persones, Sr. Bauzá, 100.000 persones que per a vostè no existeixen perquè avui matí ni tan sols les ha esmentat; 100.000 persones que segons vostè hi anaren manipulades, què passa?, que tot aquell que no pensa com el Sr. José Ramón Bauzá està manipulat?

No insulti la intel·ligència dels ciutadans, per favor, i sobretot, li ha costat dos mesos pair aquesta manifestació?, i ha hagut d'anar a Madrid a donar la seva versió d'aquesta manifestació?, reflexioni-hi.

Prometé normatives educatives que serien fruit del consens perquè no canviassin en l'alternativa política i en lloc d'això el que fa és imposar el seu decret de trilingüisme en contra de l'opinió de tots els professionals de l'educació, la Universitat, l'Assemblea de docents, els sindicats, els directors, en contra dels estudiants, en contra dels pares i mares.

Prometé també regeneració política. Avui matí ha bravejat de les seves profundes conviccions democràtiques i que aposta pel diàleg, quin cinisme!, quin cinisme, Sr. Bauzá! Prometé regeneració política, però no escolta els ciutadans perquè pensa que els vots de 2011 li donen cera del corpus per fer i desfer el que vulgui. La seva proposta de regeneració política s'ha convertit en normatives com la Llei de símbols que van contra la llibertat d'expressió, contra l'autonomia dels centres escolars i contra la llibertat de càtedra.

La seva proposta de regeneració política és tenir un consell de direcció de la radiotelevisió pública, és a dir la radiotelevisió de tots, en mans exclusivament de consellers del Partit Popular, una mostra del seu respecte cap a la pluralitat, Sr. Bauzá, és que ni a Canal 9 passava això, ni a Canal 9 passava això!

La seva promesa de regeneració política ha estat mirar cap a una altra banda quan li han demanat que tornàs els doblers dels finançament il·legal del seu partit, fins que no ha pogut seguir amagant-se perquè una sentència del Tribunal Suprem l'ha obligat a tornar aquests doblers que s'havien estafat als ciutadans de les Illes Balears. El seu partit, aquí i a Madrid, ha manejat doblers negres, Sr. Bauzá, i no ha estat vostè qui ha posat ordre, han hagut de ser els jutges.

A més d'incompliments, el president ens ha ofert retallades, l'alumne més avantatjat de les retallades imposades per la Troika i per Rajoy, un president que en lloc de solucionar els problemes dels ciutadans s'ha estimat més fer punts davant Rajoy i retallar en benestar social, en sanitat, en educació i no parl per parlar, li'n posaré exemples concrets.

En benestar social, matèria de la qual ha parlat molt avui matí, després de vint-i-set mesos encara no han pogut assumir el nombre de persones beneficiàries de dependència que hi havia el 2011, el març del 2011 hi havia 10.502 persones beneficiàries, 10.502, l'octubre del 2013 n'hi ha 10.471, és a dir, que ni han substituït tan sols les baixes que es produeixen. No eren vostès que prometeren que farien més amb manco? Ni una sola nova plaça per a persones amb discapacitat, ni una sola nova plaça per a persones majors. No eren vostès que havien de fer més amb manco?

Avui matí ha bravejat amb la targeta bàsica per a aquells els pensionistes que tenen les pensions més baixes, bé, sap que a dia d'avui no han pagat la targeta de 2013?, de què braveja?

Ha anunciat un nou centre per a menors amb mesures judicials, però per ara l'únic que han fet és tancar un centre que ja estava funcionant integrat en un barri de Palma.

I en sanitat, què han fet en sanitat? Un jove mort per tuberculosi a casa seva, tot sol, sense atenció específica, el Sr. Alpha Pam, per no tenir accés a la targeta sanitària, i vostè i el conseller estaven assabentats del que passava perquè així els ho havien advertit diverses entitats socials i ningú, ningú no ha assumit cap tipus de responsabilitat política a hores d'ara per aquesta mort.

Han retirat 16.000 targetes sanitàries a ciutadans i ciutadanes que conviuen amb nosaltres i avui matí ha tengut el cinisme de dir que volen facilitar l'accés dels immigrants a tots els serveis públics. A qui vol enganar, Sr. Bauzá?

Hi ha més de 100.000 persones esperant una intervenció quirúrgica o una visita d'especialista i per primera vegada es privatitza un servei sanitari, el de la radioteràpia, a l'hospital d'Eivissa, una empresa privada obtindrà beneficis econòmics de la necessitat de rebre radioteràpia dels ciutadans malalts de càncer d'Eivissa, beneficis a canvi de salut. D'això, n'està orgullós, Sr. President? O està orgullós també de no voler donar resposta al tema de la residència per a malalts de Menorca, Eivissa i Formentera?, perquè per molt que hagi dit avui matí, hi continuarà havent malalts de Menorca, d'Eivissa i de Formentera que s'hauran de desplaçar a Mallorca, per molt que digui el contrari avui matí. O està orgullós que el 40% de les dones que utilitzaven anticonceptius finançats per l'Ibsalut s'hagin quedat sense finançament?

Però el que sí ens ha fet veure moltes vegades el president és que sí que hi ha doblers per allò que interessa al Partit Popular, no hi ha doblers per cobrir el professorat de baixa, però hi ha doblers per a concerts educatius amb l'OPUS, no hi ha doblers per garantir que tots els ciutadans i les ciutadanes tinguin atenció sanitària, però sí que hi ha doblers per subvencionar la Fundació Kovacs.

I què més ens ha ofert, Sr. Bauzá?, les seves polítiques contra el mallorquí, l'eivissenc i el menorquí, la seva fòbia al català, llengua pròpia d'aquest país.

Sr. Bauzá, una vegada li vaig dir que vostè estava segregat pel sector més radical del seu partit, em vaig equivocar, vostè encapçala el sector més radical del seu partit i, el que és pitjor, no ha dubtat a crear una fractura social per motius partidistes, perquè, Sr. Bauzá, les seves obsessions ideològiques li fan perdre de vista quins són els vertaders problemes d'aquest país, que no són els llaços a les escoles o no és que el castellà estigui en perill en aquest país, no.

Les mares que no poden pagar els llibres dels seus fills, els nins i les nines que arriben a escolar sense berenar, la gent que no té feina, la gent que no té cap prestació, la gent que està perdent casa seva, els empresaris i autònoms que han de tancar i sobretot els que ho han perdut tot, els que han caigut en la pobresa que són un de cada quatre ciutadans de Balears que estan en risc de pobresa, Sr. President; són, tots aquests que he esmentat ara són, precisament, aquelles persones de les quals avui matí no ha dit ni una sola paraula, curiós, ni una sola paraula d'aquells que són els vertaders problemes que hi ha en aquesta terra, perquè vostè mentrestant, Sr. President, l'únic que ha fet durant aquests mesos és obsessionar-se en dues coses: el dèficit i contra la nostra llengua.

Va prometre una gestió eficaç i el que ens ha donat ha estat un fracàs de gestió. Diu que el transport aeri va millor que mai, la realitat és que mai a Menorca i a Eivissa no hi havia hagut tan males connexions, mai, i aquest hivern serà dels pitjors en connexió dels darrers quinze anys en aquesta terra, Sr. Bauzá.

Ha dit que es compromet amb el nostre teixit empresarial de micro, petites i mitjanes empreses, però jo quan parl amb els representants de les patronals el que em diuen és que vostè serà el responsable de la desaparició de centenars de petites empreses, això és el que em diuen a mi.

Vostè va dir una vegada que s'ha de deixar que sigui el mercat el que es reguli per si mateix, però si resulta que són les grans empreses les que escriuen les lleis, les seves lleis liberalitzadores, el mercat no s'està regulant a si mateix, són els grans operadors que a través de vostès estan regulant el mercat.

I avui matí ens anuncia una reforma de la llei de comerç, que no sabem amb qui l'ha pactat perquè ningú no en sap res, per tant, la pregunta és: aquesta reforma és per defensar les nostres competències en comerç?, és per defensar el nostre teixit de petita i mitjana empresa?, jo dic que no, jo dic que és per lliurar-se definitivament de les polítiques liberalitzadores del Govern Rajoy, aquesta és la seva nova llei de comerç que anuncia.

Avui matí ha dit que estàvem millor que el 2012, que estàvem millor que el 2011, potser algunes xifres macroeconòmiques li donin la raó, i n'estam d'estar contents, que hi hagi alguna xifra macroeconòmica que millori, però, sap realment el que tenim?, ho sap, Sr. Bauzá?, sap que la taxa de risc de pobresa durant la seva gestió s'ha incrementat en un 5,7%?, durant la seva gestió, Sr. Bauzá.

Sap que tenim 26.000 famílies amb tots els seus membres en atur? Sap que tenim més precarietat? Sap que el 90% dels contractes fets aquest 2013 són temporals, Sr. Bauzá?, que el 20% d'aquests contractes són de menys d'una setmana? Sap que tenim manco drets laborals i que hi ha més abusos laborals? Sap que aquest estiu hem tengut treballadors contractats per deu hores que n'han acabat fent quaranta?

La política econòmica del Partit Popular, la seva política econòmica, la política econòmica del Sr. Rajoy ens està convertint en un país de mà d'obra barata, aviat semblarem el Vietnam d'Europa, amb tot el respecte cap a Vietnam, amb feines precàries i mal pagades i amb pitjors condicions de vida. Som la primera generació que no tenim la garantia que els nostres fills i filles visquin millor que nosaltres, segurament viuran pitjor, de continuar així com anam.

Tot en conjunt, el que jo he comentat, crec que és el major frau electoral que hi hagi hagut mai, Sr. Bauzá: incompliments, retallades, fracàs de gestió, falta de projecte propi de país.

Pensi una mica, Sr. Bauzá, què es recordarà d'aquesta legislatura?, què deixa a les futures generacions? Jo li ho diré: l'execució d'uns plans prevists fora d'aquí que l'únic que provoquen és més pobresa, precarietat laboral, privatització dels serveis públics; i vostè n'ha estat l'eina entusiasta per executar aquests plans. I el pitjor de tot és que tot això ho ha fet amb autoritarisme, ha governat a cop de decret llei, ha promogut llistes negres, llistes de treballadors a empreses públiques com les que hem tengut coneixement darrerament, a l'IDI, llistes d'alumnes, llistes de professors a les escoles, obrint expedients disciplinaris als directors d'instituts de Maó pel simple fet d'haver fet cas al Consell Escolar, amb multes a aquells que anaven a protestar contra les seves polítiques, amb detencions d'estudiants, per cert encara no he sentit la Sra. Camps demanar disculpes per haver acusat en aquest plenari a uns estudiants de destrosses a un institut que la consellera s'havia inventat, se les va inventar perquè no hi va haver aquestes destrosses a l'institut i encara no l'he sentida demanar disculpes davant aquests estudiants.

El que ha fet, Sr. Bauzá, és incentivar els seus sectors més radicals a fer denúncies al més pur estil del macarthisme i ho fet amb extremisme, prioritzant les seves obsessions ideològiques, per damunt del consens provocant una guerra educativa mai vista, i ho ha fet amb mentides, ha incomplert totes les seves promeses perquè la seva prioritat mai no han estat els ciutadans, la prioritat del president Bauzá és José Ramón Bauzá.

Què podem esperar d'un president que menysprea la nostra cultura i els nostres creadors? Què podem esperar d'un president que paga amb els doblers de tots els ciutadans les seves querelles particulars? Què podem esperar d'un president que quan era batlle cobrava dedicació exclusiva sense posar un apotecari substituït a la seva apotecaria, tal com l'obligava la

legislació farmacèutica? Què podem esperar d'un president que menteix a la seva declaració de béns? Què podem esperar d'un president que la legislació l'obliga a triar entre els seus negocis o la presidència, i no ho fa, no tria?, després de tot, no li convé gens triar perquè administra una de les apotecaries de les Illes Balears que més factura en el seu propi govern.

Què podem esperar d'un president que s'amaga?, un president que ja no va allà on es pugui trobar gent del carrer, un president que pot anar a *fiestas de blanco*, però que no va als pobles perquè no el xiulin; un president que visita escoles a l'estranger, però no visita les escoles de les Illes Balears; un president que quan pot fuig d'aquest parlament, però té temps per anar a festes a Madrid. La setmana passada ni tan sols va ser present a la votació dels seus pressuposts, una de les votacions més importants de l'any.

No s'amagui, Sr. President, passegi pels carrers i escolti la gent, perquè un president il·luminat i amagat, envoltat d'assessors inútils no és bo per al país, i això és el que ara tenim.

Miri, des del grup MÉS no ens conformam amb la situació que vostès ens volen deixar i per això no deixarem de fer propostes per avançar en democràcia, en participació, en transparència, en benestar social, per un model econòmic diferent que no estigui al servei dels de sempre. Però abans de les propostes li faré primer una pregunta: vostè, Sr. President, confiaria a algú la gestió de la seva farmàcia si hi sabés que de gestionar apotecaries sap el mateix que qualsevol client seu?... idè deixaria la gestió de la Conselleria d'Educació a la Sra. Camps, això és un clar indicador del que podem esperar de vostè en el tema educatiu.

Així que la primera proposta que li faig és que canviï l'equip de la conselleria i a continuació li proposam que retiri el decret del trilingüisme i que negociï amb la comunitat educativa, que reforci les seccions europees i que recuperi el decret de mínims aprovat pel Partit Popular, com a base a partir de la qual millorar l'ensenyament de l'anglès i per aplicar models d'èxit no imposats.

Escolti els docents, als quals avui matí per cert els ha agrait la feina, també són treballadors públics, se'n recorda?

Tots estam d'acord a millorar l'ensenyament de l'anglès, vostè no ha inventat res en això, tots pensam que aquest ha de ser un dels objectius importants de la millora de l'educació en aquest país, però s'ha de fer de manera consensuada amb els directors, amb els docents, amb els pares i les mares, s'ha de fer amb un sistema fonamentat en criteris pedagògics i no en criteris partidistes i dotat de recursos adequats i suficients, però l'ensenyament de l'anglès no ha de ser ni l'objectiu únic ni ha de ser l'excusa per arraconar la nostra llengua.

La lluita contra el fracàs escolar ha de ser l'objectiu absolutament prioritari en l'àmbit de l'educació i vostès que estan fent per lluitar contra el fracàs escolar?, res, al contrari, estan maltractant i menyspreant la comunitat educativa.

La seva promesa com a candidat era arribar a un gran pacte per l'educació, idò compleixi la seva paraula, pacti el model, no dic ja amb l'oposició, no dic amb nosaltres, pacti'l amb la comunitat educativa, no basi la seva proposta educativa a atacar l'ensenyament en la llengua pròpia, basi la seva proposta educativa a millorar la qualitat de l'educació dels nostres fills i filles. Compleixi la seva paraula, Sr. Bauzá.

Una altra proposta, Sr. Bauzá, inverteixi les prioritats, anem cap a una prosperitat compartida, no pot ser que la conselleria del deute, sí, la conselleria del deute, sigui la principal conselleria d'aquest govern, sobretot quan aquí podríem tenir recursos suficients, però se'n van, se'n van i no tornen i ho sap i no hi fan res, només es lamenten, el diputat Sr. David Abril li deia la política del *kleenex*, que avui matí l'ha tornat a fer: pressuposts injusts, ens maltracten... els recursos hi són, Sr. Bauzá.

No pot ser que un de cada quatre euros s'hagin de destinar als bancs i mentrestant retallin les partides per a polítiques d'ocupació. En aquest govern li importen més els bancs que els aturats. La paraula "aturats" per cert avui matí no l'ha dita ni una sola vegada, Sr. Bauzá, ni una sola vegada.

A la fi, això sí, a la fi ens han presentat un pla d'ocupació, per cert, avui matí n'ha parlat quan duia una hora i un quart, pensava que el prioritzaria un poquet abans en el seu discurs, però un pla d'ocupació que aposta pel seu model de sempre, el del totxo, quan el llegim veim les mesures del totxo o en tot cas un model que oferirà feines amb poc de sort de quatre mesos i mal pagades a algun hotel, a alguna gran superfície comercial o a un casino, això és el que ofereix el seu pla d'ocupació.

Aquest govern ha demostrat la seva submissió i la seva renúncia, la submissió a Madrid i al Partit Popular de Madrid i la renúncia a fer política i a treballar per sortir de la crisi i a generar prosperitat compartida.

Hem de donar respostes per lluitar contra la crisi econòmica social amb propostes que tinguin com a prioritat els interessos de les persones i no dels mercats financers o de les grans corporacions per fomentar un model econòmic propi, arrelat i centrat en aquest país que en el temps que aporta progrés i benestar, promogui la justícia social, un model sostenible, compatible amb la defensa del territori i del medi ambient, un model que no vulgui urbanitzar espais protegits. Vostè ha dit avui matí "ni una passa enrere en protecció del territori", Ses Fontanelles, Sa Ràpita, Canyamel, Muleta, El Molinar, ... podem continuar.

Un model alternatiu al creixement del totxo que va provocar un bum immobiliari i que torna ser la proposta del Partit Popular, un model alternatiu a les polítiques neoliberals que ens enfonsen encara més i que tenen com a única recepta les retallades indiscriminades i el desmantellament de l'estat del benestar. Receptes aquestes que tenen uns responsables, que tenen uns responsables d'aquesta crisi, són els grans poders financers i econòmics i la seva cobdícia il·limitada, poders que

a l'Estat espanyol sempre han estat protegits per governants com vostè; poders que sempre han prioritzat els seus interessos econòmics per sobre del benestar de la gent.

Ja ho deia Franklin Roosevelt: "els enemics de la pau són els monopolis empresarials i financers, l'especulació, la banca insensible, els antagonismes de classe, el sectarisme". Curiós, justament els seus amics, Sr. Bauzá. I per això cal invertir les prioritats.

Una altra proposta. Una altra proposta si volem avançar en democràcia, el dret de decidir. Els ciutadans i les ciutadanes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, venguem d'on venguem, hagin nascut on hagin nascut, hem de poder prendre les decisions sobre tot allò que ens afecta. Hem de poder decidir quina part dels nostres impostos es destina a la solidaritat amb la resta de pobles de l'Estat i del món i quina part es dedica a finançar la nostra sanitat pública, el nostre sistema educatiu, els serveis socials, ... Hem de poder decidir si volem utilitzar els nostres doblers per rescatar els bancs o per rescatar persones. Hem de tenir el dret a decidir si volem continuar dins un estat que ens ignora cada any en el pressupost general de l'Estat o si volem fer els nostres propis pressuposts generals. Hem de tenir dret a decidir si volem continuar amb una monarquia desprestigiada i anacrònica o si volem elegir democràticament el cap d'Estat. S'ha de poder decidir tot i tot s'ha de poder decidir des d'aquí.

Comptar amb els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenters vol dir comptar amb tothom, perquè la democràcia només funciona bé quan els poders públics compten amb els ciutadans i les ciutadanes. Afirmar el dret dels pobles de Menorca, Mallorca, Eivissa i Formentera a decidir el nostre futur col·lectiu és la nostra manera de reclamar més democràcia, més participació i més capacitat de decisió per a les persones. El país necessita un model econòmic propi, un projecte de país propi i una estratègia política pròpia per fer possible el futur. El país necessita confiança, ambició i compromís. I estic convençut que el país se'n sortirà, perquè tenim gent innovadora, gent amb ganes, gent emprenedora, gent preparada, sempre ens n'hem sortit. Tenim empresaris, treballadors, professionals decidits a tirar cap endavant perquè siguem capaços entre tots de construir un futur millor.

Ara bé, tot això no ens ho donarà vostè, Sr. Bauzá, tancat en la seva guàrdia de corbs, en el búnquer del Consolat i obsessionat a fer callar qualsevol veu que discrepi del pensament únic dictat des de la dreta, l'únic que ens està donant són polítiques per eliminar tot allò que ens configura com a poble, qualsevol espai de participació ha estat eliminat, el Consell Econòmic i Social, el Consell de la Joventut, lleven competències als consells escolars, els molesta el Consell Consultiu, ... han estat a punt de fer desaparèixer l'Orquestra Simfònica. Tot allò que ens configura com a poble els molesta.

Però, a més, a vostè no li interessa la democràcia, només li interessa el poder. El sistema democràtic només és el mitjà per aconseguir el poder, perquè l'única prioritat del president Bauzá és José Ramón Bauzá.

I, Sr. Bauzá, si vostè menysprea el país que governa, si menysprea la democràcia i si no li interessa el benestar de la majoria, no mereix ocupar ni un minut més la Presidència del Govern.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mabel Cabrer, per un temps de trenta minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern de les Illes Balears, avui el Grup Parlamentari Popular, a qui tenc l'honor de representar, està orgullós de vostè i del seu govern. Està orgullós d'escoltar un president que en la pitjor situació econòmica, social i política, a qui mai no s'havien enfrontant les nostres illes, puja aquí a donar comptes de realitats, de fets, d'assumptes que agradaran més o manco, però que s'havien d'afrontar, de mesures, de rigor, de valentia, de moments difícils, però sobretot, estam orgullosos de veure com tot això ha valgut i val la pena, perquè s'està transformant la realitat, el motor de l'economia torna funcionar, les llibertats de les persones es respecten i els ciutadans, senyores i senyors diputats, estan avui molt millor que fa dos anys.

Expressions com reformes valentes i constants, visió de futur, política a llarg termini, generacions futures, ens han elegit per canviar les coses, ens sumam en el canvi o ens sumam a la competitivitat, etc., totes aquestes expressions. Sr. President. són afirmacions seves. Creu fermament en elles, sense hipocresia, ni dobles discursos i cada dia que passa es confirma que no s'han quedat en paraules, sinó que les ha materialitzat en fets.

Per això, vostè i el seu govern són el govern que major favor han fet a la nostra societat. No hi són de pas, ni d'encalentedors de cap cadira, no hi són per no complir un programa de govern, no hi són per dir una cosa i fer la contrària, no hi són per enganyar ningú. I per això és molt injust que els portaveus que m'han precedit pugin aquí avui en aquesta tribuna i no només no siguin capaços de reconèixer aquestes reformes estructurals que ells quan varen seure a la seva cadira no varen voler afrontar, que no siguin capaços de reconèixer aquesta recuperació econòmica, que fins i tot el Sr. Rubalcaba reconeix, sinó que a més, treguin foc per la boca, només cerquin desqualificacions personals perquè no tenen arguments i no donin cap explicació ni cap justificació que han estat l'oposició del no a tot, de l'oportunisme...

(Alguns aplaudiments)

...de la demagògia. Han estat l'oposició de l'agitació social i de l'engany ciutadà. I sobretot és l'oposició responsable d'haver causat el major mal econòmic de tota la nostra història.

Mentre ens deien no a tot, mentre ens posaven la línia vermella a tot, vostè governava i governa. No podia perdre temps i avui, en només la meitat del camí recorregut, ningú dubta que s'està governant amb rigor i intensitat. Si haguéssim fet cas de les prediccions dels "pitonissos", Sra. Armengol i Sr. Barceló, avui els ciutadans de les Illes Balears estarien pitjor, molt pitjor de com estaven amb ells, perquè no hauríem reduït el dèficit públic, no hauríem reestructurat l'administració, no hauríem reduït les empreses públiques, no haurien pogut pagar als proveïdors, no hauríem incentivat la iniciativa privada, no hauríem aprovat la Llei de turisme, no hauríem apostat per la lliure elecció de llengua, ni tampoc per l'ensenyament públic en anglès. No hauríem fet res, absolutament res...

(Alguns aplaudiments)

...discutir com feien ells, el que per a ells era diàleg, per a nosaltres el diàleg és una altra cosa, dialogar no són discussions eternes ni manca de presa de decisions. I l'exemple més clar el tenim quan hem necessitat el seu suport, perquè necessitàvem una majoria de dos terços per a la possible reducció política d'aquest parlament, perquè és possible estalviar 12 milions d'euros, ni hi són, ni se'ls troba, ni es presenten a una reunió convocada per vostè, pel President. El planten i surten fugint espantats. Vostè els ha tornat convidar, què faran? S'asseuran amb el president per estalviar 12 milions d'euros d'aquest parlament?

Per tot això, senyores i senyors diputats, el Grup Popular vol fer avui un discurs en positiu i ni estar a la defensiva de res, perquè crec que s'han de defensar molt més els altres que nosaltres. Avui, dos anys i mig després, tenim uns comptes públics sanejats, els indicadors econòmics tornen ser positius, Balears lidera la recuperació econòmica. El perill dels serveis públics essencials, la sanitat, serveis socials i l'educació han deixat d'estar en perill. Hem girat pàgina del drama allà on ens havia conduït l'esquerra, un drama que pareixia una missió impossible i que mai no hem d'oblidar per no tornar a repetir-ho.

Aquests serveis públics bàsics han estat el pilar d'un model que s'ha complementat en la seva reestructuració i que s'està retroalimentant en la seva recuperació. Avui podem parlar ja de solucions, o en via de solucions dels problemes heretats. Solucions és allò que varem prometre i solucions és allò que ja oferim. Hem capgirat la situació econòmica, hem sortit de la UCI, hem abandonat el pessimisme, la inseguretat jurídica i la manca de credibilitat, ningú no ens intervé, hi ha estabilitat macroeconòmica. Hem abandonat la crisi.

I del primer que vull parlar és de l'atur, de les persones, de la gent del carrer, del camí que hem recorregut. Balears du un any seguit, dotze mesos consecutius reduint les llistes de l'atur i du sis mesos consecutius generant ocupació neta. Abans només se'n destruïa, ara se'n crea. Dades positives de l'EPA, una EPA a què han fet referència, però no han dit que és un 13% millor que les dades de 2012 i dades positives del Govern. Som la millor comunitat autònoma de tot Espanya en dades intermensuals, interanuals, en afiliacions, una feina intensa, imparabile de la qual ens queda molt per fer, efectivament, no podem oblidar els col·lectius en risc, majors de 45 anys, els joves i els aturats de llarga durada. El Pla d'ocupació de les Illes Balears s'acaba de presentar, 208 actuacions, un compromís del president, a qui volem felicitar, com també al seu govern.

Tots recordam els darrers quatre anys, durant la passada legislatura, Balears va duplicar el seu nombre d'aturats de tota la seva història. De 37.243 vàrem passar a 83.264, varen augmentar en 46.021 aturats més, persones. D'aquí partíem, en dos anys i mig la xifra davalla, ens situam a nivell de 2009. L'atur davalla, senyores i senyors diputats. És molt curiós quan agafam una gràfica de l'atur, com sempre hi ha un punt d'inflexió, quan passam d'un govern socialista a un govern del Partit Popular. I el mateix passa a les dades positives de creixement, de nou el punt d'inflexió és quan passam d'un govern d'esquerres a un govern del Partit Popular. Quina casualitat! De nou els "pitonissos" de l'esquerra es tornaven equivocar, perquè ens deien que engreixaríem les llistes de l'atur si reduïem el dèficit, etc. Es varen equivocar, l'atur davalla. Aquest era el greu problema de destrucció social de què tant parlen avui. Aquí hi havia la ruptura social i no en l'anglès, senyores i senyors diputats.

I també és curiós, quan una repassa el *Diari de Sessions*, veu com la portaveu socialista cada mes demanava en aquest plenari al president per les xifres de l'atur. Ho feia l'octubre de 2011, el novembre de 2011, el febrer de 2012, el març, l'abril i així fins arribar a setembre de 2012 que va ser la darrera pregunta de la Sra. Armengol sobre l'atur. No ho han tornat fer, quina coincidència!...

(Alguns aplaudiments)

Justament quan començam a davallar mes a mes durant un any seguit, deixam de parlar de l'atur i canvien de tema, parlen del TIL, perquè han de canviar de tema. És un bon símptoma de normalitat econòmica. Feia un any que no en parlaven, avui evidentment no els ha quedat més remei, només faltaria! Però, senyores i senyors diputats, anam bé, reconeixen que davalla això sí, però ho critiquen tot, diuen que anam malament. Idò jo els dic que quan una persona deixa d'estar a l'atur, passa a contribuir al sistema, passa a contribuir als serveis essencials, a generar riquesa per repartir riquesa. És un principi bàsic econòmic que moltes vegades s'oblida en aquest parlament. Un canvi de tendència esperat des de fa set anys i del que en sentim molt orgullosos i el volem felicitar, Sr. President.

Però avui el Grup Popular està doblement orgullós, perquè després de dos anys i mig molt difícils, de veure com pagàvem les prestacions socials, el forat de 800 milions d'euros en sanitat, els 50 milions d'euros pendents en educació, en beques, en menjador escolar, en transport escolar, avui s'ha reconduït amb l'esforç de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes

Balears. Pareixia impossible controlar aquest caos i avui podem dir que tenim garantida la supervivència de l'estat del benestar. I ha estat possible perquè per al Partit Popular ha estat la prioritat. Ha estat el motor i la base per dir basta, per dir prou, per dir aquí hi ha una línia vermella. Va ser l'esquerra la que va traspasar la línia vermella de l'estat del benestar i ha estat el Partit Popular qui està garantint el seu futur. Uns parlen i els altres feim.

Per això, lliçons sobre desprotegits, emigrants, pobresa, pensionistes, malalts, ... lliçons no, no ens va bé, senyores i senyors diputats. Vostès varen ser els que varen generar pobresa i atur i nosaltres els que ho afrontam. Per això segons quins discursos a nosaltres no ens va bé, perquè qui ha hagut de posar ordre som nosaltres, qui ha hagut de prioritzar, reestructurar alt càrrecs, reduir empreses públiques, gastar menys en fires turístiques, en subvencions, en inversions, en habitatge, en transport, en cultura, en moltíssimes coses importants, però que no podíem gastar, som nosaltres. Hem hagut de prioritzar per mantenir els serveis públics essencials. I ho hem aconseguit malgrat vostès. Si una cosa positiva té haver recorregut aquest camí tan espinós és que quan les coses se solucionen, l'esquerra mai no podrà dir "jo hi vaig col·laborar, jo vaig estar a l'alçada de les circumstàncies i hi vaig contribuir". No, ningú mai no els recordarà com una oposició col·laboradora en un moment de greu crisi. No han sabut distingir, i en això jo crec que s'han equivocat. Han estat en contra intentant treure'n profit a curt termini. I jo crec que això els passarà factura.

I dins els serveis públics essencials, jo vull començar per l'educació. Jo som una ferma defensora de l'ensenyament en anglès, del trilingüisme, i vostès no ho són. Ho diuen, però no hi creuen i jo ho vull explicar. El primer que va fer el Govern del Sr. Antich quan va arribar, va ser derogar el Decret de trilingüisme que ja havia aprovat el Partit Popular, un trilingüisme que ni tan sols era obligatori, el varen derogar. Varen apostar per la immersió en català, varen aprovar un decret de l'ensenyament, el Decret 67/2008, per imposar com a llengua vehicular només el català. I el Tribunal Superior de Justícia el va anul·lar perquè anava contra la Llei de normalització lingüística, que dóna la llibertat d'elecció de llengua vehicular a l'ensenyament. Vostès varen rompre els consensos de la Llei de normalització lingüística, no nosaltres. El mateix que la necessitat del requisit per accedir a la funció pública i que impedia a molts bons professionals venir a fer feina a les Illes Balears. Vostès varen dir que anava contra la Constitució, contra l'Estatut d'Autonomia. Varen anar al Tribunal Constitucional i han perdut, han fracassat. Dues sentències sobre llengua que han perdut. Són vostès que defensen un model lingüístic que no és el del consens de la Llei de normalització lingüística...

(Aplaudiments)

Són vostès! Vostès només volen el català! El Partit Socialista que també es diu espanyol, fa un discurs nacionalista obsessiu que no podem entendre. Però ara pareix que hi comença a haver divisió interna i no m'estranya perquè han generat una alarma social i ara els diuen que se centrin, que se centrin en la realitat social d'aquesta terra.

Nosaltres des del Partit Popular defensam el bilingüisme des del respecte, la llibertat i la tolerància. Volem que els nostres nins i nines sàpiguen la nostra llengua amb les modalitats insulars i el castellà i a partir d'aquí un trilingüisme, una tercera llengua, que la propera generació que ara comença primària sàpiga anglès, volem anglès per a tots. Vostès no hi creuen, però per al Partit Popular és fonamental, és bàsic i és un error generacional no fer-ho...

(Aplaudiments)

Vostès cerquen mil excuses, criden fins i tot a la insubmissió. Crec sincerament que és desproporcionat allò que han causat, quan només parlam de dues hores més en anglès a 6, 8 i 10 anys. És un missatge tremend en una comunitat turística. És un error. Nosaltres respectam les idees contràries, respectam les manifestacions, respectam tots els docents, els que han fet vaga i els que no han fet vaga. Hem viscut moltes manifestacions en aquesta terra per a coses necessàries que s'han fet i que ara tothom s'adona que s'havien de fer, però el Partit Popular té un compromís clar amb els ciutadans i amb el seu programa electoral. I respectam totes les manifestacions, escoltant tots els ciutadans, també hem d'escoltar la decisió majoritària dels ciutadans de les Illes Balears. És un deure electoral del qual ens examinem cada quatre anys.

Senyores i senyors diputats, segurament no ho feim tot bé, però jo sí sé que les dues millors herències que deixarà aquest govern serà la millor política social que pot fer un govern, que són generar feina i apostar per una educació pública de qualitat i trilingüe.

La portaveu socialista sol ser molt dramàtica, de tot fa un drama, ja la coneixem, però quan li passi aquest moment s'adonarà de l'important que era fer aquesta passa. També era un drama reduir el dèficit públic, tancar empreses públiques, era un drama llevar subvencions, era un drama donar llicències per a inversions. Tot era un drama i no ho ha estat, senyores i senyors diputats.

Però vull avançar en el debat i continuar amb els serveis públics essencials que garanteix un govern del Partit Popular. Vull fer referència als serveis socials i a la sanitat, els altres dos pilars de l'estat del benestar.

Els serveis socials han rebut un impuls molt important en matèria pressupostària, la legislatura passada disminuïa fins arribar a 94 milions d'euros i en canvi el 2012 va ser de 123 milions, el 2013 a 135 i 138 per al 2014, un augment d'un 7%. Més de 12.000 milions d'euros a nivell nacional del Pla de pagament a proveïdors han anat a serveis socials i a sanitat. I hem liquidat a Balears el deute de 12 milions d'euros que ens vàrem trobar amb les entitats del tercer sector. La dependència s'està gestionant amb més recursos i més eficàcia que mai. I mensualment s'augmenta el nombre de beneficiaris i es redueix la llista d'espera, destinant aquest any 2013 la xifra més alta en dependència que mai s'hi ha destinat, 41 milions d'euros. També hem millorat la situació de pobresa i exclusió social triplicant el pressupost del Pla de prestacions bàsiques i augmentant la renda mínima d'inserció un 152%.

Milloram també la sanitat, sense cap dubte una àrea fonamental. La salut de tots, no de l'esquerra, de tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, on els números vermells de 800 milions d'euros encenien l'alarma de tota la comunitat autònoma, el gran forat descontrolat de la sanitat.

(Alguns aplaudiments)

Hem pogut evitar el tancament dels hospitals. Es presta una assistència sanitària amb molt bons professionals que han estat a l'altura de les circumstàncies difícils. Les mesures de reordenació d'hores, de copagaments farmacèutics, on a més per primera vegada els aturats no paguen pels medicaments, mesures com el cèntim sanitari, etc., han aconseguit reduir el dèficit i assegurar el sistema, que era l'objectiu. Amb un pressupost de 1.194 milions d'euros per a l'any que ve, un 2,2% més, la sanitat representa el 45% de totes les conselleries. S'està fent feina per reduir les llistes d'espera amb convenis amb Sant Joan de Déu, Creu Roja o la Policlínica, una bona notícia. El pressupost per a l'any que ve mostra l'evidència, que després dels ajustaments tenim garantit un servei sanitari que ja està apostant per nous serveis, donant solució a problemes històrics com és la implantació de la radioteràpia a Eivissa i Formentera corregint un defecte del projecte inicial socialista de Can Misses, que no la preveia, com també la radioteràpia a l'illa de Menorca.

(Alguns aplaudiments)

El temps, a més, ha demostrat com l'atenció als emigrants irregulars es presta en tots els casos urgents i legalment prevists, i així es reconeix per la justícia, on la Fiscalia acaba d'acusar la maliciosa utilització política de la mort del Sr. Alpha Pam! Quina vergonya, senyores i senyors diputats!, quina vergonya!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I l'èxit..., l'èxit de la nostra supervivència i millora de tots aquest serveis va consistir en tres mesures econòmiques fonamentals: el control del dèficit, l'equilibri pressupostari i el pagament a proveïdors. L'esforç titànic per controlar el dèficit desbocat que ens duia a la fallida, que impedia pagar els proveïdors, que impedia el crèdit als inversors, que generava més atur i que feia més dèbils els desprotegits, ha donat resultats. Hem estalviat 634 milions d'euros, vàrem passar d'un desviament de 800 milions d'euros a un de 86 milions d'euros, deu vegades menys.

Ara, quan l'administració fa una ordre de pagament a un proveïdor, paga, no com vostès, on eren ordres de pagament que només eren un paper que no servia de res perquè no es pagava. S'arruïnava l'empresari, 1.104 milions d'euros varen deixar sense pagar. Nosaltres duim tres mecanismes extraordinaris de pagament a proveïdors que suposa que a nivell de totes les Balears hem pagat 386.175 factures per valor de 1.250 milions d'euros, que efectivament ha suposat passar d'un deute comercial a un deute bancari, però que és deute del passat. És que s'ha de dir la veritat. És deute del passat, que és el que s'ha pagat amb aquests mecanismes dels proveïdors.

I, per cert, tot aquest èxit en el sanejament dels comptes públics va merèixer un article d'opinió de l'exconseller Manera, el guru econòmic de l'esquerra, on deia que era una victòria pírrica, el dèficit "del pirro", va dir. Idò aquest guru va ser responsable del major desastre econòmic dels nostres comptes públics. Efectivament, jo crec que si li haguessin fet cas -vostès diuen que varen gestionar la crisi d'una altra manera- efectivament si li haguessin fet cas avui haurien tancat les escoles públiques, la sanitat i els serveis socials! Avui haurien tancat.

(Aplaudiments)

Jo me'n record quan vostès ens deien que controlar tant el dèficit implicaria no activar l'economia. Novament els "pitonissos" de l'esquerra es varen tornar a equivocar. Ens deien que havíem d'augmentar el dèficit i ara critiquen el deute; però sap què significa dèficit?, significa deute. Jo crec que han de canviar de gurus econòmics que almanco, els principis bàsics econòmics, els ensenyin. Ser campió del dèficit és ser campió del deute, i això era el que érem abans. És que cada dia diuen una cosa contrària a allò que deien fa un any. El seu discurs no és coherent i està ple de contradiccions, perquè funcionen a cop de titular.

I era previsible que avui se centràs molta part de la intervenció en les inversions de l'Estat: que si l'Estat ens pagàs el que ens deu faríem moltes coses; que si el Sr. Bauzá, el president, no s'imposa davant Madrid; i el PP no vol fugir ni fugirà d'aquest debat. El president no és precisament dels que callen. El vàrem sentir l'any passat i es va corregir via esmena, una esmena que vostès deien que era fum, l'esmena de carreteres, i que els doblers hi són. I l'hem sentit enguany que s'està tornant corregir novament amb el vot en contra socialista en el Congrés dels Diputats.

Ara, el drama que novament ens fan no es va fer quan l'any 2011, els pitjors pressuposts de l'Estat, el Sr. Zapatero ens congelava les inversions estatutàries. Ni quan amb el teòric conveni del tren es varen gastar 200 milions d'euros en la partida pressupostària perquè no hi havia cap conveni real amb Madrid. O el famós conveni de carreteres, els 333 milions d'euros, que una sentència ens retornava el que ens havia llevat injustament la Sra. Magdalena Álvarez, famosa ara pels ERO d'Andalusia, una sentència que varen ficar a un calaix, la varen ocultar als seus socis de govern. Estan tan acomplexats amb aquesta sentència, se senten tan culpables que fins i tot són capaços de dir i de mentir descaradament en aquest parlament dient que ells reclamaven judicialment aquests doblers quan varen ser coautors del major càstig que l'Estat ha fet als ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Perquè se'ns varen llevar els doblers de carreteres quan s'estaven fent totes les carreteres. Ens varen deixar ofegats, varen desequilibrar el pressupost de la nostra comunitat autònoma, ens varen llevar un ingrés molt important i no els va preocupar gens ni mica.

I també, per ser seriós, hem d'explicar els 400 milions d'euros anuals en inversions estatutàries, que mai no ha rebut aquesta comunitat autònoma. En vàrem rebre 298 en tres anys, i més de la meitat, 150, en lloc de fer les inversions compromeses es varen gastar en despesa corrent, i ara no tenim ni els doblers ni les inversions, i ho hem d'arreglar davant Madrid per no haver de retornar els doblers.

Per tant, per tot això, vostès aquí no vénen verges ni purs ni amb la consciència tranquil·la, i per tant han d'entonar el *mea culpa*, i no es preocupi que nosaltres, i el president el primer, també entonam el *mea culpa*. Però no han de fer veure el que no és veritat, el que no va passar a l'anterior govern, que també governaven els nacionalistes, Sr. Barceló, governaven vostès, i mai no varen plantar cara a Madrid, mai no varen posar cap plet ni mai no varen aconseguir que ens pagassin el que ens corresponia, amb la qual cosa no ens venguin motos ni tampoc no facin el conte de la lletera.

I del finançament autonòmic, idò mirin, és curiós, l'actual sistema només el defensen les comunitats autònomes que s'han vist clarament beneficiades i la portaveu socialista. Ningú més a Balears, perquè continuam per davall de la mitjana, som aportadors al fons de suficiència i enguany suposa que estam 179 euros per càpita per davall de la mitjana, amb la qual cosa, Sr. President, el felicitem per haver anunciat i concretat la seva reivindicació en matèria de finançament autonòmic.

Ara bé, el que no entenem és que quan Madrid ens fa cas en temes importants, idò l'oposició s'hi oposi. No puc entendre que un problema històric a Formentera, la seva delimitació, on jo me'n record que tot el PSOE, la Sra. de la Vega, el president Zapatero, tothom anava a Formentera a prometre la delimitació, i quan s'aprova la Llei de costes voten en contra en el Congrés de Diputats. Idò nosaltres estam molt satisfets, com també ho estan els ciutadans de Formentera, el mateix que amb la declaració de servei públic de Menorca amb la península, que es va fer en temps rècord; la bonificació de taxes aeroportuàries, la bonificació de fixos discontinus o la inversió de 1.088 milions d'euros en infraestructures energètiques; o haver aconseguit un dèficit asimètric mentre negociam el nou model de finançament.

Em consta que la feina de les diferents conselleries amb l'Estat és intensa i intentam solucionar tots els problemes heretats, perquè a part de tot el que tenim pendent també tenim pendent de justificar quasi 20 milions d'euros rebuts del Ministeri d'Habitatge, que novament a la legislatura passada es varen gastar en despesa corrent. La veritat, Sr. Conseller, és que en política d'habitatge el gir que s'ha donat ha estat també molt seriós i rigorós. Vàrem trobar 20 milions d'euros d'ajudes concedides sense pagar de gent que teòricament tenia una ajuda per a un habitatge i ningú no la hi pagava -això és jugar amb la gent-, i a nosaltres ens ha tocat tancar línies d'ajuda perquè havíem de fer front a aquests 20 milions d'euros que estaven compromesos amb les persones.

També ens hem trobat un Institut Balear de l'Habitatge que en quatre anys es va endeutar el triple de tota la seva legislatura, de 40 milions d'euros a 120 milions d'euros. I la veritat és que amb el Pla de lloguer que ha aprovat aquest govern 2013 l'aturada dels desnonaments que es feien l'anterior legislatura -es varen fer 62 desnonaments l'anterior legislatura i nosaltres, el Partit Popular, ho hem aturat- jo crec que el Partit Popular i el Govern estan fent una política social en matèria d'habitatge amb molt d'encert i molta prudència.

I vull acabar la part final de la meua intervenció centrant-me en els sectors econòmics, en l'impuls a l'economia. Tota l'activitat normativa d'aquesta legislatura s'ha centrat en l'impuls a l'economia: reducció de tràmits, agilitació, seguretat jurídica, regulació de nous productes, han marcat lleis com la important Llei del turisme, que ha suposat l'impuls per a enguany de 175 reformes, 200 milions d'euros d'inversió i 3.500 llocs de feina -parlam d'augment de categoria, parlam de projectes ambiciosos a Magaluf, a Canyamel, a Platja de Palma, etc.-; la Llei d'emprenedors, la Llei de pesca, la Llei d'activitats, la Llei del sector audiovisual, Decret Llei de zones turístiques madures, Llei de mesures urgents en matèria d'indústria i energia, Llei de coordinació de policia local, Llei d'ordenació de l'activitat comercial, Projecte de Llei del sòl, la propera llei de finançament dels consells insulars que vostè avui matí ha anunciat; més de 40 normes, moltes per via d'urgència, per decret llei, perquè així ho necessitava l'economia, com el temps ha demostrat.

També a nivell europeu i d'insularitat l'activitat desplegada ha estat molt important i eficaç, i així la nostra agricultura i ramaderia s'ha vist beneficiada en ajudes i tràmits. S'han liquidat els 50 milions d'euros d'ajudes pendents de l'anterior legislatura, i aquest mes mateix d'octubre s'han pagat 11,5 milions d'euros a un total de 7.000 agricultors. Som la primera comunitat autònoma a tramitar i abonar les ajudes de la PAC, i els nous fons que es negocien han de reconèixer la nostra insularitat. El nostre sector comercial també està obtenint uns bons indicadors econòmics amb un increment d'un 10% interanual i amb una liberalització que hem apostat perquè sigui amb els mínims que estableix la normativa estatal per tal d'ocasionar el menor impacte possible apostant pel petit comerç com a motor dinamitzador dels municipis; el mateix que amb la indústria, on l'aprovació del Pla d'internacionalització compta amb 350 empreses beneficiades.

El turisme és sense cap dubte el nostre gran motor econòmic, i el seu comportament aquesta darrera temporada ha estat extraordinari. La temporada que ve es presenta encara millor: s'anuncia que per ventura s'avançarà al mes de febrer; s'estan tancant acords amb els mercats anglès, alemany i nòrdic per cinc anys; s'instal·len empreses britàniques com Low Cost Travel a Balears amb 100 llocs de feina i 500 milions d'euros de facturació; s'han legalitzat 3.500 places amb una recaptació de 16 milions d'euros que s'invertiran en zones madures, i estan en marxa 200 pujades de categoria. Totes aquestes bones perspectives i el nou marc legal impulsat pel Govern, novament amb l'oposició d'aquest parlament, suposa una inversió en construcció de 200 milions d'euros, un sector, el de la construcció, que per primera vegada remunta des de l'any 2007 amb un creixement d'un 4,7%. Això sí, tenim pendent una política aeroportuària que és bàsica per poder desestacionalitzar,

de la mateixa manera que el turisme de creuer ha tengut un comportament fantàstic.

Tots els indicadors econòmics de Balears són positius i van en ascens, en creixement econòmic, en autònoms, en creació d'empreses, en augment d'exportacions, en augment de despesa turística, en el petit comerç, en turistes internacionals, en descens dels impagaments. Després de llargs anys de caiguda ens hem recuperat i tornam a remuntar, a recuperar els lideratges que no hauríem d'haver perdut mai.

I acab, senyores i senyors diputats. Diu l'oposició, Sr. President, que vostè és prepotent, autoritari, li diuen d'extrema dreta, fanàtic, il·luminat, que governa d'esquena a la societat, i queden tan amples. Diuen que ha romput consensos i que només encerta quan rectifica. Ells, Sr. President, varen seure a la bancada blava durant quatre anys, i per a ells fer immersió catalana era el més democràtic; aturar projectes empresarials amb totes les llicències concedides sota excusa mediambiental era encara més democràtic; deixar de pagar als proveïdors, al petit comerç, era superdemocràtic; generar 40.000 aturats i augmentar la pobresa era un exercici de democràcia; i arruïnar els comptes públics era una decisió hiperdemocràtica. Era, això sí, una democràcia en minoria, no tenien la majoria parlamentària.

La major crisi institucional i econòmica de la nostra història va ser el govern de l'anterior legislatura d'esquerres, perquè a la crisi econòmica sumaven una crisi institucional alarmant. No tenien majoria, perdien les votacions en el Parlament i no podien, i no volien convocar eleccions.

Diuen que vostè és un president absent. Idò la legislatura passada no hi havia president, era inexistent per als ciutadans perquè només estava dedicat a apagar els seus focs.

(Alguns aplaudiments)

I, Sr. President, ens donen lliçons de democràcia, d'estabilitat i d'economia, de pobres i de rics, de classe mitjana, dels aturats, dels que pateixen, ells que ni encertaven ni rectificaven. Ens donen lliçons de llibertat d'expressió criticant que una llei reguli que els edificis públics són de tots i que no s'hi poden penjar símbols partidistes, i resulta que el PSM a Porreres va presentar ahir una moció, escoltin bé, per crear una taxa i fer pagar als ciutadans que aquest Nadal vulguin penjar un Pare Noel a les façanes!

(Remor de veus)

A les façanes privades!

(Alguns aplaudiments)

Sí, sí. Aquí és, Sr. Barceló. La bandera catalana s'ha de posar pertot; els llaços, també. Es posen la bandera de fulard, fan un circ, però a Porreres els nins no podran penjar Pare Noel perquè han de pagar una taxa! Miri...

(Petit aldarull)

...jo els recoman la lectura de l'exposició de motius de la moció perquè és digna de l'Espanya *cañí*, d'una paròdia nacional. Considera que penjar un Pare Noel a les façanes és un atemptat estètic, que és una situació indigna i degradant, i perquè no es converteixi en una veritable plaga s'ha d'imposar una taxa municipal. Quina hipocresia i quin provincianisme!

(*Continua l'aldarull*)

I després li diuen fanàtic i il·luminat!

Sr. President, vostè ha demostrat que el que importa és l'interès general. Si viure d'esquena a la societat implica un govern seriós que ha estat capaç de treure aquesta comunitat autònoma del pou en què ens varen deixar, m'estim més aquest govern que està centrat en les persones i que ha fet de Balears el motor d'Espanya.

El temps ho posa tot al seu lloc. Aquest grup sempre ha estat al seu costat i els moments molt difícils. Fent exercicis de debat intern i de col·laboració crec que els diputats de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa del seu grup han demostrat que coneixen perfectament que el camí s'ha de recórrer, *que sólo se hace camino al andar*, i que nosaltres som aquí per córrer la marató que els ciutadans, en moments de molta crisi i molta incertesa, varen confiar en un programa, en unes sigles i en unes persones que estan demostrant que aquesta carrera de fons la guanyarem tots i totes les ciutadanes de les Illes Balears.

I vull acabar amb una reflexió final. Estic orgullosa de ser de les Illes Balears, de ser mallorquina. Mai no he tengut cap complex d'inferioritat de pertànyer a les Illes Balears. La nostra comunitat autònoma no depèn de la comunitat autònoma de Catalunya. Tenim una llengua comuna, és ver, de la mateixa manera que compartim el castellà amb altres territoris i països. Nosaltres som balears, orgullosos de la nostra gent emprendedora, orgullosos de tornar a ser el motor econòmic d'Espanya i orgullosos de tenir una administració sanejada. Per cert, la catalana no n'està gens, de sanejada. El model d'aquest govern, d'aquest grup parlamentari del Partit Popular, és no tolerar imposicions de ningú; no volem ser colònia de ningú i estar orgullosos de ser ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Tenim una història, tenim una cultura i tenim una idiosincràsia pròpia que hem de fomentar. Com deia un dels nostres illencs més universals, fra Juníper Serra, sempre endavant, mai enrere.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del president del Govern, Sr. José Ramón Bauzá, sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La veritat és que he de dir als dos portaveus que acaben d'intervenir que són vostès...

(*Remor de veus. Se senten veus de fons que diuen: "als tres"*)

Als dos de l'oposició. Veig que estan atents. Està molt bé que estiguin atents.

...els he de dir que són molt previsibles. Segurament, no sé per què, pens que ho tenien tot escrit abans del meu discurs d'avui matí. No sé per què ho pens. I entre adoptar un discurs i adaptar-lo al que jo he dit avui matí i simplement venir vostès i dir el que ja tenien preparat, segurament des d'ahir, han optat per allò segon.

Definitivament no vénen vostès aquí a aportar idees ni a millorar-les; simplement vénen una altra vegada a dir que no a tot, de moltes formes i de moltes maneres, però sempre no a tot.

Jo els vull dir que continuaré esforçant-me per traslladar-los, a vostès i a tothom, a qui faci falta, que les coses realment van a millor. Però torn repetir: tot el que jo he dit avui matí, tot, absolutament tot, i el que comentaré ara, tot és contrastable, no és subjectiu, està publicat, ho podem comprovar vostès i no està manipulat.

És curiós que quan de veritat les coses anaven malament, comprovables, contrastables amb dades, vostès deien que anava bé, deien que anava bé i deien que estaven a la *Champions League*, que hi havia *brotos verdes* i, fins i tot, en aquesta sala es va dir que la barca era marinera. Ara, que tenim dades contrastables, objectives, no interpretables, que milloren la realitat del que era aquesta ciutat, aquestes illes fa dos anys, vostès diuen que tot és molt pitjor, és curiós, amb dades contrastables. Això realment significa estar allunyat de la realitat.

I de veritat, de veritat els ho dic, si tot allò que han proposat avui ho haguessin fet en el seu moment, quan vostès governaven, no estaríem en aquesta situació de crisi i no hauríem d'haver pres tantes decisions difícils amb tot el que això significa i representa per a tots els ciutadans.

Entraré a contestar d'una manera conjunta les intervencions tant de la portaveu del Partit Socialista com la del portaveu del Grup MÉS.

Pel que fa referència a la manifestació, el Govern i aquest president respecta el dret de tots els ciutadans a manifestar-se, ... *jesús*...

(*Algunes rialles*)

... i és clar, i és clar que escolta i per suposat li preocupa que mils de persones surtin al carrer, però aquest fet, el fet que hi hagi una manifestació, que torn a repetir, respectam, faltaria més, no implica que aquesta decisió de sortir al carrer canviï els compromisos adoptats majoritàriament i legítimament per un govern fruit del resultat de les urnes. No s'han de canviar.

Miri, nosaltres ens vàrem presentar a unes eleccions amb un programa clar, absolutament nítid, i la immensa majoria de la societat va dir que volien una altra cosa, i nosaltres apostam per una educació en llibertat d'elecció i no apostar per un model d'imposició i d'immersió. Jo el respect profundament, però no el puc compartir. Jo simplement deman que igualment que nosaltres respectam i podem no compartir les seves propostes, vostès respectin i comparteixin o no, però respectin les nostres propostes.

(Alguns aplaudiments)

I simplement ho feim perquè nosaltres pensam que és el millor per als nostres infants, tenir una capacitació lingüística per igual en les nostres dues llengües oficials i un tercer idioma, una llengua estrangera, en aquest cas l'anglès. És la nostra proposta.

Però bé, hi ha una altra alternativa d'aquí a un any i mig, torna a haver-hi unes eleccions, vostès es presenten, Sra. Armengol, vostè dirà que retira el TIL, el trilingüisme, el Tractament Integrat de Llengües, tal com ha dit en aquesta sala vostè torna al moviment, a la immersió lingüística, es presenta a unes eleccions, guanya les eleccions i aplica el seu programa. Ara, si nosaltres ens presentam a unes eleccions i guanya el nostre programa, el normal és que es pugui aplicar.

Per tant, jo simplement dic una cosa, els resultats són clars, cada vegada que les polítiques, en aquest cas, del pacte de progrés s'han aplicat els resultats són evidents. La societat ha triat, deixem la societat que triï i si surt el seu model des d'aquesta bancada el respectarem, el respectarem, cosa que també va passar l'anterior legislatura. Simplement jo deman el que vostès, fins a la data, no han demostrat respecte cap a la decisió majoritària avalada a les urnes i que fa, precisament, que aquest govern amb legitimitat pugui aplicar els seus compromisos electorals.

(Alguns aplaudiments)

Miri, també vull comentar, amb relació a la vaga de docents, que la vaga de docents es va convocar dia 16 de setembre de forma indefinida, es varen tenir onze reunions amb els sindicats i amb els comitès de vaga, es varen fer inicialment una sèrie de sessions per part de la conselleria, que era la part delegada i representada per part d'aquest govern per negociar aquesta vaga i finalment, desgraciadament, no es va arribar a cap tipus d'acord. Hem passat a aquesta situació, però, torn a repetir, rere tot això, rere aquesta vaga hi havia una qüestió política, no ho hem d'obviar, diguin-ho tranquil·lament igual que ho varen dir a l'Assemblea de Docents, amb manifestació al *Diario de Mallorca* dia 5 de novembre on deien, "no aplicarem el TIL i mantindrem el català"; o tal com va sortir publicat en *El País* dia 5 de desembre, "l'escola balear anirà a la vaga precisament pel conflicte del català". Ho diguin clarament, és una vaga política, no passa res, però nosaltres defensarem els nostres

compromisos amb els nostres ciutadans aplicant el nostre programa electoral.

(Alguns aplaudiments)

L'esperit del tractament integrat de llengües és molt senzill, domini de les tres llengües bàsiques, dues que són les nostres llengües oficials i un tercer idioma que és l'anglès, i precisament ho feim amb un únic objectiu, millorar la capacitació lingüística i evitar que Balears, tal com he dit avui matí, segueixi liderant, en aquest cas, l'índex d'abandonament i de fracàs escolar. I això simplement implica l'aplicació de dues hores més d'anglès a la setmana, simplement això, i farà possible que persones que avui en dia no són, no tenen capacitat econòmica per pagar-se unes classes d'anglès, per anar a un col·legi privat o un col·legi concertat ho puguin fer d'una manera universal. No implica simplement que tothom, tots els nins independentment de la seva condició econòmica familiar, puguin tenir les mateixes condicions.

També he de dir que, en aquest cas, els professors, els professors que estan preparats perquè durant l'anterior etapa, que ara vostès critiquen, vostès deien que els professors amb un B2 no estaven preparats, curiosament a l'anterior etapa, l'anterior legislatura, només exigien el nivell B1, ara nosaltres exigim el nivell B2 i curiosament estan menys preparats els professors. És una incongruència. I també els he de dir que per fer aquests cursos a les escoles es necessiten 570 professors que imparteixin les seves matèries en anglès, i que tenim 3.875 professors preparats i formats precisament perquè puguin impartir les matèries en anglès.

També vull comentar el tema de les beques. Miri, el tema de les beques per primera vegada, i en aquest cas és una notícia que va donar la consellera fa un parell de setmanes, hem equiparat les beques de desplaçament dels nostres estudiants amb els estudiants de les Illes Canàries. D'aquesta manera els nostres universitaris que han d'estudiar fora de casa seva passen de rebre 442 euros per traslladar-se a rebre en aquest cas 888 o 937 euros en funció de si és una insularitat simple o doble. Per tant, en beques, també en aquest cas, també hem millorat.

I diuen que no hem fet res per l'educació, doncs, miri, no fer res per l'educació deu ser la creació del Centre de Formació i Pràctica de l'Institut Balear per la Joventut. I no fer res per la joventut deu ser l'organització d'activitats en anglès per a joves i impartició de tallers i conferències gratuïtes per a aquest sector que, a més, és un sector important per al nostre futur, i no fer res per l'educació supòs que serà la posada en marxa i el foment d'activitats sobre navegació segura en internet, ús conscient d'internet i noves tecnologies.

A més, mantenim totes les iniciatives encaminades a facilitar l'accés al mercat laboral dels joves, la gestió del Programa Euro Summers Jobs, la gestió de convenis de micro crèdits entre l'Institut de la Joventut i el micro banc, el desenvolupament del Programa Art Jove. Supòs que tot això deu ser no fer res per l'educació. També es duen a terme altres serveis i iniciatives precisament per ajudar els joves a emancipar-se, a sortir de casa seva, precisament a ajudar a arribar el més aviat possible i d'una manera econòmica a un lloguer.

Parlen de cultura i critiquen la cultura i, curiosament, parlen de l'Orquestra Simfònica. És curiós, perquè l'Orquestra Simfònica quan vostès governaven ni tan sols pagaven a la Seguretat Social, no pagaven ni a la Seguretat Social, varen demanar l'ajornament a la Seguretat Social i es va denegar i ni així varen pagar. I si els preocupa tant l'Orquestra Simfònica no sé per què varen deixar un deute de 2.167.712,22 euros precisament sense pagar. Si es preocupaven realment haguessin pagat i avui no tendríem aquest problema, problema que, com tots, aquest govern ha solucionat.

(Alguns aplaudiments)

Si deixen sense pagar, algú tindrà la culpa.

Família. Família i Serveis Socials. Mirin, és curiós que qüestionin, precisament, la forma de gestionar aquesta àrea. Jo no dic que vostès no tinguin la màxima preocupació per gestionar els serveis socials d'aquesta comunitat, però els puc assegurar que no tenen més intenció i sobretot més compromís i sensibilitat que el Partit Popular, igual pot ser, més segur que no.

Mirin, la Llei de dependència tenia un objectiu interessant, positiu i lloable, el problema és que com tantes altres coses com aquestes no estava dotada, no hi havia un pla econòmic precisament per dotar la dependència en matèria econòmica. I per això, precisament, a dia d'avui som nosaltres, les comunitats autònomes, les que més esforç hem de fer per adaptar-nos a aquesta llei. Avui tenim en el sistema més persones beneficiades per la Llei de dependència que mai, un total de 10.512 persones, i només al llarg d'aquests primers onze mesos de l'any, l'increment de persones beneficiàries del sistema ha estat del 12%.

També vull dir que vàrem ampliar la cartera de serveis de dependència amb la d'atenció domiciliària i amb la de teleassistència. Jo els vull dir que quan vostès governaven no varen crear ni un sol servei, en quatre anys ni un sol servei. Només es varen conformar i limitar a donar els doblers de la nòmina, a usar o a emprar, en aquest cas, els centres creats en la legislatura anterior a vostès.

També intentarem, en aquest cas, invertir la tendència actual, també heretada, en la qual la prestació econòmica suposa el 70% de les prestacions i recursos, quan això, segons diu la normativa, hauria de ser només en casos excepcionals. I encara així, arribarem al rècord del pressupost dedicat a nòmina precisament de dependència, 41 milions d'euros.

I parlant de llistes d'espera de dependència, des del mes de gener de l'any 2011 s'ha incrementat el nombre de beneficiaris

i ha baixat el nombre de persones pendents de rebre precisament una prestació de dependència. És aquesta la realitat, no hi ha més misteris, en dades són 4.430 persones pendents de rebre una prestació de dependència, des de desembre de 2010 no s'havia arribat a una xifra tan baixa. I tampoc des de llavors no se superava el percentatge del 70% que suposen ja els beneficiaris de la prestació. I tampoc mai no s'havia disminuït el 30% de percentatge d'aquelles persones pendents de prestació.

Però com que diuen que una imatge val més que mil paraules, els vull mostrar la gràfica de les persones beneficiàries en prestació i persones pendents de rebre la prestació. Com veuen vostès, els anys 2011, 2012, 13 fins a novembre, les xifres s'incrementaven, precisament, precisament, però mirin vostès, curiosament les persones pendents de prestació baixaven. Per tant, per tant...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Escolti, Sra. Santiago, les xifres són les que són per molt que a vostè no li agradi, aquestes són les que són, no són dades meves, són les dades de la realitat.

(Alguns aplaudiments)

I miri, miri les xifres de les persones beneficiàries en prestació, tampoc no ho dic jo, el que passa és que tal vegada vostè té unes altres xifres perquè no està ben informada. Gener de 2011, 10.014 persones; gener de 2012, 10.199 persones; gener de 2013, 9.369; i novembre de 2013, 10.512 persones beneficiàries de la prestació. Aquestes són les dades, aquestes són les dades.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, per tant, torn a repetir, vostè per molt que vulgui no pot manipular les dades, són les dades, són les que són. Jo no dic que vostès no estiguin sensibilitzats en aquest cas amb els serveis socials, però li puc assegurar que vostè per molt que vulgui no està més sensibilitzat que aquest equip de Govern.

(Alguns aplaudiments)

I també és important parlar de places de discapacitat i de dependència. Aquests dos primers anys no s'han creat places, sí, i no s'han creat, però sí s'han finançat totes les que varen vostès crear i que no varen pagar, sobretot al cost real corresponent. S'ha fet un estudi precisament per conèixer quin és el cost real de cada una de les places i, clar, és molt fàcil crear convenis de places en dependència quan la quantitat econòmica no es mira. Ara, quan s'analitza el cost real de la plaça, quan es posa al pressupost el cost real i quan es paguen és normal que no es creïn places perquè l'important és pagar les places creades, no crear més places per no pagar-les. Aquesta és la gran diferència.

(Alguns aplaudiments)

Un exemple, la Fundació de la Dependència es va trobar l'any 2011, quan aquest govern va arribar, amb les residències de Pollença i Sant Joan en funcionament, amb les residències amb funcionament i ni una sola plaça pressupostada, de totes les residències, ni de plaça assistencial ni del personal de la residència. Les residències obertes, en aquest cas la residència de Pollença i la de Sant Joan, obertes en funcionament i sense un cèntim d'euro pressupostat.

El pressupost de l'any 2014 ja ha previst un augment de places per a discapacitats, però dotades a cost real, no com feien vostès. Un increment d'un 24% per tal d'arribar, en aquest cas, al 3,8 milions d'euros. I s'ha fixat també el cost real per a les places que hi havia i d'aquesta manera també incrementarem el seu nombre.

És curiós que es comentin els centres d'Eivissa o de Menorca. Comentaré el cas d'Eivissa perquè crec que mereix una menció especial. La situació financera que es va trobar aquest govern no ha permès fins ara obrir la residència de Sant Antoni ni procedir a l'obertura completa de la residència de Can Raspalls a Sant Jordi. El que nosaltres no farem és obrir centres que no podem mantenir perquè el primer perjudicat és l'usuari, la persona que ha de rebre aquesta assistència que després finalment per aquestes qüestions curioses quan governa el pacte de progrés no es poden pagar. Per a 2014 hi ha previst un increment de places de dependència i de discapacitat també a Eivissa, és un exemple -torn repetir- de la seva forma de gestionar.

I pel que fa a la privatització de residències, doncs miri, la residència d'Eivissa funciona amb un model de gestió pública directa per part de l'administració a través del consorci i en canvi a Mallorca tenim un altre sistema. L'important no és el model de gestió, l'important és que es pagui la gestió independentment de quin sigui el model.

(Alguns aplaudiments)

Crec que val la pena també comentar amb detall alguns dels aspectes que s'han al·ludit en matèria de sanitat, en matèria de salut. El primer semestre de l'any hem aconseguit trencar la tendència a l'alça de les llistes d'espera i reduir tant el nombre de persones pendents d'una operació com de consultes d'especialistes. En concret -torn repetir- s'ha baixat un 8,55% la llista d'espera quirúrgica, és a dir, 1.517 persones, pacients menys, i un 13,32 la llista de consultes, en aquest cas 7.526 pacients malalts menys.

Aquest descens d'aproximadament 9.000 persones és el resultat d'un pla d'actuació que es va posar en marxa aquest mes d'octubre i que del que es tracta o el que intenta és racionalitzar amb eficiència tots els nostres recursos mantenint sempre la seguretat d'assistència al pacient i sobretot, el més important, la qualitat de la seva assistència.

Evidentment, queda molta feina a fer, jo no ho negaré, però està clar també que el canvi de tendència s'ha produït, i s'ha fet gràcies a la col·laboració i al compromís -torn repetir i agrair-, al compromís de tots els professionals sanitaris, treure més rendiments als quiròfans, tenir més intervencions quirúrgiques, operar més persones amb el mateix nombre de quiròfans, amb el mateix nombre d'especialistes i sobretot sense pagar

peonades. Crec que l'esforç mereix també el reconeixement a tots els professionals sanitaris.

(Alguns aplaudiments)

I aquest govern també ha fet una passa més per tal de reduir les llistes d'espera, en aquest cas amb la signatura d'un contracte amb la Policlínica Miramar per un import de 6,5 milions d'euros destinat als processos de cirurgia més lleus. En cap cas no es tracta d'una privatització, això s'ha fet en altres ocasions també per part de la gestió del pacte de progrés, i nosaltres no ho hem qüestionat. L'important és que els malalts estiguin atesos amb la millor assistència sanitària, amb la millor qualitat i que les llistes d'espera, en aquest cas, minvin. No passa res, el pacte va derivar malalts a clíniques privades per 27 milions d'euros, nosaltres ho compartim, ho faríem igual i el que hem de fer és aquell que fa les coses ben fetes reconèixer i si fa bé, per què no hem de continuar amb el mateix sistema? Jo crec que això no costa res sinó que tot el contrari.

I també hem de dir que el servei de salut està a punt de signar i ha signat convenis singulars, per una part, amb la Creu Roja i, per una altra banda, amb Sant Joan de Déu, precisament, tal com he dit avui matí, perquè estiguin integrats a la xarxa sanitària, es pugui donar una major assistència, en aquest cas, a l'usuari, als malalts i que les llistes d'espera baixin el més aviat possible.

Està previst que els hospitals derivin cada any prop de 30.000 consultes amb especialistes, entorn de les 3.600 intervencions quirúrgiques, 12.000 estades hospitalàries i 40 places d'hospital de dia.

Pel que s'ha dit també d'una privatització de la sanitat, doncs miri, el pròxim any els pressuposts del Servei de Salut tenen 134 milions d'euros per a concerts i derivacions, 40 més que en aquest exercici, i l'augment principalment d'aquest import va destinat a l'increment de pagament a la concessionària nova de Can Misses, perquè és un hospital que s'ha d'obrir nou, a més del pagament de la concessionària de Son Espases, el conveni singular amb la Creu Roja, amb Sant Joan de Déu i també amb la Policlínica Miramar.

Em vull detenir uns minuts per reflexionar amb l'ús que s'ha fet en aquesta cambra, no avui, sinó en altres ocasions, de la mort d'un malalt, el Sr. Alpha Pam, també nosaltres ens hem solidaritzat amb la seva família i a tots ens hagués agradat que no hagués passat, però miri, els he de dir que el Sr. Alpha Pam va ser atès per la sanitat pública i en cap moment no se li va negar l'assistència sanitària i està provat que va ser atès en tots els nivells assistencials, quan va acudir a l'atenció primària, al centre de salut de Can Picafort, i a l'atenció especialitzada, a l'Hospital Comarcal d'Inca. I així ho han reconegut, no aquest govern, sinó els mateixos familiars del Sr. Alpha Pam davant el jutge, els mateixos familiars del Sr. Alpha Pam davant el jutge.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però qualcú, fins i tot aquí, va negar i nega encara que va rebre assistència sanitària. I el més trist i el més lamentable és que es pugui emprar la mort del Sr. Alpha Pam per als propis beneficis dubtosos fins i tot per manipular la realitat. Aquest govern va encarregar una investigació interna, va esclarir els fets i conforme amb aquesta investigació va prendre decisions; ara, torn a repetir, en cap moment al Sr. Alpha Pam no se li va denegar l'assistència.

El més curiós del tema és que fan un ús polític de la situació i jo crec que sense tan sols consensuar-ho amb la seva família. I ho dic pel següent: a part de les manifestacions, crec que absolutament aclaridores i contundents del fiscal, que ha dit el que realment hi ha darrere tot això, avui surt en el diari una notícia que diu: “*El padre de Alpha Pam coincide con el fiscal y exculpa al Govern*”, no és aquest partit ni aquest govern qui ho diu, ho diu la família del Sr. Alpha Pam.

(Aplaudiments)

Perquè mirin quin ús han fet vostès de la mort d'aquest senyor, que fins i tot la família, perquè l'ús polític l'han fet vostès, no aquest govern ni aquest partit, encara que ara no els vagi bé, diu l'advocada de la família que rebutja, “*rechaza que la querrela instada por la Asociación de Derechos Humanos de Mallorca, Asociación de Senegaleses de Mallorca y los sindicatos Comisiones y UGT tenga recorrido en el Juzgado de Instrucción número 2*”. I és, en aquest cas, la mateixa família la que diu que coincideix amb el fiscal i exculpa el Govern.

Creuen vostès que la societat creu que realment vostès estan més preocupats pel Sr. Alpha Pam que la seva família? Ah, perquè crec que avui ja se'ls ha vist el que realment volien, en aquest cas la manipulació de la mort del Sr. Alpha Pam que mereix tots els nostres respectes.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però ho torn a repetir, no s'enfadin amb mi, ho haurien de consultar amb la família.

(Remor de veus)

I una altra cosa important que crec que mereix també invertir un poc de temps, sobretot quan no agrada, ...

(Remor de veus i se sent una veu de fons que diu: “quina vergonya!”)

Això dic jo, quina vergonya!

(Remor de veus i petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Això dic jo, això dic jo, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, deixi intervenir, Sr. Thomàs.

(Continua la remor de veus)

Senyors diputats, deixin intervenir.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Però crec que val la pena, senyores i senyors diputats, que inverteixi un poc de temps a parlar de la radioteràpia, perquè crec que val la pena.

Eivissa i Menorca comptaran pròximament amb un servei d'oncologia radioteràpica, a diferència del pacte, aquest govern ha fet una feina constant, prudent, silenciosa i sobretot ha donat cabuda a una reivindicació històrica tant per a l'illa d'Eivissa i Formentera, òbviament, com per a Menorca.

L'anterior conseller va tancar les portes al fet que el nou Can Misses tingués radioteràpia i si no fos per aquest govern Eivissa i Formentera i Menorca no tendrien servei de radioteràpia.

(Remor de veus)

I els ho dic, i no ho dic jo, els llegiré manifestacions textuais de qui va ser conseller en aquell moment, *Diari d'Eivissa*, 4 de setembre de l'any 2008: “Thomàs diu que l'hospital no inclou radioteràpia perquè els professionals no la varen demanar.”

(Remor de veus)

A nosaltres tampoc no ens la varen demanar, ens l'han demanada els malalts, no els professionals, els malalts.

(Alguns aplaudiments)

I diu textualment: “Nosaltres vàrem fer el pla funcional consensuat amb els professionals de l'hospital, en principi aquest servei no està demanat pels professionals, així que en aquests moments tècnicament i científicament no es justifica, no es considera que sigui un servei que hagi de funcionar a Eivissa”. Tot això -i després diu, afegeix el diari: “malgrat les manifestacions el mes de juliol del cap d'Oncologia de l'hospital Can Misses, Rafael Morales, qui es va mostrar a favor d'implantar a Eivissa radioteràpia, tractament que considera que a dia d'avui ja seria necessari.”

També, el mateix 23 de setembre de 2008, *Diari d'Eivissa*: “Thomàs assegura que l'hospital tindrà els serveis adequats però no confirma la radioteràpia”. El conseller balear de Salut no va esclarir ahir, amb la seva visita a l'hospital Can Misses si Eivissa tindrà a un futur un servei de radioteràpia, i diu: “No obstant això, és sensible davant la petició dels eivissencs, que han recollit 40.000 signatures per demanar al Govern que els malalts de càncer no hagin de sortir de l'illa per tractar-se”.

7 d'octubre del 2008: “Thomàs diu que estudiarà crear un servei de radioteràpia en el nou hospital”, *Diari d'Eivissa*. “El conseller Thomàs ha respost que una unitat de radioteràpia és un servei altament qualificat i difícil de crear i ha reiterat el compromís de la conselleria, que és la construcció del nou hospital, amb l'estudi de nous serveis que poden ser implantats hi haurà possiblement el de la radioteràpia”.

I finalment, finalment, *Diari d'Eivissa*, 24 de desembre del 2008: “Tarrés afirma no entendre la postura del conseller sobre la radioteràpia.”

(Remor de veus)

Diu: “El president del consell insular, Xico Tarrés, va assegurar ahir que no comprèn la postura del conseller de Salut en relació amb la implantació del servei de radioteràpia a Eivissa”. Llegesc, entre cometes: “No entenc per què la postura del conseller és tan dura sobre això, en el que potser ell no hi creu, però bé, hi ha un acord polític que està per sobre d'ell”. Paraules textuales, en aquest cas, del president del consell.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No són manifestacions de cap persona d'aquest executiu, de cap persona d'aquest govern, de cap persona del Partit Popular, simplement, ...

(Remor de veus)

... simplement, hi ha una diferència...

(Remor de veus i petita cridòria)

... hi ha una gran diferència, hi ha una gran diferència, i jo sé que ara, clar, això és molt fàcil, hi ha una gran diferència, no hi havia voluntat política i qualsevol excusa era bona per no aplicar la radioteràpia a Eivissa i Formentera i a Menorca.

(Alguns aplaudiments)

Perquè els puc assegurar que, com he dit avui matí, els números no em surten, però no s'ha de mirar això per una qüestió econòmica, numèrica, i torn repetir, els mallorquins, qualque mallorquí s'imagina anar a Menorca o a Eivissa a rebre una sessió de radioteràpia? És que ens hem de posar al seu lloc.

(Remor de veus)

Per tant, per tant, no és demagògia, és voluntat política, hi ha una clara diferència.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

És un fet, com tot el que he dit i el que diré, és de justícia social, Eivissa tindrà el desembre de 2014 unitat de radioteràpia i Menorca l'any 2015 unitat i servei de radioteràpia oncològica.

(Alguns aplaudiments)

Vull fer referència també, perquè s'ha al·ludit a l'acomiadament d'empleats públics, com tots vostès saben no som davant un debat jurídic definitivament resolt.

(Remor de veus)

Ara en parlarem, d'això. El procés de reestructuració es du a terme una vegada examinat, s'ha actuat en cada cas tenint en compte les circumstàncies concretes i molt particulars que hi havia a cada cas, optant en funció de cada empresa i cada cas per una amortització o per un acomiadament a cada un dels casos, en funció precisament del que es creia més oportú, i de cap manera no obeeix a l'arbitrarietat, sinó a l'estudi específic de cada supòsit.

I per què dic això? La reestructuració del sector públic és una de les coses més difícils però que també millor ha fet aquest govern i ho va fer la primera meitat de legislatura i s'ha fet tenint en compte el criteri de funcionalitat i sobretot mantenint tot allò que era necessari en funció de l'eficàcia i de l'eficiència. Els puc assegurar que si qualcú no hagués respectat aquests criteris, aquest govern i aquest president prendrien les mesures necessàries, perquè nosaltres gestionam els interessos generals. I per què ho dic? Perquè avui, curiosament, un sindicat, Comissions Obreres, ha emès, en aquest cas de les famoses llistes negres que diu qualcú a l'oposició, ha emès un comunicat de premsa i diu, comunicat de premsa en referència amb la situació de l'Institut d'Innovació Empresarial, IDI, Comissions Obreres, llegesc textualment: “En relació amb això, hem de puntualitzar que en cap cas no s'ha produït cap tipus de discriminació a l'hora de l'elaboració de la relació de llocs de treball. La confecció d'aquesta relació de llocs de treball ha estat un procés fet exclusivament amb criteris professionals entre l'empresa i els representants dels treballadors. Els delegats sindicals no haguéssim admès que aquest fet fos de cap altra manera”. Comunicat de premsa, Comissions Obreres, en relació amb el que qualcú qüestiona.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No m'ho diguin a mi, no ho diguin a aquest govern, consultin a veure si és cert el que diuen els sindicats, en aquest cas Comissions, avui matí, amb un comunicat específic, precisament per a aquest cas de l'Institut d'Innovació Empresarial. Com canvien les coses.

També vull fer referència a decrets lleis. Hi ha dos factors que m'agradaria esclarir precisament en relació amb l'elaboració, redacció i aprovació de decrets lleis: el primer és recordar-los la situació d'emergència que hem viscut, d'aquí la necessitat de prendre decisions ràpides, cosa per la qual està preparat el decret llei. Segona, que aquesta oposició que tenim en aquest cas està sempre obstinada en el no a tot. I afegiré un tercer factor, que el decret llei no l'ha inventat aquest govern, és una eina que facilita la Constitució per a situacions específiques com la que vivim.

Per tant, Sra. Armengol, vostè ha dit que s'han emprat els decrets lleis filibusterament, ho he anotat textualment, per tant hauria de mirar la Constitució perquè, segons vostè, aquesta eina de la Constitució és una eina filibustera, jo no ho hauria dit mai.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El que passa és que, clar, el tema de la Constitució és molt enfora per a alguns.

Vull també invertir un poc de temps a explicar una cosa que realment és important, una cosa que per a nosaltres és un dels objectius bàsics, que és, precisament, la regeneració econòmica, la reactivació, la recuperació econòmica i la generació de llocs de feina. Les Illes Balears és l'única comunitat autònoma de tota Espanya que fa dotze mesos consecutius que baixa les seves xifres d'atur, és l'única comunitat autònoma de tota Espanya que durant sis mesos consecutius genera ocupació neta i és l'única comunitat autònoma a tota Espanya que fins i tot ara afilia noves persones a la Seguretat Social.

El mes d'octubre d'aquest any les xifres registren 82.486 persones aturades, 4.665 persones menys que el mateix mes de l'any anterior, i en aquest mes d'octubre també hi ha a Balears menys aturats que el mateix mes que l'any 2010. Des de 1998, és a dir, des de fa quinze anys no es donava una caiguda d'atur tan forta en el mes d'octubre, en termes absoluts. Des de l'any 2007, amb l'inici del pacte de progrés, l'atur no havia deixat de créixer, essent l'any 2009 l'any en el qual es va produir un augment més important precisament de l'atur en terme absoluts. Ara, des de fa mesos, aquesta tendència està trencada, hi ha un canvi de tendència consolidat del qual fa mesos que nosaltres en parlam.

El descens interanual de l'atur és del 5,37%, el més important de tota Espanya. I som l'única comunitat autònoma, torn repetir, que crea aquesta ocupació neta, a l'octubre hi ha 3.818 nous afiliats a la Seguretat Social, un increment del 0,9%.

I també crec que és important que vegem les xifres d'atur, perquè la realitat és la que és i totes les dades que empr ara són contrastables, són objectives, estan publicades i qui tengui interès a veure-les ho pot fer. Aquesta és l'evolució de l'atur registrat a les Illes Balears des de l'any 2007, aquesta és l'evolució de les xifres d'atur, aquesta és la realitat. Aquesta realitat diu que l'any 2007, quan el pacte de progrés entrà a governar, hi havia 3.396 persones a l'atur. Aquesta xifra diu que l'any 2008, primer any del pacte, es va incrementar l'atur en 19.882 persones; el segon any, el 2009, es va incrementar en 24.701 persones; l'any 2010 es va incrementar en 3.078 persones; i l'any 2011 en 2.163 persones. Crec que és absolutament contrastable i definitori que quan va governar i governava el pacte de progrés les xifres d'atur no és que es varen incrementar, és que es varen disparar astronòmicament, aquesta és la realitat.

I és curiosament ara, amb un govern del Partit Popular, quan l'octubre de 2012, es creen, en aquest cas hi ha 227 persones també aturades, però l'octubre de 2013 hi ha un descens, és a dir, baixa l'atur en 4.465 persones. I crec que això es veurà també molt clar amb xifres que són contrastables, torn a repetir, que són a disposició de tothom, que no són manipulables i que estan publicades, aquesta és l'evolució real de l'atur, de quan governa el pacte d'esquerres, el pacte de progrés i de quan governa el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

Aquestes són les xifres. És la realitat.

Nombre de llars amb tots els seus membres a l'atur, el tercer trimestre de l'any 2007 el nombre de llars amb els seus membres a l'atur era de 4.200; l'any 2010, tan sols tres anys després d'haver arribat al govern el partit, en aquest cas el pacte d'esquerres, va passar de 4.200 llars amb tots els seus membres a l'atur, a 31.200 llars amb tots els seus membres a l'atur. En aquest cas, el tercer trimestre de l'any 2013, el nombre de llars amb tots els seus membres a l'atur ha baixat a 26.500. Una xifra elevada que hem d'assumir, a la qual no renunciem, però que, torn repetir, marca clarament i sense cap tipus de qüestió, un canvi de tendència.

Pel que fa al comerç, els vull dir que hi ha diàleg entre el Govern i el sector del comerç per fer feina junts i de fet es fa feina amb aquest sector per tal de fer feina amb programes que millorin la seva competitivitat, hi ha un Pla de dinamització específic per al petit i mitjà comerç als municipis i hi ha un Pla de potenciació del comerç electrònic. I la nova llei s'adaptarà a la normativa bàsica que hi ha a Espanya i també intenta en aquest cas ser consensuada amb tots els sectors. I aquest pla, a més a més, té un resultat molt satisfactori a nivell municipal, hi ha tres municipis on s'ha aplicat, Felanitx, Santa Eulària i Maó, a tres illes i es comença també a Montuïri. Hi ha molta demanda, de fet, hi ha onze municipis que han sol·licitat la seva incorporació a aquest pla.

S'ha fet referència també al finançament d'aquesta comunitat, vostès ja ho saben i ho tornaré repetir totes les vegades que faci falta, el Govern de les Illes Balears ha demanat a tots els fòrums on ha estat present al Govern central un tracte just i sobretot una reforma en el sistema del finançament, de fet, fins i tot, amb una altra comunitat autònoma, la comunitat de Madrid que som les úniques dues comunitats autònomes en tot Espanya que són aportadores netes al finançament estatal, ho hem comentat. Balears va ser una de les comunitats que precisament va sol·licitar per a aquest any que es modificàs l'objectiu de dèficit quant al criteri d'aquest dèficit. Pensàvem que havia de ser un criteri asimètric i sobretot que no s'hauria d'incrementar cada any perquè si no tot l'esforç que haurien fet tots els ciutadans durant tot aquest temps no tendria cap sentit, sinó tot el contrari.

I diuen després que la seva influència en el Govern de l'Estat va ser molt beneficiosa per a les nostres illes; em deman de quina influència parlen vostès, si varen prometre que el sistema de 2009 pactat amb el Sr. Zapatero situaria les Illes Balears en la mitjana del finançament, ho varen dir vostès, i això no ha ocorregut mai, mai no ha estat Balears en la mitjana del finançament. I aquest govern, torn repetir, aquest govern no cessarà mai de reivindicar el que és just per a les nostres illes, independentment del color polític que tenguí responsabilitats de govern en aquest cas a l'Estat.

El Govern de les Illes Balears no comparteix la política d'inversions que es preveu a nivell del projecte general de pressuposts de l'Estat i per això s'ha negociat, per tal de modificar aquesta partida pressupostària, s'ha pogut incloure i aprovar una esmena que permetrà tenir 74 milions més en matèria en aquest cas d'inversions en infraestructures hidràuliques per tal que quedi així reflectit. I això queda reflectit al cos de l'esmena perquè aquesta xifra apareix a la justificació de l'esmena, cosa que crec que vostès no han llegit.

Aquesta esmena faria que Balears estigués més prop que mai de la mitjana d'inversió territorialitzada per habitant a la història, mai no havia estat tan prop Balears de la mitjana nacional i torn repetir, no són dades meves, no són dades d'aquest govern, no són dades del Partit Popular, sinó que són dades que estan publicades i són les que són. És molt millor que l'any 2011, quan vàrem tenir els pitjors pressuposts de la història, amb 1,1%, torn repetir, d'inversió territorialitzada, 211 milions menys per baix de la mitjana de la territorialització per habitant, 211, ara només 74. Ens agradaria igual o per damunt, però no es pot, en aquest cas, negar la realitat. Inclou també, gràcies, a les gestions que ha fet aquest govern, el 90,3 milions d'euros corresponents al conveni de carreteres de l'any 98, el qual vostès en aquest cas varen amagar, igual que altres sentències, al calaix.

Vull fer quatre comentaris també en relació amb les manifestacions basades en com havia d'arribar aquest sistema de finançament. Declaracions del Sr. Antich el dia 8 de gener de l'any 2009: "Antich constata el compromís de Zapatero perquè Balears sigui la comunitat autònoma que més millori amb el nou sistema de finançament"; "el president Francesc Antich ha constatat el compromís del president l'executiu central, José Luís Rodríguez Zapatero, que ha reconegut que Balears tindrà una atenció especial i que en ser la comunitat autònoma pitjor finançada serà la que més millorarà el seu sistema nou de finançament".

Vaja! 12 de gener del 2009: "Armengol diu que Zapatero manté que Balears ha de ser la més beneficiada amb el nou govern". Declaracions a Europa Press després d'assistir a la Comissió Executiva Federal del PSOE: "la Sra. Armengol ha dit i ha recalcat que el nou model serà molt més just i solidari entre totes les comunitats i ha assegurat que el president del Govern ha fet molt bé la seva feina, orientada a dissenyar les bases del nou model, les coses han canviat molt i estic molt satisfeta, a l'espera que s'aclareixin els nombres, -va agregar Armengol-, qui a més va expressar la seva plena confiança que Zapatero configuri un bon model per a l'arxipèlag perquè sempre ha complert el que ha dit i perquè així ho ha expressat el president Antich".

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

28 de juliol del 2009, es tracta de la intervenció del president Antich sobre el nou sistema de finançament autonòmic amb el sistema de finançament aprovat dia 15 de juliol del 2009, i llegesc textualment: "Avui, per tant, comparesc davant aquesta cambra amb satisfacció, perquè hem aconseguit aquest objectiu, perquè els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears rebran el mateix tracte que el conjunt de la ciutadania espanyola. No havíem rebut mai el mateix que la mitjana de la resta de ciutadans espanyols, el nou model de finançament posa fi explícitament a la greu injustícia que les Balears han patit els darrers vuit anys com a finançament autonòmic." Idò, igual que a la realitat.

28 de juliol de 2009, el mateix extracte, "aquesta darrera qüestió va ser la primera situació que solucionàrem en el sentit que ara rebrem una mitjana de 400 milions d'euros anuals, 400 milions d'euros no només posats sobre els pressuposts de l'Estat, sinó que s'han de fer efectivament gastats i la part que no es gasti passi... passa a..., perdó, passa a l'any posterior". El darrer govern del Sr. Zapatero i la vicepresidenta econòmica va eliminar les inversions estatutàries.

28 de juliol de 2009, a la mateixa intervenció, "aquest sistema garanteix arribar a la mitjana de finançament" i podria seguir, però realment és tot el mateix.

(Remor de veus)

Podem constatar, sí podem continuar,... hem arribat, tal com s'ha dit, per part de l'anterior president i de la Sra. Armengol amb satisfacció a tenir la mitjana d'inversions estatals amb aquest nou sistema de finançament.

(Alguns aplaudiments)

Però, també crec que és important parlar de dèficit i parlar de deute perquè també s'ha comentat, molt per damunt, és clar, només el que ha interessat per part de les persones de l'oposició que han intervingut. Sempre, ineludiblement, sempre que hi ha dèficit hi ha deute, no és qüestionable, és així de clar.

Vostès s'imaginin quin deute hagués tengut aquesta comunitat si encara hagués governat el pacte d'esquerres, gastant cada any 1.000 milions d'euros que no es tenien? Vostès s'ho imaginin?

L'única quantitat que és pròpia d'aquest govern, del dèficit, l'única és el dèficit permès per l'administració més el finançament del pagament als proveïdors al qual hem hagut d'anar perquè no teníem capital suficient i els bancs ens han hagut de deixar doblers per pagar tot el que el pacte d'esquerres es va gastar i ni tan sols es va plantejar pagar. Mentre per una banda cada any es gastaven 1.000 milions d'euros, aquest govern no només té el dèficit de pagar el deute que generen els interessos bancaris més el que està aprovat per part de l'Estat.

És aquest l'engany que jo he dit, no és bo que només posem unes dades, les dades del deute bancari són unes, però també s'ha de computar el deute comercial, perquè és el que hem de pagar als nostres proveïdors, aquí es produeix un augment de deute. I miri, aquest augment de deute és el que ha fet que el 60% del deute històric generat en aquesta comunitat s'hagi generat els darrers quatre anys del pacte d'esquerres, del pacte de progrés, el 60% de tot el deute històric d'aquesta comunitat es va generar tan sols en quatre anys i avui fins i tot es posa en dubte i es diu que no hem de pagar.

Miri, però, és curiós que fins i tot el Sr. Barceló ha dit "la conselleria del deute", no, la conselleria del deute no, la conselleria que ha de pagar el deute, és diferent.

(Alguns aplaudiments)

I la conselleria que ha de pagar el deute, perquè s'ha menjat una paraula, la conselleria de pagar deutes, aquesta conselleria ha de pagar els deutes que vostès varen deixar.

(Alguns aplaudiments)

Si aquest govern no s'hagués trobat tants de mils de factures i tants de mils de milions d'euros per pagar, no seria la conselleria del deute, com diu el Sr. Barceló, sinó que seria una conselleria que invertiria aquests doblers a fer més coses per als ciutadans i no estaríem en aquesta situació de crisi.

Miri, vull també comentar la realitat, la realitat del que és el dèficit, el dèficit que es va trobar aquest govern quan va arribar era del 4,13%, ja ho hem dit avui matí, i s'ha fet un gran esforç, no només per part d'aquest govern, sinó per part de tots els ciutadans de les Illes precisament amb aquestes reformes absolutament necessàries, difícils, complicades per tal d'ajustar-nos a la xifra del deute i aquesta és la realitat, torn repetir, no són xifres meves, estan publicades a qualsevol mitjà de comunicació, qualsevol institut o entitat o ministeri, les poden trobar, aquesta és la realitat: el deute de quan governava el Partit Popular, el deute de quan governava el pacte d'esquerres i com ha baixat el deute quan ha tornat a governar el Partit Popular. Aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Perdó, deute no, dèficit, dèficit, dèficit, que després es transforma en deute. Però també és important perquè l'any que ve no estarem aquí, a l'1,8, l'any que ve estarem a l'1,47, mirin-ho bé, a l'1,47, aquesta és la gran diferència.

(Alguns aplaudiments)

I amb aquest compromís del qual he parlat avui matí, que complirem l'objectiu de dèficit, avui es fa una valoració precisament sobre l'objectiu de dèficit publicada per part del Ministeri d'Hisenda. "El ministerio ha hecho publico hoy los datos de déficit de todas las comunidades autónomas que demuestran, una vez más -i no és una publicació nostra, sinó del ministeri- que *Baleares es la comunidad autónoma que lidera la recuperación económica de nuestro país. Así se ha puesto de manifiesto que Baleares es la única comunidad autónoma que presenta equilibrio presupuestario, es decir, la única comunidad autónoma que en el mes de septiembre no ha*

incurrido en déficit, ha gastado todo aquello que ha ingresado".

És la realitat, aquesta és la realitat, i no són dades d'aquest govern, són dades contrastables, no interpretables, no manipulables en aquest cas per part del ministeri.

I vull fer referència, finalment, a un tema que s'ha comentat dels impostos. No tinguin cap tipus de dubtes que si aquestes illes tenguessin un sistema de finançament just, equitatiu, simplement amb la mitjana de les inversions estatals a totes les comunitats autonòmiques per igual, ni més ni menys, si no tenguéssim aquest deute tan important, generat com a conseqüència del dèficit, aquest govern ja hauria baixat els impostos, des del primer dia. El que passa és que hem de fer un acte de responsabilitat, no podem deixar de pagar aquelles factures que qualcú va generar, no podem deixar de mirar les persones que necessiten cobrar, no direm que no hem de pagar els bancs, clar, vostès no han de pagar els bancs perquè ja no governen, som nosaltres que hem de pagar els bancs, per tant hem de ser seriosos, hem de ser responsables i hem de fer qualque cosa que és bàsica, pagar el que es contracta i el que es deu, així de simple, així de senzill, però així de responsable.

(Alguns aplaudiments)

I vull acabar la meua intervenció en matèria de dèficit, deute i economia amb unes manifestacions del dia 22 de novembre del 2009, Carles Manera, entre d'altres, deia: "Entenc les reivindicacions d'Eivissa, però som a un moment difícil -negociaven el tema dels pagaments, que hem solucionat, el sistema ..., cosa que no es va ni tan sols pensar a la Llei de finançament de consells, però diu, i acab amb aquesta frase que jo crec que ho diu tot: "Afirmo que la sortida de la crisi no arribarà fins l'últim trimestre de l'any 2010." Doncs no va ser així, no va ser així.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, la gestió, la forma de gestionar i la forma de gastar els doblers i els recursos òbviamment no és la mateixa.

Continuu parlant de territori, el pacte va protegir amb la Llei 4/2008, una sèrie de zones que ja tenien dotació de serveis i això, com molt bé sap el conseller, pot implicar que tots els ciutadans haguem de pagar 700 milions d'euros, 700 milions d'euros que es podrien dedicar a altres coses, perquè això simplement es diu inseguretat jurídica.

El Partit Popular no ha desprotegit res del que el pacte va protegir, a més a més fins i tot compleix sentències, i va acomplir una sentència, la de Ses Covetes, que el pacte també, a nivell municipal, a Campos, va tenir amagada per tal que ningú no ho sapigués, una sentència on governaven vostès, precisament.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sí, sí, la va tenir amagada, la va tenir amagada.

(Continuen els aplaudiments i la remor de veus)

Per tant, aquesta llei, aquesta llei...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, silenci. Sr. Alorda, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No, no surtin, no surtin, no surtin amb això; qui ha demolit Ses Covetes? Qui ha acatat la sentència? Qui no l'havia amagada a un calaix?...

(Més remor de veus i més aplaudiments)

No, amb això, amb això, amb això no ens donaran lliçons...

(Més remor de veus)

... amb això ni amb res, a malbaratar sí, tal vegada a malbaratar sí que ens donaran lliçons, amb això no ens donaran lliçons, no, amb això no.

Miri, Balears és l'única comunitat autònoma que no té llei del sòl i ara tindrà, a la fi, una regulació específica, evitarà les interpretacions, eliminarà molta normativa farragosa i sobretot permetrà ...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... permetrà, permetrà, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, silenci. Sr. Alorda, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... permetrà complir la disciplina, fer una gestió més fàcil als veïnats, sobretot per a les petites obres. I no es tracta ni d'urbanitzar ni de consumir més territori, sinó simplement regular el que s'ha fet malament durant tots aquests anys i evitar que es repeteixi, perquè mirar cap a una altra banda no arregla res. Posar-se davant i donar una solució és el que fa un govern responsable, aquesta és la diferència.

(Alguns aplaudiments)

Quant a la legalització d'urbanitzacions il·legals, es tracta d'assentaments il·legals que formen una trama urbana, que es troben molt edificats i on, per si no ho saben, viuen moltes persones, centenars de persones. Tenen l'aparença, les característiques d'una urbanització, però no, no ho són, no són legals, i per ser-ho han d'incorporar aquesta legalitat a través dels seus plans urbanístics i el propietari, òbviament, ha de pagar les càrregues municipals i les infraccions que òbviament li pertoquin.

En aquest sentit, aquest avantprojecte de la llei del sòl preveu que es podran regularitzar tots els nuclis urbans que ja tenen els carrers, alguns serveis bàsics i trama urbana consolidada, perquè ho torn repetir, hem de donar solució a qualque cosa que existeix, que no es pot esborrar, que hem d'arreglar i que vostès, quan governaren, en dues ocasions, no varen fer res.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I pel que fa referència a la legalització d'habitatges en sòl rústic, es tracta d'edificis fets il·legalment, en què ja no es pot fer res perquè ha prescrit la possibilitat de sancionar o d'ordenar la demolició, és a dir que hi són, però és que són així, les sentències diuen que han prescrit, doncs prescriu, no hi podem fer res.

(Remor de veus)

Són edificis que de fet serien edificis ja amnistiats i que es troben en una situació al·legal i no es poden demolar, no es poden demolar. Per tant, el Govern donarà tres anys als propietaris per tal que, una vegada que passin per tot el tràmit oportú, urbanístic, de planejament de cada un dels consells, hauran de pagar una sanció en funció de les obres realitzades, un 15% el primer any, un 20% el segon any o un 25 el tercer any.

I també els vull dir que el Partit Popular ha presentat una esmena per incloure també aquells habitatges que s'han construït a partir d'una llicència i que feia un magatzem agrícola o una caseta, les famoses *casetas de aperos*.

(Remor de veus)

I no hi ha més ni major amnistia que mirar, torn a repetir, cap a una altra banda, per no afrontar la situació, i això és el que varen fer vostès durant vuit anys, criticar molt la gestió però no prendre ni una sola decisió.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

S'ha comentat també la llei de símbols, la llei de símbols; la veritat és que, francament, els ho dic francament, no acab d'entendre el problema, no entenc el problema que vostès tenen amb aquesta llei.

(Remor de veus)

Miri, perquè l'objectiu no és que es faci ideologia en els espais públics, jo entendria que vostès es queixassin si el que es pretengués fos que el Partit Popular posàs símbols del Partit Popular a les façanes dels edificis públics, ...

(Remor de veus)

... però que vostès es queixin simplement, simplement...

(Continua la remor de veus)

... que vostès es queixin, que vostès es queixin,...

No, això a nosaltres (...), altres coses.

Però mirin, que vostès es queixin simplement perquè vulguem complir la normativa, perquè no es faci ideologia, que no es faci política als edificis públics, de ver que no ho entenc.

Mirin, i vostès diuen que no és constitucional.

(Remor de veus)

No, no, ho diuen vostès...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No, vostès saben precisament què ha fet aquest govern per complir amb els criteris del Consell Consultiu. Mirin, torn repetir, el que han de fer és el de sempre, el que no els agrada als jutjats, el que no els agrada als tribunals, el que no m'agrada deu ser il·legal i com que ho fa el Partit Popular és el pitjor de tot. Això és el que passa.

(Aplaudiments)

Però supòs que serà tan constitucional com quan vostès varen anar a la porta del Tribunal Constitucional a fer-se la foto, per dir que quan nosaltres complíem la Constitució perquè el que fèiem eliminar el criteri de requisit del català per ser un mèrit i vostès i 50 senadors varen anar a la porta del Tribunal Constitucional, per dir que complir la Constitució era inconstitucional, ni va ser admès a tràmit. Poden anar una altra vegada a fer-se la foto al Tribunal Constitucional!

(Aplaudiments)

I qüestionen també la gestió de la ràdio i la televisió públiques, on precisament hi ha tres models per gestionar una ràdio i televisió, hi ha el model indirecte, el model de la gestió públicoprivada o el model de la gestió directa. Nosaltres hem optat pel model de la gestió directa perquè creim que és el model que més s'ajusta i que garanteix la sostenibilitat no només de la ràdio i televisió, sinó també de les productores amb les quals també hem pactat, hem acordat, amb un acord absolutament consensuat la Llei audiovisual. I mirin, el compromís és mantenir, mantenir i fer sostenible la ràdio i televisió autonòmiques, fer sostenible una cosa que vostès no

feren sostenible. Any 2011, dels 46,4 milions pressupostats per gestionar la televisió pública, varen gastar 61 milions d'euros, 61 milions d'euros, i després fins i tot varen arribar a més de 90 milions d'euros.

Clar, si gestionam així...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...no fa falta mirar el model de gestió, no és necessari mirar el model de gestió, simplement tiram els doblers i que vinguin els altres i que paguin. Idò mirin, senyors de l'oposició, gestionam amb menys d'una tercera part de tot el que vostès varen gastar, amb menys d'una tercera part, amb menys d'una tercera part.

(Remor de veus)

I precisament tenim els índexs d'audiència més elevats que mai no ha tengut aquesta ràdio i televisió autonòmica, mai no havia tengut una ràdio i televisió autonòmica més audiència, per molt que remenin vostès, per molt que remenin, mai no havia tengut i mai no havien gastat tant vostès i nosaltres gestionar amb tan poc.

(Alguns aplaudiments)

Una audiència de 853.000 persones a Balears que han vist en algun moment l'emissió de la cadena. I és la quarta televisió més vista, la quarta cadena més vista de totes les que hi ha possibles per veure, de les 30 que hi ha a l'àmbit audiovisual. Jo crec que les coses són com són, és la realitat. Són xifres, torn repetir, totes les xifres que jo estic emprant són les xifres publicades, contrastables, no manipulades i reals, per molt que moguin vostès el capet.

I finalment també vull parlar de la privatització d'AENA. Sempre hem estat clars en aquest sentit i crec que amb algú hem estat clars, en concret amb el Grup MÉS. Amb el PSOE és difícil, perquè un dia va cap una banda, un altre dia cap una altra i no sabem realment què diuen...

(Alguns aplaudiments)

..., però amb el Grup MÉS sí que ho tenim clar, coincidim amb això, amb el PSOE és complicat, torn repetir, un dia cap una banda, un altre cap una altra i és difícil. Però tenim clar, tenim clar que AENA ha de tenir una cogestió, una cogestió donant entrada als representants de les diferents institucions públiques i també donant entrada als representants empresarials, que són els que coneixen la realitat per tal de fomentar, impulsar, incrementar l'activitat aeroportuària en els nostres tres aeroports i sempre defensarem aquest model, cap altre no en defensarem. Per tant, estic content que en això estiguem d'acord.

I amb les taxes aeroportuàries, per primera vegada a la història, s'ha aconseguit en el marc de les taxes aeroportuàries que estiguin incloses les bonificacions -torn repetir- per als denominats mesos vall, les bonificacions de les noves rutes i les bonificacions per als passatgers amb connexió. Això significa en els pressuposts generals bonificacions per als passatgers amb connexió un 20%, 20% de bonificacions en rutes en temporada baixa i 50% i 25% en funció de l'any, bonificació de noves rutes.

El pressupost general de l'Estat també augmenta en un 11,8% la partida destinada a la bonificació del descompte de resident tant per al transport aeri com per al transport marítim. També el sistema segueix plenament consolidat en benefici dels ciutadans de les Illes i és la feina que està fent aquest govern.

Senyores i senyors diputats -torn repetir-, he parlat en tot moment de dades reals, com avui matí, contrastables, que són a la seva disposició, que si no les troben publicades nosaltres els podem facilitar on s'han publicat, el mitjà, l'entitat, el ministeri, on estan publicades perquè són públiques, no són manipulables, simplement estan posades damunt la taula perquè vostès coneguin la realitat, una realitat -torn repetir- que curiosament quan les coses amb dades reals anaven malament, vostès deien que anaven bé, curiosament. I quan ara nosaltres deim que estan canviant, però no perquè ens ho inventem, sinó perquè són dades publicades, absolutament contrastables, reals, ara que, i no ho diu aquest govern ni aquesta bancada del Partit Popular, ho diuen les entitats, el ministeri, els mitjans de comunicació, quan les coses reals milloren, vostès diuen que anam pitjor.

Mirin, per molt que vostès insisteixin, la realitat és la que és i repetir mils i mils de vegades una mentida, mai no es transforma ni en una mil·lèsima part d'una veritat. Sí que els vull dir que crida l'atenció la facilitat que tenen vostès, com sempre, no m'ha sorprès, que acudeixin als temes personals, és el normal quan no hi ha discurs, quan no hi ha arguments, quan no hi ha idees, atacar el president.

(Aplaudiments)

Jo crec que això deu ser de les coses que no han sorprès ningú. Des del principi de legislatura, des del minut 1 no hi ha idees, no a tot i atacar la imatge del president. Torn repetir, no és res que ens sorprengui. La seva estratègia no ha canviat en res en aquests dos anys i mig. En qualsevol dels casos, senyores i senyors diputats, aquest govern continuarà fent feina, assumint els seus compromisos, assumint els seus reptes, assumint el seu programa electoral, mirant sempre endavant i no evitant cap tipus de problema per molt difícil que sembli. Com va dir Juníper Serra i també ha comentat la portaveu del Partit Popular: sempre endavant. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Francina Armengol, per un temps de deu minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÀS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, l'he escoltat tres hores llargues i avorrides avui en el Parlament de les Illes Balears, ...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... ha dit una sola idea de futur, una sola? Ha fet una sola proposta de com sortir-ne?

(Petita cridòria)

Ha parlat de qualque projecte que pugui il·lusionar la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma?

(Petita cridòria)

Ha proposat res, Sr. President? Per no fer, no ha estat capaç ni de contestar el que li havíem plantejat des de l'oposició. Clar, com que la rèplica la du escrita amb ordinador, Sr. President, després improvisar és molt complicat per a aquelles persones que no tenen ni idea del que passa a les Illes Balears, improvisar una resposta a vostè se li fa impossible.

(Remor de veus)

Sr. President, du el retrovisor posat, fa dos anys i mig que és president d'aquesta comunitat autònoma, dos anys i mig! Ja està bé de parlar del passat, a vostè li encanta la legislatura anterior i per què no ens parla, de la de Matas? I per què no ens explica que fan els membres del Partit Popular a la presó? I per què no ens explica aquella època fantàstica on una carretera, una autopista d'Eivissa que havia de costar 8,5 milions en pagam 540? I la que té al darrera n'és responsable! Ja està bé, president, ja està bé!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però jo no perdre el temps amb el passat, a mi m'interessa el present i el futur de la nostra comunitat autònoma, sobre la qual jo he parlat avui matí i avui capvespre, sobre la que jo he fet propostes, sobre la que he dibuixat una realitat que a vostè no li interessa, però és la realitat social d'aquesta comunitat autònoma, desgraciadament, Sr. President, 106.000 persones a l'atur a les Illes Balears que no mereixen ni una frase per part del primer responsable d'aquesta comunitat autònoma. Això és vostè, avui s'ha dibuixat, s'ha retratat, Sr. President, del que és i del que significa per a aquestes Illes Balears.

El seu govern -li ho repetesc- ha duit a aquesta comunitat autònoma, per les seves decisions polítiques, més precarietat, més desigualtat, més mentides com mai no havíem viscut en aquesta comunitat autònoma i autoritarisme com mai no s'havia viscut en aquesta comunitat autònoma...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La realitat social, 106.000 aturats. Miri, Sr. President, li ho he explicat, hi ha molts, desgraciadament moltíssims de ciutadans que desgraciadament no tenen feina i els que la tenen, la tenen en pitjors condicions, i d'això vostè no en parla. Per què no ens explica què fa perquè no augmenti la contractació a temps parcial com està succeint a les Illes Balears? S'ha adonat que els contractes indefinits han baixat un 8,9% i els contractes temporals creixen un 18,13%? Sr. President, se n'ha adonat que 4 de cada 10 contractes són a temps parcial i no a temps complet? Se n'ha adonat que 1 de cada 2 contractes ja només tenen una durada de 3 mesos i a l'estiu tots eren, quasi 2 de cada 10, menors de 7 dies? Se n'ha adonat, Sr. President, que la gent que només cotitza aquest temps no té dret a prestacions els mesos d'hivern? Se n'ha adonat que aquest hivern serà duríssim perquè molta gent no tindrà cap prestació econòmica i vostè no té pressupostada cap ajuda per a aquests ciutadans i ciutadanes? Se n'adona d'aquesta realitat? Li interessin aquests problemes de la ciutadania de les Illes Balears?

I el seu gran absent, Sr. President, els joves d'aquesta comunitat autònoma. Se n'adona que fugen de casa nostra perquè aquí no tenen futur, perquè no tenen present ni tenen futur? Se n'adona que els que volen estudiar, n'hi molts d'aquests que, perquè vostès els ha apujat les taxes universitàries, no poden fer-ho? Sap vostè que hi ha famílies que tenen dos fills i han d'elegir quin dels dos pot estudiar? Vostè creu que això és lògic en el segle XXI? Se n'ha adonat, Sr. President, que des que vostè governa, en un any, en un any 4.000 joves han perdut la seva feina? Vostè això no ho troba preocupant? Jo d'això en faria una reflexió i faria qualque proposta.

Sr. President, les seves propostes de reactivació econòmica eren, avui no n'ha parlat gaire, però els famosos..., les declaracions d'interès autonòmic, aquells projectes que ens havien de dur feina a balquena a les Illes Balears. Bé, en va donar un a Magaluf. Què ha proposat ara després de dos anys, l'empresa? Han proposat als treballadors passar a fer feina de 9 a 6 mesos, al final se'n pacten 7, però anam a la reducció de temporada. Què significa això? Que dels 24 mesos només en fan feina 12, cobren 4 mesos d'atur i 8 mesos sense cap prestació. Aquesta és la recuperació econòmica del Sr. Bauzá, aquesta és la recuperació econòmica del Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

Sr. President, passem al que ha fet vostè, que és el que interessa als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma i el que preveu fer. Hem parlat de la situació econòmica real, ni suport als aturats, ni suport a què trobin feina, ni suport al petit comerciant, ni suport a la indústria, ni suport al teixit econòmic de les Illes Balears, o sigui, no tenim recuperació econòmica. I en drets socials què ens ha fet, Sr. President?

Parlem d'educació, que vostè s'ha estès..., a la fi ha parlat de les manifestacions, però no ha parlat del que és greu, vostè ha destrossat l'educació pública de les Illes Balears. Qui ha fet les retallades? Qui ha eliminat 1.000 professors? Qui ha eliminat els programes de suport? Qui ha llevat els programes dels nins que tenen necessitats especials? Miri, mentre hi hagi una mare com aquesta, que avui surt a un mitjà de comunicació d'Eivissa, que diu que el seu fill no ha pogut començar l'escola encara ara, Sr. President, ho miri, que això li interessa més que el que li pugui dir el Sr. Gómez...

(Remor de veus)

... això li interessa, el que diu aquesta mare, que el seu fill no ha pogut començar l'escola ara, el mes de novembre perquè té necessitats especials i vostès no li han posat l'AT que necessita a l'escola. Aquesta és la realitat de l'educació pública de les Illes Balears gràcies a la seva nefasta gestió, la seva i de la seva consellera.

I ja està bé de mentir, Sr. President de les Illes Balears, el fracàs escolar a les Illes Balears, que és un problema greu, nosaltres quan vàrem governar estava al 42,1%, l'època fantàstica època del Sr. Matas i del Partit Popular, el vàrem deixar en un 35,7%. Per tant, la legislatura que més ha disminuït el fracàs escolar és quan ha governat aquest grup parlamentari i el pacte de progrés a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I la seva obsessió de la imposició del TIL, després parla de llibertat, bé, parlem de què és llibertat; llibertat és elegir, no és veritat? Quin model hi havia a les Illes Balears? Immersió lingüística, Sr. President, estudiï-s'ho, no n'hi ha haguda mai! No hi ha cap normativa a les Illes Balears...

(Remor de veus)

... no hi ha cap normativa, treguin-me-la!

(Remor de veus)

No hi ha cap normativa a les Illes Balears d'immersió lingüística, hi havia un decret de mínims aprovat en una legislatura del Partit Popular i a partir d'aquí, llibertat, llibertat a cada centre per decidir com feien el seu projecte lingüístic, llibertat als pares i mares, als docents, a l'administració i al consell escolar.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

La llibertat que vostès han llevat als ciutadans d'aquesta terra, perquè imposar un decret llei contra tota la comunitat educativa, és llevar la llibertat als pares, a les mares, als docents, als alumnes i a tota la comunitat educativa.

(Alguns aplaudiments)

I a vostè li pot semblar que 100.000 ciutadans al carrer no són res, a mi em sembla que dóna esperança a aquesta ciutadania. Ho tornaré dir avui, jo me'n sent orgullosa, de gent que ha sortit al carrer, ha perdut el seu sou, però ha defensat l'educació pública de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Sanitat. La seva proposta és: no farem res aquesta legislatura. Ho han entès bé senyors diputats? No farem cap escola nova, no farem cap nou centre de salut, no farem cap plaça de residència, no farem res perquè som uns inútils. Aquesta és la realitat, Sr. President, no n'hi ha d'altra. Aquesta és la realitat.

Sanitat. La llista d'espera, Sr. President, ha pujat de 51 a 108 dies d'espera per a una intervenció quirúrgica a les Illes Balears, això és el que hi ha, això és el que hi ha. Però és que, a més, tothom ho sap, hi ha 100.000 persones en llista d'espera a la sanitat pública, tothom sap que està esperant molt més del que havia esperat mai en aquesta comunitat autònoma per poder ser atès.

La radioteràpia, Sr. President, no faci demagògia, vostè aquí quantes vegades ha votat en contra de la radioteràpia a Eivissa? Ja està bé! Ja està bé! Sí, Sr. President! Sí, Sr. President!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I el que no li consentiré, el que no li consentirà el meu grup després d'haver fet el que vostès han fet a la sanitat pública, és que vengui aquí a fer demagògia amb la mort d'una persona. Jo no havia sentit res tan vergonyós en la meua vida, tan ...

(Remor de veus i petita cridòria)

... no havia sentit res tan vergonyós en la meua vida com el que he vist avui capvespre. Desgraciadament Alpha Pam no hi és per poder explicar la por que tenia al cos perquè li demanaven els papers que no podia tenir, la por que tenia en el cos perquè no podia pagar el que vostès li demanaven per l'atenció sanitària, la por que tenia en el cos perquè estan perseguint els immigrants il·legals a les Illes Balears!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La por que té al cos una persona a qui no garanteixen el dret a la salut pública...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci!

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, és una vergonya el que ha fet avui capvespre. I s'ha oblidat de dir el més important, a Alpha Pam el varen atendre els metges de Can Picafort perquè varen fer objecció a la seva llei del Partit Popular! Ja està bé!

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Ja està bé! Com que em queda molt poc temps, perquè jo només tenc deu minuts i vostè tres hores per a no dir res, Sr. President, vegem com han gestionat el pressupost públic.

(Remor de veus)

Vostè que ha parlat aquí de què són tan bons gestors, bé, idò, el que tindrà el deute més alt de les Illes Balears, l'històric, serà vostè, Sr. President, l'hi vàrem deixar en 4.560 milions d'euros; no som jo que ho dic, no som jo que ho dic, eh? *Plan económico financiero* fet pel seu govern, eh? La previsió de deute pel seu govern feta i presentada a Madrid per a l'any 2014 és un deute de 7.000 milions a les Illes Balears, 7.000, Sr. President.

(Remor de veus)

7.000. Per fer què? Per no fer cap escola, per no fer cap centre de salut, per no fer cap plaça residencial.

(Més remor de veus)

Saben què passa? Saben què passa? No, no, tampoc no paguen, tampoc no paguen. Tampoc no paguen. Saben què passa?, que han constrenyit l'economia i no hi ha ingressos. Això és el que passa, senyors del Partit Popular, això és el que passa, que han constrenyit tant l'economia que ningú no pot consumir res perquè ho han destrossat tot. Aquesta és la realitat.

No puc parlar del pagament a proveïdors perquè no tenc temps...

(Alguns aplaudiments)

...però tot això que tenim en aquesta comunitat autònoma per decisions polítiques seves, Sr. President de les Illes Balears, és culpa del fet que hem tengut un president que efectivament s'ha preocupat molt d'ell mateix, de protegir-se ell, de (...) els seus propis negocis, de protegir-se. Vostè està molt protegit, sí, Sr. President, ha utilitzat tots els mitjans públics per poder-ho fer, però s'ha oblidat de defensar les Illes Balears, i vivim dos anys i mig que vostè ha deixat de defensar els interessos d'aquesta terra, i vostè ens ha posat a la cua d'Espanya, i vostè no ha defensat les inversions estatutàries.

Miri, Sr. President, aquí hi ha el document que diu clarament l'acord de la passada legislatura dels 2.800 milions d'euros que havien d'arribar durant els set anys que marca l'Estatut d'Autonomia, firmat pel secretari d'Estat d'Hisenda, amb data claríssima de setembre del 2007; 2.800 milions d'euros, Sr. Marí, que ha de defensar, ha de defensar!

(Alguns aplaudiments)

No podem perdre aquesta quantitat econòmica a les Illes Balears, i des que vostès governen la realitat és traumàtica, des que vostès governen no han aconseguit..., ja no que hagin sabut negociar, que no en saben, no han aconseguit presentar un sol projecte, perquè com ha quedat clar no tenen una sola idea, per tant no saben fer un sol projecte per demanar les inversions de l'Estat a les Illes Balears, perquè la seva resposta diu claríssim: "El Govern no té constància que s'hagin presentat propostes de convenis a Madrid". Si són vostès que no els han presentat, per tant no els podem cobrar perquè no fan la feina.

I a més que no cobram les inversions estatutàries, a més d'això, ara em diuen que l'excusa és perquè el que va arribar el pacte ho va gastar en despesa corrent. Ja li ho vaig dir l'altre dia al Sr. Marí; miri, la Sra. Salom -li explic el cas com ha d'anar-, el consell desvia 10 milions d'obres i carreteres del ministeri de Madrid per pagar despesa corrent; jo no la critic, però això vol dir que no renuncia als doblers de Madrid. Per tant jo li deman, Sr. President, que no renunciï a les inversions estatutàries. Negocii-les políticament, i si no pot dugui-ho al tribunal perquè ho guanyarem, perquè és en defensa dels interessos de la ciutadania de les Illes Balears, perquè així ho marca l'Estatut d'Autonomia i així ho marca la nostra norma orgànica. Per tant, per favor, president, defensi els interessos de les Illes Balears; igual que li deman la defensa de les inversions estatutàries li deman, Sr. President, que no consenti aquests pressuposts generals de l'Estat del 2014.

Em torna a dir vostè que tenim 74 milions. Bé, vostè m'ha mostrat gràfiques, diverses. Bé, governs del Partit Socialista...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'anar acabant.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

...governos... Acab, Sra. Presidenta. Governos del Partit Popular, el que arribava a les Illes Balears, el que arriba des que hi ha els senyors Rajoy i Bauzá, que és nefast per a les Illes Balears, nefast per a les Illes Balears.

(Remor de veus)

Els 74 milions d'euros no hi són. Distingeixi entre els desitjos i les realitats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'any passat ens va dir que tendríem 90 milions. Cada any em conta el mateix; fa un any, d'això, eh? Ara acabam el 2013, ara resultat que els 90 milions són als pressuposts del 2014 i quan els hàgim negociat els cobrarem. Amb allò dels 74 milions, exactament igual, Sr. President. Hem perdut un any, i la nostra terra dos anys i mig amb la seva presidència del govern.

Acab, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, les seves decisions han estat dramàtiques per a les Illes Balears, dramàtiques. No ha complit amb les expectatives, no ha estat el president que havia de negociar i havia d'arreglar la crisi econòmica i havia d'aconseguir doblers des de Madrid. Vostè és un president aïllat del món, de la realitat, de la societat. Vostè no parla amb ningú, vostè no ha parlat amb la comunitat educativa, vostè no ha parlat amb els metges, vostè no parla amb la gent del carrer. Vostè va tot el dia de viatges per fora; dimarts o dimecres ja se'n torna anar a Brussel·les, no és vera?, això és el que li agrada, viatjar a costa dels doblers públics. Mai no havíem tengut un president...

(Remor de veus)

Mai no havíem tengut..., escoltin bé...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, acab, Sra. Presidenta. Perdoni'm, però és que el president ha parlat molt... Mai no havíem tengut...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Mai no havíem tengut un president a les Illes Balears que viatjàs tant i que aconseguís tan poc per a aquesta comunitat autònoma; i li afegesc que mai no havíem tengut un president tan prepotent, tan autoritari, tan poc proper a la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma, que no es mereix això.

Acab, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi ja.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab, Sra. Presidenta. Miri, jo li he fet propostes de futur per a aquesta comunitat autònoma, durant dos anys i mig li hem anat fent propostes. Avui li he tornat fer tota una sèrie de propostes. M'agradaria, Sr. President, que em contestàs a les propostes que li he fet com a Grup Parlamentari Socialista. Què li pareix que blindem els drets socials d'aquesta comunitat autònoma? Què li pareix que apostem per la recerca, el desenvolupament i la innovació, que des que vostè governa han caigut en aquesta comunitat autònoma? Què li pareix que intentem millorar el finançament de les Illes Balears? Contesti'm perquè crec que és molt important.

I acab, ara sí. Sr. President, no sigui un covard, no pugi ara a aquesta tribuna i em tregui temes que jo ja no podré contestar, i sobretot, president, dediqui's...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, acabi.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

...dediqui's...

LA SRA. PRESIDENTA:

Però ja.

(Remor de veus i petita cridòria)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, és la darrera frase. Dediqui's a parlar dels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma i de les seves problemàtiques. Ara que, després d'haver-lo vist l'altre dissabte a La Sexta dient les mentides que va dir, qualsevol cosa m'esper de vostè.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. SALOM I COLL:

Sra. Presidenta, volia demanar la paraula per al·lusions.

(Remor de veus)

La Sra. Armengol ha dit: "Na Maria Salom ha dit...", i el que ha dit és fals, i ho volia desmentir per al·lusions.

(Petita cridòria)

Ha dit el meu nom i el meu llinatge.

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, silenci, per favor! Silenci, silenci. Senyors diputats, silenci. Senyors diputats, silenci perquè no sent res.

No puc decidir perquè no hi sent. Per favor, tinguin una mica de silenci, és que no sé què em demanen.

Un segon, per favor. Sra. Salom...

LA SRA. SALOM I COLL:

Article 71, article 71. La Sra. Armengol des de la tribuna ha dit: "Na Maria Salom ha desviat 10 milions d'euros del consell insular cap a..."

(Petita cridòria)

Resulta que no és vera i jo em vull explicar, i a posta demana la paraula per al·lusions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Em demana al·lusions...

(Remor de veus)

Perdonin. Jo no hi era. Què és exactament el que li ha dit?

LA SRA. SALOM I COLL:

La Sra. Armengol ha dit, ha tret un titular de premsa on deia: "La Sra. Salom ha desviat 10 milions d'euros de carreteres cap a despesa corrent", i això és fals. Jo des que som presidenta del Consell Insular de Mallorca...

LA SRA. PRESIDENTA:

Li don la paraula. Digui.

(Remor de veus)

LA SRA. SALOM I COLL:

...tots els doblers que han arribat per a carreteres s'han gastat en carreteres, i això va a missa, Sra. Presidenta.

(Continua la remor de veus i alguns aplaudiments)

(Petita cridòria)

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Presidenta, en aplicació de l'article 76.1, per al·lusions del president.

(Cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs... Sr. Thomàs...

EL SR. THOMÀS I MULET:

El Sr. President ha mencionat aquesta persona literalment...

LA SRA. PRESIDENTA:

Una cosa és la intervenció... Sr. Thomàs, Sr. Thomàs, una cosa és una lectura d'una notícia, que és el que jo he sentit, una lectura de diari, que aquí es fa cada dia...

(Continua la remor de veus)

...i l'altra és una inexactitud, una inexactitud.

No té la paraula. No té la paraula.

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

No té la paraula.

(*Remor de veus i aldarull*)

No té la paraula. No té la paraula.

Sr. Thomàs, no té la paraula.

Senyor..., no té la paraula perquè no li toquen al·lusions. Són inexactituds. Ha llegit un retall de diari, Sr. Thomàs, i passa cada dos per tres en aquesta cambra. No és el mateix que una inexactitud. Sr. Thomàs, hem de continuar el debat. Gràcies.

Torn ara, torn ara de rèplica del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló per un temps de deu minuts.

(*Continua la remor de veus*)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, es veu que viatja molt, perquè, producte del *jet lag* permanent en què viu, ha parlat molt de l'anterior govern i poc o res del present i del futur.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

I es veu que no escolta, Sr. Bauzá, es veu que no escolta, perquè al llarg de la meua intervenció he fet molta referència a la seva intervenció d'avui matí, però tenia la rèplica escrita i havia de dir que nosaltres dúiem la nostra intervenció escrita.

No ens escolta com no escolta els ciutadans i les ciutadanes, i això és més delicat. 100.000 persones varen sortir al carrer; vostè ha dit com a mínim avui que és respectable, ja hem millorat un poquet, però que no canviaran el programa del Govern per aquestes 100.000 persones. No, no el canviaran; no canviaran la universitat, l'Assemblea de docents, els pares i les mares, tothom. No, no el canviaran. Però el seu programa deia moltes coses, parlava de consens, parlava que els canvis s'havien de consensuar perquè no hi hagués problemes amb l'alternança política. On és aquesta part del seu programa?

Diu que la societat va triar, que el 2011 va triar. Però és que llavors ha continuat triant, la societat. Quan va sortir el seu decret de lliure elecció de llengua va triar, i va triar ensenyament en la llengua pròpia de les Illes Balears en un 90%, Sr. Bauzá; els pares i les mares varen triar, i la segona vegada, novament a través dels consells escolars, varen tornar a triar, perquè varen acceptar tots els projectes lingüístics del seu primer TIL, molts a través de l'article 20, varen tornar a triar. Però és igual, aquestes dues vegades que han triat no val, el que importa és el que diu el Sr. José Ramón Bauzá.

I diu que hi havia una vaga per motius polítics. Sí, motius polítics contra la seva política, contra la seva política, Sr. Bauzá, una política que ens ha duit a tenir 1.000 professors manco; destinam a personal d'educació 61 milions manco que el 2010, 61 milions de reducció de personal, Sr. Bauzá. Una política que ha fet que hagi baixat el pressupost d'educació de 861 milions que es varen gastar el 2010 a 741 el 2014. Una política que ha fet que no hi hagi ajudes per a menjador. Una política que ha fet

que no hi hagi cobertes les necessitats educatives especials de les escoles, Sr. Bauzá.

Això sí, vostès ens diuen que estan molt preocupats pels alumnes; durant la vaga a la Sra. Camps la vàrem sentir no sé quantes vegades que no podien perdre els alumnes classes per mor de les vagues. Idò substitueixin els professors que estan de baixa, si els alumnes no poden perdre classes; no ho fan, però, perquè les seves polítiques de retallades ho impedeixen.

Ha dit que hi ha ajudes per a emancipació dels joves? Miri, és que justament aquests dies ha sortit en els diaris que només tres de cada deu joves es poden emancipar, Sr. Bauzá, només tres de cada deu joves es poden emancipar, Sr. Bauzá. Per cert, ja que li agrada dir dades, les dades que vostè ha dit, *Consejo de la Juventud de España: en los últimos seis meses* -estam parlant de 2013, Sr. Bauzá- *en los últimos seis meses la tasa de emancipación de las personas de menos de 30 años en Illes Balears ha experimentado un retroceso*, dades oficials, Sr. Bauzá.

Parlant de dades oficials, la Sra. Consellera d'Afers Socials, que s'ha posat tan nerviosa, dades oficials que he donat jo sobre les persones que tenen dependència ateses en dependència: març de 2011, 10.502; octubre de 2013, 10.471. No cobreixen ni les baixes, dades oficials del Ministeri de Serveis Socials, Sr. Bauzá. O el que es destinava a dependència el 2010, dades oficials de la web de la CAIB: 40,3 milions, 40,3 milions. Bé, ha dit que no es va fer res, que no es va fer res durant el pacte de progrés; 620 places en persones majors, 600 places per a discapacitats. La realitat és que el seu pressupost de benestar social ha passat que es gastaven 150 milions el 2010 a 144..., a 135 milions per a l'any que ve, el seu pressupost.

Salut. Bé, allò cert és que els concerts sanitaris amb entitats privades pugen. Baixa, en canvi, el capítol 1 de personal. Tenen 128 llits tancats de mitjana anual als hospitals públics. I ja si que..., jo la veritat és que allò del Sr. Alpha Pam... Em sap molt de greu haver de parlar del Sr. Alpha Pam perquè no és aquí.

(*Remor de veus*)

S'imagina que algú proper seu morís de tuberculosi a Mallorca? S'ho imagina? Segur que mouria cel i terra, segur. Jo almanco ho faria, Sr. Bauzá, jo ho faria. Deixi la família del Sr. Alpha Pam tranquil·la, deixi la família tranquil·la...

(*Més remor de veus*)

...una família que no coneix el nostre sistema sanitari. Miri, Sr. Bauzá, els Metges del Món li varen denunciar aquesta situació, el varen advertir. Amnistia Internacional li ha entregat 61.168 firmes exigint atenció mèdica per als immigrants. No som nosaltres que li ho estam dient, li ho està dient Amnistia Internacional, li ho està dient Metges del Món, Sr. Bauzá. Ah, i per cert avui ja ha rectificat, ja se n'ha adonat que era un escrit del fiscal, perquè l'altre dia ens parlava que aquí hi havia una sentència amb el Sr. Alpha Pam. Sí, li ho vaig escoltar, una sentència. No, la justícia no ha dictaminat res, no ha dictaminat res; ha fet el fiscal una proposta d'arxiu, per cert, de la denúncia que havien posat les ONG, una denúncia que vostès diuen que està polititzada, perquè la denúncia que ha posat el Grup MÉS continua als jutjats, eh?, hi continua.

Miri, Sr. Bauzá, ha parlat de diàleg amb el sector del comerç. Però com pot dir que estan dialogant amb el sector de comerç si ells tot el dia estan dient que estan..., en aquests moments el comerç s'està morint gràcies a totes les seves actuacions?, les actuacions prèvies del Sr. Aguiló i les que ara continua fent el seu govern. Una pregunta: què farà amb la petició de zona turística de gran afluència de Marratxí? Contestin, què faran?, perquè aquesta pot ser la punyalada definitiva al teixit comercial de petit i mitjà comerç de Palma, la punyalada definitiva. Sap les conseqüències que tindrà damunt Palma de pressió si Marratxí té aquesta zona de gran afluència turística?

Finançament. Bé, ja hem vist els gestos del Govern cap a les Illes Balears amb les inversions dels pressuposts generals de l'Estat. El finançament actual qui va denunciar que no arribaríem a la mitjana anual vàrem ser nosaltres, qui ho va denunciar i, per cert, vàrem proposar la fórmula, en el Senat i en el Congrés, vàrem proposar la fórmula perquè s'igualàs a la mitjana el finançament autonòmic. Per cert, sap qui hi va votar en contra? Pot replicar, si vol, la Sra. Presidenta li donarà rèplica. Sap qui hi va votar en contra? La Sra. Maria Salom, que somriu. La Sra. Maria Salom va votar contra una esmena pactada aquí a Balears amb el Cercle Econòmic i Financer...

(Remor de veus)

...per igualar-nos a la mitjana. El Partit Popular hi va votar en contra, el Partit Popular de les Illes Balears.

Miri, som els darrers en fons de la Unió Europea, som els darrers en inversions dels pressuposts generals de l'Estat, som els darrers en finançament autonòmic. Si tenguéssim un pressupost com el d'Extremadura, amb un finançament com el d'Extremadura, disposaríem de 1.200 milions més per a educació, per a salut i per a serveis socials, de 1.200 milions més! És a Madrid, governi qui governi, que ho consenten; ja li ho he dit avui matí, Rajoy, Zapatero, és igual, és igual, Aznar, qui hagi estat.

(Remor de veus)

Per cert, nosaltres no ens conformam a arribar a la mitjana, eh?, no ens conformam. Després de 30 anys d'espoli fiscal no ens conformam. La mitjana simplement seria arribar a una justícia mínima, però no compensaria tot el dèficit històric que tenim durant anys.

Parlant de deute, m'ha retret aquesta paraula meua de la conselleria del deute. Bé, idò sí, efectivament, per pagar el deute, de moltes coses; recordi: metro, Palma Arena, Palau de Congressos, IB3 d'en Matas... Recordi-ho. Però és que, del deute, vostès també en poden parlar; en poden parlar en el País Valencià; en poden parlar a l'Ajuntament de Lluçmajor, que avui matí he vist el batle per aquí; podem parlar del deute de l'Ajuntament de Marratxí que vostè gestionava, de la seva eficaç gestió, i que ara en aquests moments la Sindicatura de Comptes l'ha deixada ben reblanida, aquesta gestió.

Miri, vostè va prometre que només es gastaria allò que tenia. Ha continuat criticant l'excessiu endeutament del govern anterior, però allò cert és que en els tres exercicis pressupostaris que vostè ha presentat ha incrementat l'endeutament al màxim que ha pogut, 355 milions d'increment per al 2012, 188 milions d'increment per al 2013, 378 milions per al 2014; arribam ja als 6.000 milions d'endeutament. Evidentment està clar que vostè ha dit "i si no fos pel que tengués abans", "si no fos per aquell endeutament", "si no fos per..., hagués baixat els impostos". Miri, hi ha un banc del "si no fos", hi ha un banc del "si no fos". Però vostè no deia que el programa és un catecisme irrenunciable?, no ho diu? Segons per a què, segons per a què.

Per cert, tant de que braveja del tema de proveïdors, dada oficial, que tant li agraden, Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, dades del primer semestre de 2013: ens situa a la cua en pagament a proveïdors; la seva gestió, 2013, ministeri, dades oficials, ens situa a la cua en pagament a proveïdors.

Ah! Per cert, per cert, no és gràcies a vostès que s'han tomat Ses Covetes, l'esbucament de Ses Covetes no ha estat gràcies a vostès, ha estat gràcies a una lluita judicial durant vint anys que va mantenir gent del GOB i gent del PSM que varen aconseguir al final guanyar a un ajuntament del Partit Popular que es va negar contínuament i que va fer tot el possible perquè no hi hagués, perquè no es pogués esbucar Ses Covetes.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Fins el darrer dia ho va intentar l'ajuntament del Partit Popular, fins i tot gastant doblers dels ciutadans i ciutadanes. Per tant, cadascú que tengui el que tengui.

Llei de símbols, no entén el problema. Aquest símbol denuncia la violència de gènere, és una política denunciar la violència de gènere, o no és una política denunciar la violència de gènere? És un símbol polític, per a mi és un símbol polític, però ara s'haurà d'autoritzar. Si algú, tal dia com avui, vol a l'escola posar aquest símbol s'haurà d'autoritzar perquè el Partit Popular no vol que aquest símbol aparegui a la façana.

Diu, jo entendria el problema si el que volguéssim -ha dit- si el que volguéssim és posar símbols del Partit Popular. És que els he veig capaços, eh!, els veig ben capaços, els veig ben capaços.

(Remor de veus)

Mirin, diran el que voldran, però aquesta és una normativa contra la llibertat d'expressió, els ha molestat tant, tant, veure a les façanes de qualque institut o de qualque escola de les Illes Balears un símbol que representa l'estima a la nostra llengua, ni més ni pus, polític, per descomptat, tot és política, un símbol que representa l'estima a la nostra llengua, una llengua que ens uneix a tots, en teoria, perquè vostès veig que no hi estan molt d'acord. Aquesta és la realitat del que hi ha rere la Llei de símbols.

Vaig acabant. El PP fa una gestió tan directa d'IB3 que la dirigeix des del partit, primer la va dirigir el Sr. Gómez, cas únic en el món democràtic europeu i occidental, un membre del Govern dirigint directament la televisió. I llavors, el canvien i posen un exsenador del Partit Popular. I un consell de direcció íntegrament del Partit Popular, que jo li he denunciat i no m'ha contestat. M'ha parlat de tota l'herència rebuda i tota... en podem parlar de deutes d'IB3 dels temps de Matas de com es va concebre, un consell de direcció íntegrament del Partit Popular. Ni a Canal 9 passava això.

És possible, com diu el Partit Popular, que hi hagi, o que estiguem sortint de la UCI, n'hem d'estar contents si és així, hem d'estar contents de qualsevol recuperació, però el problema és que cronifiquen la societat amb precarietat, amb sous baixos, amb més pobresa, amb joventut que se n'ha d'anar, amb milers de famílies sense cap recurs econòmic.

L'altre dia hi havia un pare que em deia, tenc un fill de 28 anys que no ha pogut fer feina mai, a la seva edat jo tenia dos fills i mitja hipoteca pagada. Ha canviat la cosa, Sr. Bauzá. Vostè no s'adona.

Aquesta és la sortida que es visualitza, precarietat i pobresa, més pobresa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant. Ens diuen que sortim de la recessió, que va tot molt bé, bé, idò, ningú no se'n tem, perquè si és així, l'IVA cultural pot tornar al 4%, ja que ha acabat la recessió; si és així els mestres i els treballadors públics poden cobrar el cent per cent de les baixes, ja que estam sortint de la recessió; es poden contractar metges perquè les llistes d'espera disminueixin de bon de veres, perquè efectivament sortim del pou.

Mirin, si ens en sortim serà fruit d'aquesta terra i del treball dels illencs, serà fruit de la feina d'empresaris, de treballadors, de gent que creu en el país, no gràcies a vostès. Einstein deia: "Existeix una força motriu més poderosa que l'electricitat i l'energia atòmica, la voluntat". Idò, serà la voluntat d'aquest poble la que ens farà sortir d'aquesta crisi.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mabel Cabrer, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. He escoltat les rèpliques d'avui horabaixa i la veritat és que era tot molt previsible, eren molt previsibles les desqualificacions personals, era molt previsible el no a tot, era molt previsible la manca d'aportacions sòlides i viables, eren previsibles les xifres manipulades, les mentides, i ho vàrem viure amb el recurs de carreteres, era previsible cercar problemes a tot, fer un drama a tot, era previsible que fossin el Robin Hood dels pobres, aquells pobres als quals varen deixar sense pressupost i que varen duplicar, i era previsible la seva amnèsia.

Però hi ha una cosa, senyores i senyors diputats, que no era previsible avui per a ells, i el que no era previsible per a ells és que estiguessin davant un govern que amb dos anys i mig ha estat capaç de fer les reformes que ells no varen voler fer, que hi hagués un govern que aguantàs mentre ells empenyien els col·lectius contra el Govern i que aquest govern hagi canviat la tendència econòmica i hagi reduït durant dotze mesos consecutius la llista de l'atur. Això no era previsible.

Mirin, quan jo preparava aquest debat mirava el debat de l'any anterior i realment, realment aquell debat era difícil, en aquell debat totes les xifres macroeconòmiques eren dolentes per a les Illes Balears, estàvem en ple moment d'ajustos i reformes i ara no, la situació en aquest debat és molt diferent i gràcies a la feina d'aquest president i d'aquest govern, i per això el volem felicitar.

(Alguns aplaudiments)

I per això, han de dir que han de canviar de terç i han de dir que el Govern és autoritari, que és un il·luminat, que és fanàtic, han de dir que vivim d'esquenes a la realitat, fan un melodrama, fan un melodrama del tipus *Lo que el viento se llevó*, és que jo crec que ni Escarlata O'Hara representa com la Sra. Armengol el drama, el drama i escenifica el drama que se'm romp l'ànima, que m'indigna...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... tot aquest melodrama que no feia quan ella governava. Idò, no, senyores i senyors diputats, a aquest govern no li han deixat marge per al diàleg, qualsevol problema s'ha magnificat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... qualsevol problema s'ha usat com a arma política.

Mirin, tenim un exemple, el Pla d'ocupació de les Illes Balears. Ells varen fer un Pla d'ocupació l'any 2009, en ple procés de duplicació de l'atur, i, sap què va fer el Partit Popular en aquesta cambra? Va felicitar el Govern per presentar un pla d'ocupació. Saben què han fet amb el Pla d'ocupació que acaba de presentar el Govern? Ni se l'han mirat i ja diuen que no. Aquesta és la diferència.

(Alguns aplaudiments)

I dir mentides, dir mentides i manipular l'opinió pública, i avui ho han tornat a fer amb la mort del Sr. Alpha Pam. La mort del Sr. Alpha Pam que nosaltres hem volgut deixar clara la manipulació política, el que varen armar i el que varen enganyar als ciutadans de les Illes Balears. I jo vull llegir el que diu el fiscal fa deu dies, dia 12 de novembre de l'any 2013, el que diu un fiscal de les Illes Balears d'aquesta utilització política, diu textualment: *“En sus más de veintidós años de ejercicio profesional el fiscal que suscribe jamás había asistido a una maliciosa utilización tan evidente de la acción penal para lejos de descubrir la verdad satisfacer otro tipo de pretensiones políticas.”*

(Remor de veus)

Diu textualment: *“que el fallecido Sr. Pam sí recibió asistencia, primero en el PAC de Can Picafort y posteriormente en el Hospital Comarcal de Inca y el propio escrito de la representación procesal del padre del fallecido, aparte de sorprender al escrito de la querrela en una clamorosa mentira, recuerda que dicha persona recibió asistencia médica”*. Saben el que varen dir, les mentides, el que varen manipular l'opinió pública, és una vergonya, senyores i senyors diputats, una vergonya!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I després amb la Llei de funció pública, la Llei de l'accés a la funció pública, saben què ens deia la Sra. Armengol en el passat debat de l'estat de l'autonomia? Ho dic textualment, deia: *“per això hem anat al Tribunal Constitucional, perquè vostè va en contra de l'Estatut d'Autonomia i de la pròpia Constitució Espanyola, aquesta és la realitat, per la seva obsessió de persecució a la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma”*. I, què ha passat? Doncs, que el Tribunal Constitucional li ha dit que ells deien la mentida, que nosaltres anàvem bé, que allò nostre estava bé, per la qual cosa...

(Alguns aplaudiments)

... que deixin de sentenciar avui perquè tot el que sentenciaren fa un any els tribunals després els diuen que no tenen raó, que qui tenia raó era aquest govern. I avui fan sentències i de nou ho veurem en el futur com s'han equivocat.

La realitat és que l'oposició, Sr. President, no vol diàleg, no vol diàleg perquè està avesada que una minoria s'imposi davant d'una majoria. Jo record que a la mateixa conferència del PSOE, que es va celebrar fa quinze dies, ells mateixos deien que eren *más rojos que nunca*, ells es posen etiquetes d'extrema esquerra, per tant a nosaltres que no ens posin cap etiqueta perquè ells ja se les posen.

I això sí, hem passat la sanitat, la Llei de funció pública i ara toca el trilingüisme, el TIL, i fan el drama del trilingüisme. I jo els dic que dir que derogaran el TIL és un error. Jo coincidesc mil per mil amb la Sra. Aina Calvo que és un error el missatge de dir que derogaran el TIL. Si vostès qualche dia tornen a governar, que esper que no, facin modificacions, però no donin aquest missatge tan tremend de derogar el TIL.

Que, per cert, una altra mentida que ha dit avui la Sra. Armengol, que no hi va haver immersió catalana aquí, si varen fer un decret, el Decret 67/2008, el Sr. Antich, la Sra. Galmés, on deien que la llengua vehicular de l'ensenyament era el català. I es va anar al Tribunal Superior de Justícia i hi ha una sentència, la número 886, de 22 de novembre de 2011, que deroga el Decret 67/2008 per la immersió catalana, perquè va contra la Llei de normalització lingüística. Però com pot dir que no feien immersió catalana si ho hagut d'anul·lar precisament el Tribunal Superior de Justícia!

(Alguns aplaudiments)

I parlant del TIL, parlant del TIL, podem recordar també que el Tribunal Superior de Justícia diu que és molt important el trilingüisme i imposar el trilingüisme en l'administració pública. Jo record que vaig assistir a un debat al Club Diario de Mallorca on participava la meua portaveu adjunta i vaig escoltar per les meves orelles com un sindicalista, senyores i senyors diputats, deia que no importava que els nostres nins aprenguessin anglès perquè avui en dia amb un mòbil basta, amb un mòbil tradueixes a l'anglès i ja saps parlar anglès. És que em posava la pell de gallina sentir això, quan molts de pares, entre ells jo, feim molt d'esforç perquè els nostres nins puguin aprendre anglès.

(Alguns aplaudiments)

Molta gent, molta gent no s'ho pot permetre i vostès estan al costat de la gent que no pot pagar classes particulars d'anglès? Vostès estan en el costat? Vostès són uns hipòcrites perquè hi ha aquí molts de pares i mares que paguen classes particulars d'anglès. Aquesta és la realitat, i el que volem és que hi hagi un canvi dins l'ensenyament públic perquè avui en dia, avui en dia, a l'ensenyament públic no s'aprèn l'anglès i per això hem de fer un canvi, per això fa un canvi aquest govern, amb molts de problemes, entre ells vostès que són màquines de generar problemes i màquines per almar. Vostès criden a la insubmissió, vostès no respecten les facultats de la presidenta del Parlament, vostès planten al president de les Illes Balears quan els convoca a una reunió.

Per cert, tant que parlen de dialogar, el president els ha dit si volen asseure's per reduir 12 milions a aquest parlament, i no han contestat, no han contestat les ofertes que els ha fet el president per poder estalviar 12 milions d'euros a aquest parlament.

Això, senyores i senyors diputats, és ser autoritari, imposar les minories sobre les majories, en canvi el Partit Popular respecta la llibertat i la igualtat de tots i per això volem que en els edificis públics, amb la Llei de símbols, tothom se senti representat, que no hi hagi cap ideologia política.

I ens parla, Sr. Barceló, de llibertat d'expressió? I a Porreres, què passa? Quina llibertat d'expressió tendran els nins i les nines de Porreres que hauran de pagar per penjar un Pare Noel, això és el que vostès proposen? Aquesta llibertat d'expressió tan esperpèntica i tan grotesca és el que vostès ens proposen.

(Alguns aplaudiments)

El problema és la concepció de la política que vostès tenien, que era una concepció de governar aferrats a la cadira, de no convocar eleccions anticipades i de perdre totes les votacions, i la gent demanava, convoquin eleccions. I vostès, que tant parlen d'escoltar, no escoltaven, estaven de pedra.

Això sí, aquesta legislatura, el PSM, de 59 diputats que hi ha, amb cinc, amb cinc, ens diuen que ens presenten una moció de censura, quan ni tan sols tenen els diputats suficients per registrar una moció de censura en aquest parlament. I en canvi, la legislatura passada s'aferraven a la cadira i perdien totes les votacions en aquest parlament.

I ens diuen autoritaris perquè clar, jo ho entenc, com que sempre governen en minoria no estan avesats a complir un programa electoral, perquè no tenen programa electoral, perquè han de mesclar molts de programes, renunciïn als seus i nosaltres, el més democràtic és guanyar, tenir la majoria i complir un programa, i com que no estan avesats perquè no tenen aquesta cultura democràtica diuen que som autoritaris.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per això a nosaltres, i a mi, em fa molta por que tornin a governar perquè ja sabem, ja sabem, vostès ja no són aquells portaveus verges que mai no han assegut a la cadira, han assegut, han empitjorat les coses i ara ens reclamen coses que vostès no varen fer ni a Madrid, ni reclamar ni posar cap plet.

I ens parlen de Matas, jo crec que no ha de venir aquí la Sra. Armengol de *Caperucita Roja* quan ella anava amb na Munar, la seva sòcia de Govern, a Madrid a veure la Sra. Magdalena Álvarez, famosa pels ERE d'Andalusia. Per tant, jo crec que hem de recordar que vostès governaven amb Unió Mallorquina i no ens han de venir aquí a fer de Heidi ni de *Caperucita Roja*.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Sr. President, judicialitzar, judicialitzar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... judicialitzar la vida política sí que són experts i no s'ha de sorprendre, Sr. President, no s'ha de sorprendre que vulguin judicialitzar i fer una cacera política contra la seva persona, perquè hi estam avesats. Això sí, vostè és l'únic polític que ha publicat tots els seus béns, tots els seus registres, totes les seves declaracions...

(Remor de veus)

... cap altre portaveu ho ha fet. I jo record que el Sr. Barceló en el debat passat ens deia que el PSM no necessitava cap codi ètic, que no hi havia de perdre el temps amb cap codi ètic. Llei de Murphy, Sr. Barceló, o què ha passat? Perquè jo crec que també s'hauran de posar a fer un codi ètic, senyores i senyors diputats.

Mirin, allò de les classes socials, allò dels pobres, allò dels rics, això, de veres que em fa ràbia, em fa ràbia que vostès per titulars polítics, per anar contra titular facin de Robin Hood d'aquestes persones, quan no les varen defensar quan tocava, quan ens varen deixar el doble d'aturats que té aquesta terra, per la qual cosa els dic, no facin aquesta defensa de Robin Hood quan varen tenir la seva oportunitat i qui defensa avui en dia l'estat del benestar, la sostenibilitat del servei públic és el Partit Popular.

Perquè, efectivament, hi ha dos models contraposats, jo crec que això està clar, hi ha el seu i el nostre. El seu jo crec que ho va definir molt bé el Sr. Solbes a les seves memòries, ho va dir fa uns dies, va dir que el seu model era amagar la crisi i no prendre decisions perquè hi havia eleccions. El nostre ha hagut de ser el que explicàs als ciutadans el que passava i el que donàs la cara per ells, senyores i senyors diputats, i hem governat per a la gent, per a les persones i per al futur i hem governat i no hem improvisat, perquè reduir 26 milions d'alts càrrecs no és improvisar, reduir 113 empreses públiques no és improvisar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... reduir 800 milions d'euros de dèficit no és improvisar, ni reduir dotze mesos les llistes de l'atur, ni reduir 1.000 milions de deute a proveïdors, ni créixer un 0,3% és improvisar o créixer un 10% en autònoms o créixer un 7% en despesa turística o créixer un 7% el pressupost de serveis socials. Això és un govern seriós que no vol improvisar.

Amb vostès hi havia cada dia 60 aturats, cada dia, i tancaven 4 empreses i teníem una recessió d'un 2,7% en el 2009 i un 0,9 en el 2010. Per això, tant de bo que no els vàrem fer cas de totes les seves prediccions, perquè enfront del no hi va haver un govern que va dir sí i que va apostar per les mesures, perquè la seva oferta de diàleg era aturar les reformes i encalenticar els afectats.

Vull acabar i em vull dirigir, precisament, a les persones que s'han vist afectades, a tots els que han sofert les mesures més dures, que sàpiguen que el Partit Popular ha hagut d'explicar la veritat que altres amagaven, que sàpiguen que hem hagut de reformar perquè veníem d'una etapa de destrucció massiva, que sàpiguen que encara ens falta molt,...

(Remor de veus)

... però que Balears ja no viu cap drama, que ho ha fet tot per mantenir i garantir l'estat del benestar, la sanitat, l'educació i els serveis socials, que hem girat pàgina, que estam més estimulats que mai per continuar fent feina per als aturats, per als discapacitats, per als nins amb problemes, per als majors, per a les persones...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... i que hi ha, senyores i senyors diputats, un president i un govern que amb valentia fa aquest canvi en el futur.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica del president del Govern, el Sr. José Ramón Bauzá, sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Armengol, ha estat una vertadera llàstima que s'hagi absentat durant la intervenció de la portaveu del Grup Parlamentari Popular...

(Alguns aplaudiments)

... una vertadera llàstima perquè crec que hauria...

(Remor de veus)

... no, hauria sabut...

(Remor de veus)

... modificat les seves percepcions i la seva informació.

És curiós, Sra. Armengol, que li cridi l'atenció que jo dugui part de la meva intervenció ja preparada, i li diré que són vostès tan predictibles que no falta ni preparar pràcticament res i simplement...

(Remor de veus)

... he de fer quatre apunts per contestar les rèpliques perquè són absolutament predictibles. Ja sabem què ens diran.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

És curiós, Sra. Armengol, que a vostè, que a vostè li cridi l'atenció el gran nombre d'aturats que hi ha en aquestes illes ara, ara, ara quan els he demostrat que amb vostès va ser quan es va incrementar més el nombre d'aturats d'aquestes illes i que ha estat precisament amb aquest govern d'aquest grup, d'aquest partit polític, quan per primera vegada en els darrers anys s'està produint reducció en el nombre d'aturats i que sigui vostè qui avui i ara, quan és a l'oposició, li preocupi precisament el nombre d'aturats és, si més no, molt curiós, molt curiós.

Encara no m'han contestat dues propostes que els he fet: pensen plantejar-se la proposta la proposta que els vaig fer i que els ho tornaré..., els ho anuncio, avui matí, ara, que els tornaré convocar per venir al Consolat a veure si entre tots som capaços de reduir... no, no, no, això s'ha de fer entre grups parlamentaris perquè és una proposició de llei i jo els citaré...

(Remor de veus)

...els citaré, els citaré si vostès vénen. En qualsevol dels casos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... la proposta és que vostès vinguin...

(Continua la remor de veus)

No, com educació? No, educació és el que s'ha de tenir, educació és el que s'ha de tenir, l'important...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...l'important, l'important..., no em vinguin amb educació perquè jo estic parlant de reducció del nombre de parlamentaris.

(Remor de veus, rialles i petita cridòria)

Tal vegada, tal vegada a algú no li interessa que es redueixi el nombre de parlamentaris, perquè és curiós, és curiós, que quan parlem de poder reduir el nombre de parlamentaris, de diputats, vostès no en vulguin parlar, perquè això impliqui precisament la reducció de 12 milions d'euros que es podrien estalviar tots els ciutadans de les Illes Balears i simplement vostès no volen parlar d'això.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I tampoc no m'han contestat, tampoc no m'han contestat si continuen assumint, en futur, el fet de mantenir la radioteràpia.

(Remor de veus)

Sí. Mantendran el sistema de radioteràpia independentment que governi aquest partit polític?

(Remor de veus)

Senyors del grup parlamentari i la gent que ens està veient, no són capaços ni tan sols de dir que mantindran el sistema de la radioteràpia a les illes, a Menorca, a Eivissa i a Formentera!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

En fi.

(Remor de veus i petita cridòria)

Sí que m'ha quedat clar...sí que m'ha quedat clar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sí que m'ha quedat clar...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats, silenci, per favor. Silenci.

(Continua la remor de veus)

Senyors diputats, silenci, deixin intervenir.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Entenc que sigui molt complicat i que ho han de consensuar internament, ho entenc, ho entenc...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sí que m'ha quedat clar, Sra. Armengol...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...que vostè viu a una altra realitat, viu a una altra realitat, que és que diu clarament que en aquesta comunitat no s'ha aplicat mai la immersió lingüística i realment, quan vostè ha dit fins i tot en aquesta cambra, ha dit aquí i a l'exterior en altres declaracions que si vostè governa derogarà el tractament integrat de llengües i tornarà al model de la immersió lingüística, ho ha dit clarament.

(Remor de veus i petita cridòria)

Per tant, per tant, és curiós...és curiós que vostè digui...

(Remor de veus)

Sra. Presidenta, és molt complicat

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, a veure, senyors diputats, senyors diputats, vostès han tengut el seu temps d'intervenció, ara és el torn de contrarèplica del president, facin el favor d'estar en silenci.

(Remor de veus)

Sra. Sansó, faci el favor d'estar en silenci, gràcies, gràcies. Continui, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

En matèria d'educació i en matèria d'infraestructures s'han qüestionat precisament les inversions en matèria d'infraestructures que du a terme aquest govern, però no diuen més coses, no diuen que quan vàrem arribar nosaltres al Govern l'IBISEC, que és l'entitat, l'empresa que precisament és la responsable del manteniment i de la creació d'infraestructures educatives tenia un deute financer entre llarg i curt termini de 137.894.017,50 euros i un deute comercial de 14.171.807,84 euros, és a dir, aquest era el dèficit entre financer i comercial que tenia l'empresa de l'IBISEC a l'any 2011 quan aquest govern va arribar.

L'abril del 2013, fa uns mesos, aquesta deficiència, aquest deute que ens vàrem trobar, encara que a vostès no els agradi que nosaltres els ho diguem, aquest deute i aquesta deficiència, es va aprovar la solució en un consell de govern fent un expedient plurianual de 121.028.401 euros que assegura els compromisos de pagament a futurs.

Senyores i senyors diputats, havien fet infraestructures a càrrec de l'IBISEC amb un deute que no es podia pagar i ha estat aquest govern el que ha hagut de reorganitzar i posar els doblers damunt la taula precisament per pagar tot allò que el pacte de progrés es va gastar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Barceló, en ajudes de menjadors està realment molt mal informat, la Conselleria d'Educació ha augmentat un 33,33% les ajudes a menjador i passa de 600.000 a 800.000 euros, el que implica aquest augment de percentatge. Per tant, li agrairia que s'informàs abans de dir aquestes xifres que no són certes.

(Alguns aplaudiments)

El més curiós, senyores diputades i senyors diputats, el més curiós de tot és que l'oposició diu que som nosaltres els que volem canviar la societat, que som nosaltres els que volem canviar el sistema.

Sra. Armengol, qui vol passar de l'estat que tenim a un estat federal canviant la Constitució? Vostè o la societat? El Partit Socialista és el que vol canviar el model.

(Remor de veus i rialles)

Però no se'n riguin, si ho acaben de dir, fer una proposta d'un canvi a un model precisament d'estat federal. I vostès diuen, Sr. Barceló, que no volen canviar, que som nosaltres els que canviem la societat i vostès estan propugnant un model del dret a decidir simplement, que no és a la Constitució i que és un model sobiranista, som nosaltres els que volem canviar la societat o són vostès que volen canviar el model de la societat? Hi ha una gran diferència, hi ha una gran diferència.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Pel que fa referència als deutes d'IB3, -no, és molt respectable que una persona vulgui un estat federal, una altra un estat sobiranista, és absolutament respectable, ho estam dient, ho respectam, però no diguin que no són vostès els que volen canviar la societat...

(Remor de veus, se sent una veu de fons inintel·ligible i algunes rialles)

... ho fan vostès.

IB3, el deute que va deixar el Govern del Partit Popular a IB3 va ser de 25 milions d'euros, el deute que va deixar el Govern del pacte va ser de 55 milions d'euros, hi ha una gran diferència, hi ha una gran... si ho vàrem pagar nosaltres!, si és que ho vàrem pagar nosaltres, és que no fa falta que ens ho diguin, ho estam pagant tot nosaltres.

Li vull fer una reflexió, Sr. Barceló, ho he repetit, crec, avui dues vegades, ho repetiré per tercera vegada i si és necessari ens feim un a part i li ho torn repetir, el deute i el dèficit, el deute que té aquest govern és conseqüència que té uns objectius de dèficit que se sumen cada any i que han de pagar uns proveïdors, que es paguen perquè vostès no els varen pagar, hem d'anar al banc, això genera uns interessos que s'han de

pagar, això és el deute que té aquest govern, simplement el deute acumulat de la suma de dèficits acceptats i aprovats anualment més la suma de tots els interessos que hem de pagar dels seus deutes. Aquest és el deute que té aquest govern, ni més ni menys.

El deute que tenien vostès era gastar cada any 1.000 milions més del que es tenia disposat i això significava un dèficit que després es transformava en deute. No sé si li ho he explicat clar, si és necessari ho tornam repetir, però crec que és clar, absolutament falta d'interpretació i dos i dos, Sr. Barceló, sempre han estat quatre.

Com sempre, com sempre la crítica personal que no podia faltar en el darrer tram d'aquesta intervenció i fins a la contradicció. El president sempre és de viatge o el president sempre està tancat al Consolat. En què quedam? O som de viatge o som al Consolat?

(Alguns aplaudiments, remor de veus i algunes rialles)

La qüestió és criticar. Si hi vaig, criticam perquè hi vaig; si no hi vaig, es critica perquè no hi vaig; si dic blanc es critica perquè és blanc, si dic negre, que és negre. En definitiva, faci el que faci la crítica està assegurada com vostès bé saben des de l'inici de legislatura, és així de senzill.

(Alguns aplaudiments)

Miri, és una absoluta falta de propostes i d'idees, només hi ha un objectiu per part de l'oposició des que han governat, no ho podem compartir, ho respectam, és una estratègia, l'estratègia simplement és el no a tot, cap proposta, cap intenció d'ajudar i un objectiu bàsic: reeditar un altre pacte de progrés, no hi ha més objectiu que aquest, reeditar un altre pacte de progrés, claríssim, si ja ho sabem, no fa falta que ho reiteri, ho sabem. Però miri, el primer pacte va ser dolent, el segon va ser pessim...

(Remor de veus)

... jo no sé, ni vull pensar, què passarà...

(Remor de veus i petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...quan hi hagi un tercer pacte de progrés, perquè si el primer pacte de progrés ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... va ser dolent, el segon pacte de progrés va ser pèssim, no vull pensar, que és el que segurament pensaran els nostres ciutadans, si arriba un tercer pacte de progrés.

Queda clar que coincidim en molt poques coses, està claríssim, tots volem el millor per a la nostra terra, però el millor en un cas i en un altre de vegades és molt diferent, fins i tot com s'ha vist tot el contrari. Nosaltres intentam explicar que les coses van un poquet millor i vostès que tot va malament, no un poquet, no, tot va malament, no hem fet res bé nosaltres, tot el que fa aquest govern ho està fent malament.

Els vaig dir al principi d'aquest debat que no vendria aquí al Parlament a dibuixar un escenari irreal, que empraria dades reals, publicades i no interpretables, que no parlaria d'optimisme sense tenir dades, sense tenir informació contrastada i crec sincerament que després d'haver escoltat uns i altres, que tot i que encara tots sabem que queda molt per fer, el cert, senyores i senyors diputats, és que aquest govern ha fet molta i molt bona feina, un camí que ens du precisament a l'optimisme i un camí que estic segur que és el correcte.

Quan vàrem començar a governar ens vàrem trobar unes xifres d'atur molt elevades, hi havia 87.000 persones sense feina, ara poc més de dos anys després hi ha 82.486 persones, és a dir, hi ha 5.000 persones més que tenen feina que en termes d'Enquesta de Població Activa són 8.000, i les perspectives no són negatives, tot el contrari, tenim bones perspectives per al futur.

Entenc que si algú va creure o va pensar que això s'arreglaria d'un dia per l'altre, idò pugui estar decebut, s'entén, però els puc dir també que ni aquest president ni aquest govern ni el Partit Popular quan gestiona fa miracles. Em sap molt de greu decebre'ls si pensaven això, però no els vull enganar en aquest sentit.

El que sí els puc assegurar és que aquest govern fa feina i que compleix amb els seus compromisos i també els dic que els sacrificis que hem fet eren absolutament necessaris. Sense aquests sacrificis no podríem parlar avui de recuperació, maldament n'hi hagi que diguin que per sortir de la crisi no fa falta fer sacrificis, com algú ha dit darrerament, idò mirin, crec que no és així, francament.

Record molt l'inici de la legislatura, vaig prendre possessió dia 18 de juny de l'any 2011, un dissabte, i el que més record és la gran tensió i pressió de les diferents persones, entitats i col·lectius per una cosa, una, cobrar. Es deia -i els puc assegurar que amb tota raó i pels mateixos funcionaris d'aquesta casa, de la comunitat- que el més possible és que no podríem pagar les nòmines del mes de juny i era real, no podríem pagar les nòmines del mes de juny, tot girava, tot absolutament tot, des del primer minut, tots, tot girava en una cosa, entorn al deute que teníem que ofegava les empreses, els autònoms i les entitats i, dins aquestes, les entitats en aquest cas socials.

Es parlava d'una cosa, només hi havia una paraula comuna en totes les persones amb les quals parlava, pagar i factures, de compromisos de pagament efectuats sense tenir doblers per pagar, aquest va ser el dia a dia de tot aquest equip de govern, el dia a dia, aquest i el pla d'equilibri que aconseguíem aprovar tan sols en un parell de setmanes, un pla seriós i que el Partit Socialista havia presentat en tres ocasions i que el mateix Partit Socialista, en aquest cas al Govern d'Espanya, no va aprovar.

Ara, dos anys després, està clar que no puc dir que el Govern no tenguí deute pendent amb empreses i autònoms, ho he dit, ho he explicat, però la situació i sobretot la sensació és molt diferent perquè aquest govern ha fet la feina necessària i ha pagat.

Estam ja al tercer pla de pagament a proveïdors i sumant aquest amb els anteriors la quantitat que ha pagat aquest govern als seus proveïdors ha estat de 1.348 milions d'euros, no fa falta que els digui quins són els beneficis de pagar 1.348 milions d'euros, el benefici d'una cosa tan normal com que les empreses puguin cobrar la seva feina i els serveis pels quals són contractades i que aquestes empreses que cobren puguin mantenir els seus treballadors, una cosa normal per al sentit comú, però una cosa que no passava a l'anterior legislatura.

Si m'ho permeten els diré que resultava un poc contradictori veure al costat dels que reclamaven que se'ls pagàs, amb tot el seu dret, les mateixes persones, precisament, que eren els responsables dels impagaments i de no tenir les partides pressupostàries. Aquesta era la realitat.

Ara, com tots saben, ja no es paga del deute que té la comunitat amb els proveïdors, hi ha confiança absoluta en el fet que al final es pagarà per la seva feina. I sobretot, no hi ha cap funcionari que tenguí la por, el temor, de no pagar i de no cobrar la seva nòmina. Per això hem hagut de fer molta feina, hem hagut de fer molts esforços, baixar el dèficit del 4,19 a l'1,7, estalviant 640 milions d'euros! 640 milions d'euros d'estalvi, que tots ens hem estalviat, tots els ciutadans i aquest govern ho ha fet. I pagar, reduir el dèficit, no tenir deutes, ser seriosos amb els proveïdors és la base de qualsevol estabilitat i sobretot, el fet contrastat de què anam millorant.

Estam creixent econòmicament, és una realitat, Balears és la locomotora del creixement i la recuperació de tota Espanya. Davant les 40.000 persones enviades a les llistes de l'atur a l'anterior legislatura, avui hi ha 8.000 persones més que tenen feina que l'any passat no la tenien. Després de 4 anys d'intensa restricció, en el nostre petit comerç avui hi ha per primera vegada un increment a les seves vendes. Torn repetir, hi ha dades per ser optimistes, dades que no fa falta continuar comentant, que avui he explicat i que són a disposició de qui vulgui tenir la informació. Podem parlar de confiança empresarial, dels signes de confiança que són més alts, de les inversions previstes, de la creació d'empreses.

Sra. Armengol i Sr. Barceló, reconeixin l'intens esforç dels ciutadans de les Illes Balears en aquests dos anys i mig de legislatura. I a partir d'aquí, discutirem les polítiques que siguin o no necessàries perquè es pugui fer més i per estendre a més gent el creixement econòmic que nosaltres realment volem per a la nostra comunitat. Discutim de les polítiques o de les formes d'aplicar-les, però almenys, i no ho facin per a nosaltres, ho facin per als ciutadans, reconeixin l'intens esforç que han fet els ciutadans i que la situació avui comença a ser diferent i millor que els dos anys i mig passats. És la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Que vostès pensen que això no és com a conseqüència de l'acció d'aquest Govern? Ho poden pensar, però reconeixin com a mínim que la situació no és la mateixa, reconeixin que és millor perquè és la realitat, encara que només sigui per complir amb la segona obligació que té l'oposició, contribuir a la confiança.

Acabam de finalitzar una temporada turística que ha estat molt positiva, es parla fins i tot d'una temporada turística històrica, és la tercera temporada consecutiva amb aquests bons registres. I això ens dona un valor que és imprescindible. Perquè una cosa com aquesta passi una vegada potser fins i tot una casualitat, si passa dues vegades, potser que ja hi hagi qualque cosa que ho provoca, ara, si passa tres vegades consecutives, crec que tenim dret a ser optimistes i pensar que potser es torni repetir, perquè hi ha una base ja creada i sobretot perquè hi ha qualque cosa important que abans no hi havia, confiança.

La confiança és una cosa sense la qual no es poden produir cap tipus d'inversió, inversió és riquesa, inversió és projecte, projectes són inversions i això genera llocs de feina, que afecten positivament el mercat laboral, perquè la iniciativa privada sap que a Balears, a les nostres illes hi ha seguretat jurídica, es pot invertir ja. Sap que hi ha un Govern que a més hi creu i fa tot el que sigui possible i creu en la col·laboració públicoprivada, que ha legislat perquè sigui precisament la iniciativa privada la que tiri del carro de l'economia. Projectes com la reforma de la platja de Palma, pensat específicament per desenvolupar, sense un talonari públic com passava abans, avui ja són possibles, no hem de posar ni un cèntim d'euro, abans es varen gastar 10 milions d'euros només en projectes i estudis. Aquesta és la diferència, és la iniciativa privada la que posa els recursos, evitant que siguin tots els ciutadans que hagin de posar recursos perquè algú faci un informe, faci un estudi, o se'n dugui els doblers a ca seva.

(Aplaudiments)

Quan l'oposició proposa més despesa pública, ha de saber que fa referència a un model esgotat, un model que ens ha duit a aquesta situació, una situació límit per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

(Remor de veus)

Un model que no pot ser de cap manera el model del Partit Popular...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, senyors diputats!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... fan referència a una proposta que ni podrien aplicar, no podrien aplicar si vostès estiguessin al Govern. I el que és més preocupant, que una vegada recuperada la situació econòmica, que és a allò que es dedica aquest Govern, amb l'esforç de tots els ciutadans, el preocupant és que ens tornaria irremeiablement a la situació d'origen, a la situació de crisi, a la situació de la qual nosaltres volem sortir.

I és molt realista el que ha fet aquest Govern, aquest Govern s'ha estret la corretja, ha prescindit de tot el prescindible i ha eliminat tota la despesa prescindible. S'ha compromès amb els objectius de dèficit, complirà l'objectiu del dèficit enguany i ho ha fet per salvaguardar els serveis públics, per garantir la sostenibilitat d'un sistema que no estava garantit, per continuar comptant amb una sanitat com la que tenim, amb l'educació i per poder fins i tot reforçar els serveis socials. Pensant amb tots, per ser més a prop dels que més ho necessiten.

La nostra gestió està demostrant que es podia fer molt més amb molt menys. I que a alguns també se'ls demostra fins i tot que es poden mantenir els serveis públics gestionant simplement millor. El projecte d'aquest Govern és un govern de reformes, un projecte reformista que no pretén canviar el nostre model social, la diferència és que aquest Govern quan assenyala les reformes necessàries per mantenir el nostre model social les fa, les diagnostica i les aplica, a diferència de l'immobilisme i la resignació que vàrem veure anys enrera.

En aquesta legislatura el gran projecte és, torn repetir, la sostenibilitat del sistema, no hi ha projectes estrella, no hi ha grans inauguracions, ni grans festes, es tracta simplement -que no és fàcil- de canviar l'estructura de l'administració i dels seus serveis per fer-la sostenible. Es tracta simplement -que no és fàcil- d'administrar millor per no haver de pagar més. Es tracta d'administrar més per, en primera instància, mantenir el que tenim, que és molt, encara que en alguns moments ho hagin menysvalorat. Es tracta, finalment, de perseguir una ambició que inclou a tots i a cada un dels ciutadans de les nostres illes, amb l'esforç diari per construir una societat que progressa i es reivindica.

Senyores i senyors diputats, vull acabar aquest debat tal com el vaig començar, agraint a totes les persones d'aquesta comunitat, de Formentera, de Menorca, d'Eivissa i de Mallorca el seu gran esforç i la seva feina per tirar endavant. Les persones són el gran valor d'aquesta terra, d'aquesta comunitat, són la seva primera fortalesa, per saber que el futur serà, sense cap tipus de dubte, millor.

Moltes gràcies, a tots.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Els grups parlamentaris podran presentar propostes de resolució fins el dia 28, a les 14.00 hores.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS